

BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA
Generalno tajništvo

Broj: 05-50-1-1182/13
Sarajevo, 21.5.2013. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 22.05.2013			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01-50-1	-15-46	13	

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BiH

- Zastupnički dom -

SARAJEVO

PREDMET: Odgovor na zastupničko pitanje – dostavlja se

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 50. sjednici održanoj 15. i 21.5.2013. godine, utvrdilo je Odgovor na zastupničko pitanje koje je postavila Aleksandra Pandurević, zastupnica u Zastupničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

U privitku prosljeđujemo Odgovor radi njegovog dostavljanja zastupnici.

S poštovanjem,

GENERALNI TAJNIK
Zvonimir Kutleša

**БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
САВЈЕТ МИНИСТАРА**

Број: 05-50-1-1182/13
Сарајево, 21. 5. 2013. године

Александра Пандуревић, посланица у Представничком дому Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, на 46. сједници Представничког дома одржаној 28. марта 2013. године, поставила је следеће посланичко питање:

„Суд БиХ је у случајевима 46 бивших радника Републичке управе царина РС поништио Рјешења о престанку радног односа и рјешења о приговорима на избор кандидата по интерном огласу за попуњавање радних мјеста у УИО која датирају из времена организационог реструктурирања (2005. год.). У неким предметима, УИО је наложена обавеза поновног провођења поступка избора кандидата, због чега је Суд БиХ и одбијао тужбене захтјеве за враћање на посао уз образложење да је УИО обавезна да понови поступак избора кандидата. Шта су УО УИО и УИО учинили и шта планирају да учине по овим судским пресудама и кршењу права на рад бивших радника Републичке управе царина?“

На постављено питање, Савјет министара Босне и Херцеговине је на 50. сједници одржаној 21. 5. 2013. године, утврдио следећи

ОДГОВОР

Управни одбор Управе за индиректно опорезивање је на својој 121. сједници, одржаној 04.05.2012. године у Бања Луци, донио закључак којим се обавезује директор Управе за индиректно опорезивање да у случају отпуштених радника бивших царинских управа Републике Српске, Федерације БиХ и Брчко Дистрикта БиХ поступи у складу са правоснажним судским пресудама Суда БиХ.

На 127. сједници Управног одбора Управе за индиректно опорезивање, одржаној 26.11.2012. год. у Брчком је поново донесен закључак којим се задужује директор Управе за индиректно опорезивање да има активан став према правоснажним рјешењима са суда везано за спор са Управом за индиректно опорезивање да се, тамо гдје не постоје законске препреке, врате људи на посао.

Bosna i Hercegovina

Uprava za indirektno-neizravno oporezivanje

01/a-50-1
Босна и Херцеговина

Управа за индиректно опорезивање

Broj: 01-50-5-1093-13/13
Banja Luka, 14.05.2013.godine

VIJEĆE MINISTARA BiH
GENERALNO TAJNIŠTVO
71000 S A R A J E V O
Trg Bosne i Hercegovine broj 1

BOSNA I HERCEGOVINA PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE SARAJEVO			
PRIMLJENO: 29.05.2013			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Radni broj	Stroj
			Millaga
01-50-5-1093-46/13			

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BiH
ZASTUPNIČKI/PREDSTAVNIČKI DOM
71000 S A R A J E V O
Trg Bosne i Hercegovine broj 1 ✓

PREDMET: Odgovori na poslanička pitanja, dostavljaju se

Veza: akta Vijeća ministara BiH broj: 05-50-1-1182/13 i broj: 05-50-1-1184/13, oba od 15.04.2013.godine i akt Zastupničkog/Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH broj: 01/a-50-1-15-46/13 od 28.03.2013.godine

Postupajući po aktima, broj i datum veze, shodno zadatom obrascu za dostavljanje odgovora na poslaničko pitanje, dostavljamo izjašnjenje na poslanička pitanja postavljena od strane Aleksandre Pandurević i Milice Marković, poslanika u Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine BiH, kako slijedi:

Aleksandra Pandurević, poslanik u Predstavničkom/Zastupničkom domu Parlamentarne skupštine BiH, na 46. sjednici Predstavničkog doma, održanoj 28. marta 2013.godine, postavila je sljedeće poslaničko pitanje:

"Sud BiH je u slučajevima 46 bivših radnika Republičke uprave carina RS poništio Rješenja o prestanku radnog odnosa i rješenja o prigovorima na izbor kandidata po internom oglasu za popunjavanje radnih mjesta u UIO koja datiraju iz vremena organizacionog restrukturiranja (2005.god). U nekim predmetima, UIO je naložena obaveza ponovnog provođenja postupka izbora kandidata, zbog čega je Sud BiH i odbijao tužbene zahtjeve za vraćanje na posao uz obrazloženje da je UIO obavezna da ponovi postupak izbora kandidata.

Šta su UO UIO i UIO učinili i šta planiraju da učine po ovim sudskim presudama i kršenju prava na rad bivših radnika Republičke uprave carina?"

Milica Marković, poslanik istog doma, na istoj sjednici postavila je sljedeće poslaničko pitanje: *"Moje je pitanje upućeno Upravnom odboru Uprave za indirektno oporezivanje BiH, a u vezi sa donesenom presudom Suda BiH kojom je naloženo direktoru i Upravi te bh institucije da se vrate na posao svi otpušteni službenici Uprave za indirektno oporezivanje koji su otpušteni u nekom prethodnom periodu. Ta presuda je donesena prije više od tri godine. I dakle ja postavljam pitanje Upravnom odboru - Šta će preduzeti Upravni odbor Uprave za indirektno oporezivanje BiH u vezi sa neizvršenjem presude Suda BiH od strane direktora Uprave za indirektno oporezivanje, a koja je donesena i koja nalaže direktoru da vrati i rasporedi na odgovarajuća radna mjesta sve otpuštene službenike ove Uprave?"*

Ova presuda donesena je prije više od tri godine u korist otpuštenih službenika koji imaju prebivalište i u Federaciji BiH i u RS-u. Do danas je vraćeno 95% otpuštenih službenika iz Federacije BiH, dok je iz RS-a vraćen zanemarljivo mali broj, a veći dio njih još uvijek čeka poziv direktora. Upravni odbor je prije nekoliko mjeseci svojom odlukom obavezao direktora da sudsku presudu izvrši do kraja, što direktor nije učinio ni do danas mada je u zadnjih nekoliko mjeseci primao nove uposlenike.

Pitanje postavljam zbog otpuštenih službenika Uprave za indirektno oporezivanje iz RS-a i egzistencijalne ugroženosti njihovih porodica zato što nisu vraćeni na posao i ne mogu da rade, a koji beznadežno čekaju da budu vraćeni na posao u skladu sa pravosnažnom sudskom presudom”.

Na postavljena pitanja, Uprava za indirektno oporezivanje daje sljedeći

ODGOVOR

U odnosu na pitanje poslanika Aleksandre Pandurević:

“Od 46 sudskih predmeta, po tužbama bivših radnika Republičke uprave carina RS, u kojima je Sud BiH poništio određena rješenja donijeta u postupku izbora kandidata po internim oglasima za popunjavanje radnih mjesta u UIO, koja datiraju iz vremena organizacionog restrukturiranja (2005.god), pravosnažnim sudskim presudama donijetim u četiri predmeta, i to: P-45/05, P46/05, P-338/05 i P-287/05, Upravi je, pored odluke o poništenje konkretnog rješenja, sud je izrekao i odluke o poništenju izbora određenog kandidata na određeno radno mjesto i naloženo Upravi da izvrši ponovni izbor kandidata na to radno mjesto. Izvršavajući pomenute pravosnažne sudske presude, Uprava je provela postupak ponovnog izbora kandidata, tako što je direktor Uprave donio odluke o ponovnom izboru kandidata, o kojem su pismeno obaviješteni kandidati u odnosu na koje je isti proveden, te izvršene ostale potrebne radnje.

Ostalim presudama nisu izrečene odluke suda o poništenju izbora određenog kandidata za određeno radno mjesto, niti obaveze Uprave na provođenje ponovnog postupka u bilo kojoj fazi postupka izbora kandidata, iz kojih razloga su, u predmetima u kojima su tužitelji pokrenuli izvršni postupak, rješenjima Suda BiH broj: I-58/07 i I-59/07 od 04.06.2007.godine, broj: I-164/09 od 26.01.2010.godine i Ži-12/10 od 05.05.2010.godine, te broj: I-53/10 od 05.05.2010.godine, njihovi prijedlozi za izvršenje odbijeni, uz obrazloženje izvršnog suda da presude nemaju karakter kondemnatornih sudskih odluka, te ne proizvode obavezu postupanja Uprave, a iz razloga što tužitelji nisu tužbom postavili zahtjeve da sud presudama obaveže Upravu na postupanje u tom smislu.

Ovdje je potrebno napomenuti da se u obrazloženju rješenja broj: Ži-12/10 od 05.05.2010. godine, sud izričito odredio prema navodima žalbe povjerioca (tužitelja u parničnom postupku), uložene protiv prvostepenog izvršnog rješenja, u pogledu povrede konkretno navedene odredbe člana 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava, te člana 11. stav 6. Ustava BiH.

U pogledu predmetnog pitanja, Upravni odbor Uprave za indirektno oporezivanje je, na svojoj 127. sjednici, održanoj 26.11.2012.godine, donio Zaključak kojim je direktor Uprave za indirektno oporezivanje zadužen “da ima aktivan stav prema pravosnažnim rješenjima sa suda vezano za spor sa Upravom, da se, tamo gdje ne postoje zakonske prepreke, vrate ljudi na posao.”

Povodom navedenog Zaključka, Upravnom odboru je, aktom Uprave broj: 01-50-3-2398-2/12 od 21.12.2012.godine, dostavljeno Obavještenje o zakonskim razlozima, koji se odnose na posljedice izvršenja sudske presude vraćanjem na rad tužitelja, a koji predstavljaju smetnje za postupanje Uprave u skladu sa predmetnim Zaključkom.

Shodno navedenom izjašnjenju, u prilogu dostavljam:

1. Sudske presude donijete u predmetima broj: P-45/05, P46/05, P-338/05 i P-287/05 i odluke Uprave donijete u postupku izvršenja presuda, i to:
 - P-45/05 od 29.12.2005.godine i GŽ broj: 03/06 od 30.06.2006.godine;
 - P46/05 od 04.01.2006.godine i GŽ broj: 06/06 od 18.08.2006.godine i Odluku Uprave broj: 01-34-3782/06 od 26.12.2006.godine;
 - P-338/05 od 01.10.2007.godine i GŽ broj: 101/07 od 29.05.2008.godine i Odluku Uprave broj: 01-34-2051/08 od 27.06.2008.godine;
 - P-287/05 od 22.02.2008.godine i GŽ broj: 17/08 od 21.11.2008.godine, te Odluku Uprave broj: 01-34-3401/08 od 17.12.2008.godine.
2. Rješenja Suda BiH, donijeta u postupku po prijedlozima tužitelja za izvršenje pravosnažnih sudskih presuda iz predmeta broj: P-51/05, P-57/05, P-337/05 i P-164/05, kojima su

poništena rješenja Uprave iz organizacionog procesa, bez izrečenih obaveza Upravi, sa predmetnim presudama:

- Rješenje broj: I-58/07 od 04.06.2007.godine, sa Presudama broj: P-51/05 od 23.01.2006.godine i Gž broj: 13/06 od 18.09.2006.godine;
 - Rješenje broj: I-59/07 od 04.06.2007.godine, sa Presudama broj: P-57/05 od 28.12.2005.godine i Gž broj: 02/06 od 24.05.2006.godine;
 - Rješenje broj: I-164/09 od 26.01.2010.godine i Ži-12/10 od 05.05.2010.godine, sa Presudama broj: P-337/05 od 20.10.2006.godine i Gž broj: 114/06 od 16.06.2008.godine, te
 - Rješenje broj: I-53/10 od 05.05.2010.godine, sa Presudama broj: P-164/05 od 24.10.2006.godine i Gž broj: 106/06 od 16.06.2008.godine.
3. Zaključak Upravnog odbora Uprave za indirektno oporezivanje broj: 02-02-37-2/12 od 29.11.2012.godine, donijet na 127. sjednici, održanoj 26.11.2012.godine i akt Uprave broj: 01-50-3-2398-2/12 od 21.12.2012.godine-Obavještenje povodom navedenog Zaključka.

U odnosu na pitanje poslanika Milice Marković:

Slijedom navoda odgovora na prvo poslaničko pitanje, u nastavku izjašnjenja, u smislu odgovora na drugo poslaničko pitanje, ističemo sljedeće:

Kako se može i zaključiti iz prethodnog odgovora, ovdje se ne radi o jednoj sudskoj presudi, koja bi se odnosila na sve tužitelje, a na koje se odnosi predmetno pitanje, odnosno, ne postoji pravosnažna sudska presuda kojom je Upravi naloženo da se "vrate na posao svi otpušteni službenici Uprave za indirektno oporezivanje u nekom prethodnom periodu", niti odluku o obavezi Uprave da vrati i rasporedi na odgovarajuće radno mjesto sve otpuštene službenike. Naime, obzirom da sudski sporovi, u kojima su donijete predmetne sudske presude, potiču iz procesa organizacionog restruktuiranja carinske službe u BiH, u kojem je proveden postupak zapošljavanja zaposlenih iz bivših carinskih uprava u novoformiranu instituciju BiH, to se ne radi o otpuštenim službenicima Uprave, već o neizabranim kandidatima za zapošljavanje u ovoj Upravi.

Iz navedenih razloga, činjenica je da, iz predmetnog postupka, nije bilo slučajeva izvršenja pravosnažne sudske presude vraćanjem tužitelja na rad i raspoređivanjem na odgovarajuće radno mjesto, slijedom čega ne stoje ni podaci u tom smislu navedeni u sadržaju poslaničkog pitanja.

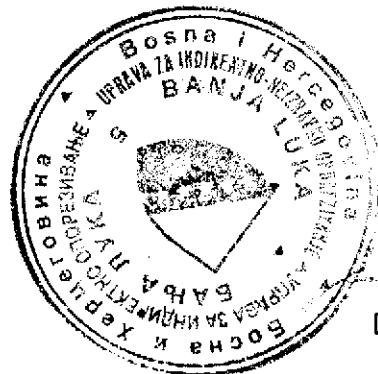
Naknadno zapošljavanje lica koja u toku organizacionog restruktuiranja, a u postupku po internim oglasima, nisu izabrani za rad u ovoj Upravi, vršeno je u skladu sa potrebama za prijemom zaposlenika u radni odnos, primjenom neposrednog pravnog osnova propisanog odredbama Zakona o radu u institucijama BiH, a potpuno nezavisno od ishoda sudskih postupaka iz kojih potiču predmetne sudske presude.

Prethodni odgovor sadrži navode o Zaključku Upravnog odbora Uprave, kao i Obavještenje koje je, u odnosu na sam Zaključak, Upravnom odboru dostavljen od strane direktora Uprave. Sadržaj odgovora i priložena dokumentacija u odnosu na prvo poslaničko pitanje potvrđuju navode odgovora na drugo poslaničko pitanje.

Prilog: kao u tekstu

Dostavljeno:

- ① Naslovu
2. Kabinet direktora
3. Sektor za poslovne usluge (02/2)
4. Arhiva

DIREKTOR

Dr. Miro Džakula

Bosna i Hercegovina
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: P- 45/05.
Sarajevo, 29.12.2005. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Jusufović Mirze, kao predsjednika vijeća, te Oručević Jasminke i Radovanović Žarka, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Kozić Mladena iz Banja Luke, zastupanog po punomoćniku Herbez Predragu, advokatu iz Banja Luke, protiv tužene Bosne i Hercegovine, Uprave za indirektno oporezivanje Banja Luka, zastupane po zamjeniku pravobranioca BiH Dragici Miletić i pomoćniku pravobranioca BiH Zukanović Seadu, radi utvrđivanja prava iz radnog odnosa, nakon održane glavne, javne rasprave održane 01.12.2005. godine, donio je dana 29.12.2005. godine slijedeću:

PRESUDA

Djelimično se usvaja tužbeni zahtjev tužitelja te poništava rješenje Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine broj: 34-6870-1/04 od 08.02.2005. godine, kao i izbor Dekić Ratka na radno mjesto saradnik - carinik u Carinskoj ispostavi Banja Luka i nalaže tuženoj da izvrši ponovni izbor na to radno mjesto, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Tužbeni zahtjev tužitelja u ostalom dijelu se odbija.

Svaka stranka snosi svoje troškove.

BOSNA I HERCEGOVINA
PRAVOBRAJNA AGENCIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PREMIJENJENO	30.12.05
Org. broj	
Opis	
	P 51/05

Obrazloženje

Tužitelj je dana 23.02.2005. godine podnio tužbu Suđu Bosne i Hercegovine protiv tužene: Bosne i Hercegovine – Uprave za indirektno oporezivanje BiH, tražeći da se poništi rješenje Uprave za indirektno oporezivanje broj 34-6870-1/04 od 08.02.2005. godine i tuženi obaveže da vrati tužitelja na rad i rasporedi na radno mjesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi. Tokom postupka tužitelj je precizirao tužbeni zahtjev tako što je tražio da se:

- utvrdi da kandidati: Dekić Ratko, Popović Aleksandra, Muharemović Šefik, Subić Siniša, Gojić Tanja, Arežina Stevo, Jakovljević Aleksandar i Gvozden Dragan ne ispunjavaju uslove internog oglasa, te da se dosljedno tome njihovi ugovori o radu poništavaju,
 - da se poništava i rješenje Uprave za indirektno oporezivanje BiH, broj: 34-6870-1/04 od 08.02.2005. godine, kao i
 - da se tuženoj naloži da tužitelja vrati na rad i rasporedi ga na jedno od radnih mjesta na koje je tužitelj aplicirao.
- Takođe traži da se tužena obaveže da mu nadoknadi troškove spora.

U odgovoru na tužbu i tokom postupka tužena je osporila navode tužitelja, te tvrdila da je postupak izbora kandidata proveden na zakonit način i u skladu sa odredbama Pravilnika. Predložila je da se tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti odbije kao neosnovan i isti obaveže na naknadu troškova spora koji se odnose na sastav odgovora na tužbu, pristup na pripremno ročište i pristup na glavnu raspravu.

U toku dokaznog postupka sud je saslušao tužitelja Kozić Mladena kao parničnu stranku i svjedoka Novaković Bogdana, te izvukšio uvid u dokumentaciju prezentiranu od strane tužitelja i tužene: personalni dosije tužitelja – svjedočanstvo o završenom obrazovanju za ekonomsko – komercijalnog tehničara IV- stepena; uvjerenje o položenom carinskom ispitu od 15.02.1993. godine; uvjerenje o nekažnjavanju od 09.11.2005. godine, personalni dosije lica za koje se traži poništenje ugovara o radu; zapisnik o radu komisije za odabir kandidata po internim oglasima Regionalnog centra Banja Luka od 23.01.2005. godine, rješenje Agencije za državnu službu broj: 03-34-313-3/04 od 30.09.2004. godine, spisak 149 lica

Regionalnog centra Tuzla koji ne ispunjavaju uslove; izvod iz internih oglasa Regionalnog centra Sarajevo, Mostar i Banja Luka; prijavu tužitelja na interne oglase, odluku o formiranju komisije broj: 01-34-6112 od 16.12.2004. godine, Pravilnik komisije za izbor državnih službenika i zaposlenika prijavljenih putem internih oglasa; zapisnik o toku intervjua; rezultate intervjua od 07.11.2004. godine; jedinstvenu rang listu Regionalnog centra Banja Luka; akt direktora sa dostavljenim spiskom primljenih kandidata broj: 01-345035 od 30.11.2004. godine; akt uprave od 06.12. i 29.12.2004. godine; zapisnik o radu komisije za odabir kandidata po internom oglasu Regionalnog centra Banja Luka na izvršeni izbor kandidata po internom oglasu Regionalnog centra Banja Luka, rješenje broj: 01-34-6870-1/04 od 08.02.2005. godine sa dostavnicom od 25.02.2005. godine, kao i Pravilnik o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika Uprave za indirektno oporezivanje BiH.

Nakon što je u smislu člana 13 Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH ocijenio provedene dokaze, svaki pojedinačno i u međusobnoj vezi, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Predmet tužbenog zahtjeva u ovoj pravnoj stvari je dakle utvrđenje da određeni kandidati prijavljeni na interne oglase Uprave za indirektno oporezivanje, raspisane koncem 2004. godine u procesu restrukturiranja Uprave i nakon provedene procedure izabrani na radna mjesta na koja je i tužitelj aplicirao, ne ispunjavaju uslove konkursa te da se dosljedno tome njihovi ugovori o radu ponište, kao i poništenje rješenja Uprave za indirektno oporezivanje broj 34-6870-1/4 od 08.02.2005. godine i vraćanje tužitelja na rad raspoređivanjem na jedno od radnih mjesta na koje je aplicirao.

Uvidom u pobijano rješenje od 08.02.2005. godine, sud je utvrdio da je istim odbijen kao neosnovan prigovor tužitelja od 29.12.2004. godine izjavljen na izvršeni izbor kandidata po internom oglasu za popunjavanje radnih mjesta u Upravi. Prema navodima iz obrazloženja tog rješenja, prigovor je neosnovan iz razloga što je od strane njegovog donosioca ocijenjeno da u postupku odabira kandidata nije bilo nedostataka koji su mogli uticati na izbor, a uz to tvrdnje tužitelja o nepoštivanju odredaba Pravilnika od strane komisije su bile suviše uopštene i paušalne. U obrazloženju se dalje navodi da je tužitelj ispunjavao uslove po internom oglasu, ali je Komisija „ u skladu sa rezultatima ostvarenim tokom intervjua

dala prednost kandidatima koji su ostvarili veći broj bodova", a odluka o izboru je donešena na osnovu sačinjene rang liste.

Među strankama je nesporno da se tužitelj blagovremeno prijavio na raspisane interne oglase i da je po ocjeni Komisije tužene ispunjavao uslove koji su utvrđeni tim oglasima. Sporno je međutim da li su prilikom provođenja procedure odabira počinjeni takvi propusti koji su imali za posljedicu neizbor tužitelja, te da li su ostali kandidati koji su izabrani na radna mjesta na koja je tužitelj aplicirao, takođe ispunjavali uslove i da li su zaista imali veći broj bodova.

Iz provedenih dokaza nesumnjivo proizilazi da se tužitelj prijavio na radna mjesta saradnika - carinika za koje je tražena srednja stručna sprema IV- stepen, upravnog, ekonomskog ili drugog odgovarajućeg smjera, jedna godina radnog iskustva, položen carinski ispit i ispit za rad u organima uprave.

Međutim, kako za to, tako i za ostala radna mjesta, carinski ispit i ispit za rad u organima uprave nisu bili eliminatorni, s obzirom da su se prema odredbama Pravilnika, mogli biti primljeni i kandidati koji ne ispunjavaju te uslove, ukoliko nedostajuće ispite polože u ostavljenom roku. Slijedom toga ni činjenica da tužitelj ima carinski ispit, ali ne i javni/ državni ispit- ispit za rad u organima uprave, nije bila eliminirajuća za tužitelja, pa ni za ostale kandidate.

Uvidom u dokument pod nazivom „Rezultati intervju- 7.11.2004. Gradiška“ sud je utvrdio da je tužitelj Kozić Mladen od svih članova komisije dobio po 15 bodova, tako da njegova prosječna ocjena iznosi 15. Isti broj bodova tužitelja proizilazi i iz „Jedinstvene rang liste kandidata za Regionalni centar Banja Luka“ na kojoj je od ukupno 558 lica tužitelj naveden pod rednim brojem 409.

Na osnovu dostavljene dokumentacije u koju je sud izvršio uvid, a koju je u cjelosti prihvatio kao valjanu, budući da njen sadržaj i vjerodostojnost nije osporena od bilo koje strane, sud je utvrdio da svi ostali kandidati za koje tužitelj tvrdio da nisu trebali biti primljeni, imaju veći broj bodova nego tužitelj.

Po ocjeni ovog suda bez osnova su tvrdnje tužitelja da kandidati Popović Aleksandra, Muharemović Šefik, Subić Siniša, Gojić Tanja, Arežina Stevo, Jakovljević Aleksandar i Gvozden Dragan ne ispunjavaju uslove iz internog

oglasa. U prilog tvrdnje tužitelja ide jedino dio sadržaja zapisnika o radu Komisije za odabir kandidata po internom oglasu za Regionalni centar Banja Luka od 23.01.2005. godine u kome su na posljednjoj stranici (osmoj po redu) gdje su sva pomenuta lica, zajedno sa još nekoliko (ukupno 11) navedeni u grupi onih koji su raspoređeni na rad a za koje je Komisija „naknadnom provjerom navoda iz prigovora utvrdila da ne ispunjavaju neke od formalnih uslova oglasa“.

Međutim, iz sadržaja tog zapisnika proizilazi da, kada je riječ o stručnoj spremi, da svi navedeni imaju odgovarajuću stručnu spremu izuzev Dekić Ratka i Popović Aleksandre.

Što se tiče Dekić Ratka, iz dostavljene dokumentacije, izjašnjena tuženog i iskaza svjedoka Novaković Bogdana proizilazi da isti ima peti stepen stručne spreme i da je VKV građevinski stolar, što proizilazi i iz foto kopije svjedodžbe o VKV ispitu broj 012-248/3 od 23.05.1983. godine izdate od strane Građevinsko-obrazovnog centra „Zvonko Brkić“ Zagreb.

Da kandidat Dekić Ratko ne ispunjava uslove i da nema odgovarajuću stručnu spremu, konstatovano je i u aktu pod nazivom „Tabelarni prikaz revizije zapošljavanja u Regionalnom centru Banja Luka po internim oglasima raspisanim u drugoj polovini 2004. godine“.

Što se tiče Popović Aleksandre, sud je utvrdio da ista ima završenu ugostiteljsko-turističku srednju školu, IV-stepen obrazovanja (u prilogu svjedočanstvo UTTŠ Banja Luka), po zanimanju je ugostiteljski tehničar, a ima 7 godina radnog iskustva stečenog u bivšoj RUC RS, te položen stručni ispit za rad u organima državne uprave, a disciplinski nije kažnjavana.

U pogledu ostalih, iz zapisnika proizilazi da je riječ o neispunjenju uslova koji se odnose na carinski i javni/državni ispit, što nije imalo eliminatoran karakter kod bilo kog kandidata, a što je potvrdio i predsjednik Komisije Novaković Bogdan kome je sud povjerovao, budući da se radi o iskazu koji je u pogledu bitnih elemenata u saglasnosti sa dostavljenim pismenim dokazima. (U istom zapisniku je konstatovano da ni tužitelj nema položen javni/državni ispit, ali ni njemu to nije uzeto kao razlog za eliminaciju). Prema iskazu predsjednika komisije, u istom svjetlu su cijenjene i izrečene disciplinske kazne i krivične prijave. Iste nisu bile razlog za eliminaciju, ali su uticale na broj bodova kandidata.

U pogledu propusta u proceduri izbora kandidata, tužitelj po ocjeni ovog suda, iako je teret dokazivanja onoga što tvrdi i na čemu zasniva zahtjev za poništenje bio na njemu, nije pružio valjane dokaze iz kojih bi

proizilazilo da su nedostaci o kojima govori bili takvog karaktera da su uticali na izbor kandidata, i to na štetu tužitelja. Naime, ni sam tužitelj tokom postupka izbora nije osporivao da su uslovi navedeni u oglasu za radna mjesta za koja je aplicirao istovjetni uslovima iz Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji. Naprotiv, i iz iskaza samog tužitelja saslušanog kao parnične stranke proizilazi da se radi o uslovima predviđenim Pravilnikom, te da su isti bili poznati i njemu i svim drugim, budući da su bili objavljeni na oglasnim tablama. Stoga se primjedbe tužitelja u vezi sa donošenjem i objavljivanjem Pravilnika, kada bi i bile prihvaćene, ukazuju bez odlučnog značaja na sam izbor kandidata.

Što se tiče učešća u komisiji Novaković Bogdana, nesumnjivo je da to tužitelju nije smetalo sve do objavljivanja rezultata izbora kandidata, te da njegovom učešću u komisiji nije prigovarao dok je trajao postupak, niti tražio njegovo izuzeće. Uz to, ovaj sud smatra da činjenica da je prvobitni izbor svjedoka Novaković Bogdana na mjesto pomoćnika direktora poništen od strane nadležne Agencije, ne znači automatski da svjedok u vrijeme provođenja procedure izbora nije bio zaposlenik Uprave za indirektno oporezivanje, niti da nije mogao biti član Komisije. Novaković je bio radnik Uprave, a u kom statusu i na kom radnom mjestu i nije posebno bitno. Pored toga, Novaković je mogao biti član komisije i kao eksterni član, budući da niko drugi od članova nije bio eksterni član.

Po ocjeni ovog suda, bez odlučnog značaja za ishod postupka su i manjkavosti forme u pogledu odluke o izboru. Tačno je da direktor Uprave nije donio akt pod nazivom „ Odluka o izboru“, ali je očigledno da je akt pod nazivom „ Spisak kandidata“ sa priloženom tabelom imao tu funkciju i da je svima bilo sasvim jasno da se radi o odluci da se prime lica navedena u tom aktu i spisku-tabeli sa rubrikama radnih mjesta, uslovima i imenima izabranih.

Na osnovu svega što je do sada navedeno ovaj sud je ocijenio da se manjkavosti i propusti u proceduri izbora, o kojima tužitelj govori, ne mogu smatrati takvim da su bili od značaja za odluku o izboru, te da nema osnova za utvrđenje da kandidati Popović Aleksandra, Muharemović Refik, Subić Siniša, Gojić Tanja, Arežina Stevo, Jakovljević Aleksandar i Gvozden Dragan, nisu ispunjavali uslove oglasa.

Međutim, iz već navedenih razloga se zahtjev tužitelja za utvrđenjem da propisane uslove nije ispunjavao kandidat Dekić Ratko, ukazuje osnovanim,

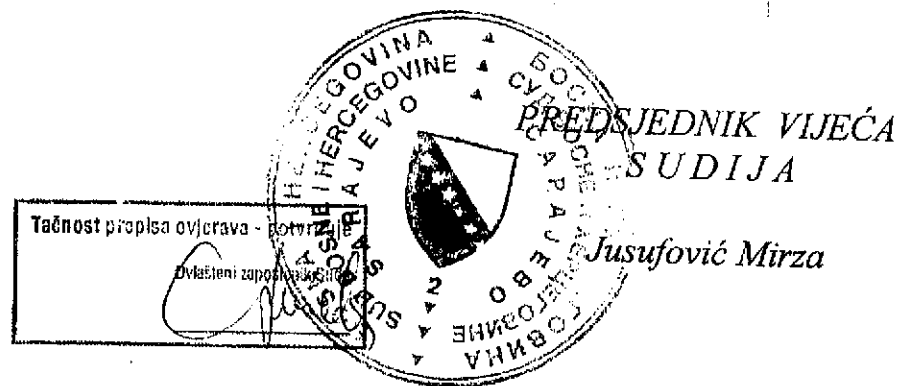
a kako je prigovor tužitelja odbijen iz razloga što je su primljeni kandidati sa većim brojem bodova koji ispunjavaju uslove, a što se pokazalo netačnim, to je osnovan i zahtjev tužitelja za poništenjem rješenja od 08.02.2005. godine o odbijanju prigovora.

Sud nije mogao prihvatiti dio zahtjeva za poništenjem ugovora o radu imenovanih lica iz više razloga. Prije svega, ugovor je dvostrani akt koji su zaključili imenovani i Uprava. Oni su stranke u istom, a ne i tužitelj, a ukoliko ima pravnog interesa za poništenje, tužitelj je to morao dokazati i ustati sa tužbom protiv obje ugovorne strane. Pored toga, valja imati u vidu da je tokom ovog postupka utvrđeno da su Popović Aleksandra, Muharemović Refik, Subić Siniša, Gojić Tanja, Arežina Stevo, Jakovljević Aleksandar i Gvozden Dragan ispunjavali uslove oglasa.

Kada je riječ o kandidatu Dekić Ratku, za koga je sud utvrdio da nije ispunjavao uslove oglasa, odluka suda o neispunjenju uslova je morala voditi ka anuliranju posledica drugačijeg stava tužene (da tvrdi da ispunjava uslove i primi ga), a to znači da je moralo slijediti poništenje njegovog izbora na radno mjesto saradnika carinika u Carinskoj ispostavi Banja Luka, što je i bio krajnji cilj i svrha ostatka tužbenog zahtjeva tužitelja u odnosu na one koji ne ispunjavaju uslove, iako nije bio tako formulisan.

U pogledu zahtjeva tužitelja za vraćanje tužitelja na rad i raspored na neki od poslova na koji je aplicirao, sud je ocijenio da je isti neosnovan iz razloga što poništenje rješenja o odbijanju prigovora i utvrđenje da jedan od primljenih kandidata nije ispunjavao propisane uslove, nema automatski za posljedicu i vraćanje tužitelja na rad i raspored na to ili drugo radno mjesto na koje je aplicirao. Posledica usvajanja tih dijelova tužbenog zahtjeva jeste provođenje ponovnog postupka izbora na radno mjesto na koje je primljen Dekić Ratko, a u kom treba da učestvuju i svi drugi za koje se utvrdi da su bez osnova odbijeni. Pored toga, odbijanje tog dijela tužbenog zahtjeva rezultat je i činjenice da je nakon rješenja o odbijanju prigovora uslijedilo rješenje broj 01-34-2448-12 od 25.02.2005. godine kojim je tužitelj stavljen u status radnika na raspolaganju. To je rješenje kojim je utvrđen prestanak radnog odnosa tužitelja sa danom 15.03. 2005. godine. Poništenje tog rješenja međutim nije ni bilo predmet tužbenog zahtjeva tužitelja u ovom sporu.

Što se tiče troškova postupka, odluka suda se bazira na odredbi člana 323 stav 2 Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH, kojim je propisano da „ako stranka djelomično uspije u parnici, sud može s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka podmiruje svoje troškove ili da jedna stranka nadoknadi drugoj razamjeran dio troškova“. Kako je tužiteljev tužbeni zahtjev u jednom djelu usvojen a u drugom odbijen, odlučeno kao u izreci presude.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od njenog donošenja, Apelacionom odjeljenju Suda BiH, putem prvostepenog vijeća.

BOSNA I HERCEGOVINA
PRAVOBRANILAŠTVO
PRAVOBRANITELJSITVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: P-51/05
Sarajevo, 06.07.2006. godine,

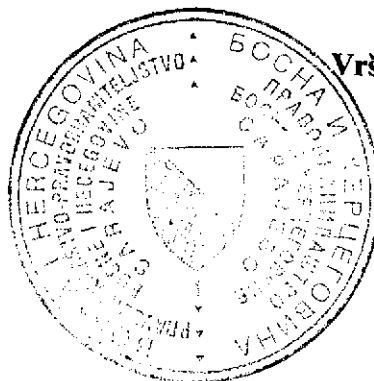
UPRAVA ZA INDIREKTNO OPOREZIVANJE
BOSNE I HERCEGOVINE

PREDMET: Presuda, dostavlja se

U pravnoj stvari tužitelja Kozić Mladena iz Banja Luke protiv Bosna i Hercegovina-Uprava za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, radi radni spor Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo donio je Presudu broj: GŽ-03/06 od 30.06.2006. godine, kojom se odbijaju kao neosnovane žalbe tužene i tužitelja i potvrđuje presuda prvostepenog vijeća ovog suda broj P-45/05 od 29.12.2005. godine.

U prilogu Vam dostavljamo navedenu Presudu, te Vam ukazujemo da se protiv navedene presude može izjaviti revizija, te ukoliko smatrate da protiv iste treba izjaviti vandredni pravni lijek, molimo Vas da Vaše izjašnjenje dostavite odmah, odnosno najkasnije u roku od 3 dana, kako bi blagovremeno izjavili reviziju.

Prilog: kao u tekstu

Vršilac dužnosti pravobranioca
Bosne i Hercegovine

DRAGICA MLETIĆ

BOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO
Broj: Gž-03/06
Sarajevo, 30.06.2006. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE !

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u drugostepenom vijeću sastavljenom od sudija Nedžada Popovca, kao predsjednika vijeća, dr. Branka Moraita i Venceslava Ilića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Kozić Mladena iz Banja Luke, zastupan po punomoćniku Herbez Predragu advokatu iz Banja Luke, protiv tužene Bosne i Hercegovine-Uprave za indirektno oporezivanje Banja Luka, zastupane po Pravobranilaštvu BiH, radi utvrđivanja prava iz radnog odnosa, odlučujući po žalbama tužene i tužitelja na presudu prvostepenog vijeća ovog suda br. P-45/05 od 29.12.2005. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 30.06.2006. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Odbijaju se kao neosnovane žalbe tužene i tužitelja i potvrđuje presuda prvostepenog vijeća ovog suda broj P-45/05 od 29.12.2005. godine

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom djelimično je usvojen tužbeni zahtjev tužitelja, te je poništeno rješenje Uprave za indirektno oporezivanje BiH br. 34-6870-1/04 od 08.02.2005. godine, kao i izbor Dekić Ratka na radno mjesto saradnik carinik u carinskoj ispostavi Banja Luka, i naloženo tuženoj da izvrši ponovni izbor na to radno mjesto u roku 30 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Tužbeni zahtjev tužitelja u ostalom dijelu je odbijen. Svaka stranka snosi svoje troškove.

I tužitelj i tužena su uložili žalbe na prvostepenu presudu broj i datum naveden u uvodu ove presude.

U žalbi tužena predlaže da drugostepeno vijeće ovog suda preinači prvostepenu presudu i odbije tužbeni zahtjev u cijelosti zbog povrede

BOSNA I HERCEGOVINA
PRAVOBANILAŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO
06-07-2006

PREMIJENI			
Organizacija Bosna	Organizacija Hercegovina	Broj broj	Broj stranica
	P	51/06	

pravila parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrdjenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava iz slijedećih razloga :

Tužena ističe da je prvostepeno vijeće ovog suda povrijedilo pravila parničnog postupka, jer je odlučilo preko granica tužbenog zahtjeva na način što je poništio izbor samo jednog kandidata iz grupe u kojoj se nalazio tužitelj, iako je zahtjev tužitelja bio šire postavljen, kao i da je naložio ponovni izbor na jedno radno mjesto, iako to nije bilo postojavljeno tužbenim zahtjevom, kao i da prvostepeno vijeće nije u dokaznom postupku utvrdilo, odnosno dokazalo činjenicu, da li je izabrani radnik koji je obuhvaćen izrekom prvostepene pobijane presude ispunjavao uslove na oglašeno radno mjesto, te da prvostepeno vijeće nije moglo poništiti Ugovor o radu ni za radnika koji je naveden u izreci pobijane presude, jer su svi Ugovori o radu koje je tužena zaključila zakonito zaključeni u skladu sa njenim propisima prije odlučivanja o prigovoru na održane izbore kandidata po internom oglasu čije su posljedice predmet ovoga spora.

Tužitelj u svojoj žalbi ističe da je prvostepeno vijeće u prvostepenom postupku izvelo pogrešan pravni zaključak u pogledu tumačenja odredaba Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji tužene tako što je zaključilo da carinski ispit, i ispit za rad u organima uprave nisu eliminatorni uslovi za prijem kandidata po internom oglasu, te da se mogu primati i kandidati koji ne ispunjavaju propisane uslove ukoliko izborna ispitna komisija tužene utvrdi da oni, po neki drugim kriterijima, treba da budu bolje izbodovani nego ostali kandidati, te predlaže da se uvažavaju žalbeni navodi tužitelja, ukine prvostepena presuda i predmet vrati prvostepenom vijeću na ponovno sudjenje ili da drugostepeno vijeće preinači prvostepenu presudu u skladu sa postavljenim tužbenim zahtjevom u cijelosti. Pored toga, u žalbi tužitelj prigovara i na odluku prvostepenog vijeća o troškovima spora i predlaže da drugostepeno vijeće odredi pravično troškove tako što bi tužitelju dosudilo da plati srazmjernan dio troškova, a s obzirom na nepovoljne materijalne prilike tužitelja.

U odgovoru tužitelja na žalbu tužene tužitelj ističe da tužena u svojoj žalbi vrijeđa sud, jer prvostepeno vijeće Suda BiH, optužuje za pristrasnost, a sa druge strane tužena svoje propuste koje je počinila prilikom izbora kandidata na spornom internom oglasu pokušava da prikrije i svoje greške pripíše prvostepenom vijeću Suda BiH, te predlaže da Apelaciono vijeće Suda BiH odbije žalbu kao neosnovanu.

Žalbe nisu osnovane.

Prvostepeno vijeće je na osnovu provedenih dokaza, koji su navedeni u obrazloženju pobijane odluke, utvrdilo da je tužitelj ispunjavao uslove po raspisanom internom oglasu, ali je, nadalje, utvrdilo da je komisija tužene prednost prilikom izbora kandidata dala onima koji su

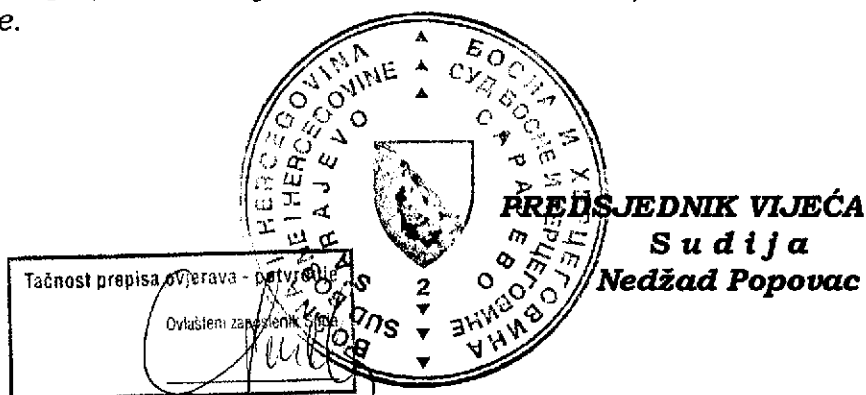
ostvarili veći broj bodova, te da određeni uslovi koji su propisani Pravilnikom o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika Uprave za indirektno oporezivanje BiH. Banja Luka juli 2004. godine, nisu bili eliminatorni, a to su uslovi koji se traže da kandidati posjeduju carinski ispit i ispit za rad u organima Uprave, a da je tužitelj konkurisao na radno mjesto saradnik-carinik za koje je tražena srednja stručna sprema IV stepema upravnog, ekonomskog ili drugog odgovarajućeg smjera, jedna godina radnog iskustva, položen carinski ispit i ispit u organima uprave. Prvostepeno vijeće ovog suda je u provedenom dokaznom postupku nadalje utvrdilo da i kandidati : Popović Aleksandra, Muharemović Šefik, Subić Siniša, Gajić Tanja, Arežina Stevo, Jakovljević Aleksandar i Gvozden Dragan ispunjavaju uslove iz internog oglasa, a za koja lica je komisija u zapisniku stavila napomenu da je naknadnom provjerom povodom prigovora utvrdila da ne ispunjavaju neke od formalnih uslova oglasa, a da po ocjeni prvostepenog vijeća samo Dekić Ratko nema odgovarajuću stručnu spremu i ne ispunjava uslove po internom oglasu jer je VKV gradjevinski stolar i ima V stepen stručne sprema, dok Popović Aleksandra ima IV stepen ugostiteljski tehničar i da ispunjava uslove internog oglasa. Prvostepeno vijeće, nadalje, zaključuje da propusta u proceduri izbora kandidata nije bilo, a da prvostepeno vijeće svoju odluku zasniva pored ostalih dokaza, i na iskazu predsjednika komisije koji je potvrdio da kandidati moraju ispunjavati uslove koji se odnose na položen carinski i javni/državni ispit, te da ti uslovi nisu eliminatorni kod bilo kog kandidata, te da je prvostepeno vijeće ovaj iskaz prihvatilo, jer je ocijenilo da se radi o iskazu koji se u pogledu bitnih elemenata slaže sa izvedenim pismenim dokazom.

Drugostepeno vijeće ovog suda smatra da je prvostepeno vijeće ovog suda na osnovu pravilno utvrđenog činjeničnog stanja prilikom donošenja pobijane presude pravilno primijenilo materijalno pravo i donijelo pravilnu i zakonitu prvostepenu odluku.. To iz razloga što, prema pravnom shvatanju drugostepenog vijeća ovog suda, samo lice koje ispunjava objavljene uslove iz oglasa može zahtijevati da se poništi odluka o izboru kandidata koji nije ispunjavao oglašene uslove. Svrha sudske zaštite lica koja su učestvovala u postupku izbora po objavljenom oglasu jeste da se licima koja ispunjavaju sve propisane uslove iz opšteg akta i iz zakona omogući izbor ako je izabran kandidat koji ne ispunjava objavljene i propisane uslove, što je u ovoj pravnoj stvari bitna činjenica koju je pravilno utvrdilo prvostepeno vijeće ovog suda.

Drugostepeno vijeće ovog suda nalazi da nisu osnovani žalbeni prigovori tužene u pogledu prekoračenja tužbenog zahtjeva od strane prvostepenog vijeća, jer je zastupniku tužene poznato da je u toku prvostepenog postupka tužitelj precizirao tužbeni zahtjev u smislu kako je navedeno u obrazloženju prvostepene presude.

Drugostepeno vijeće ne prihvata ni žalbene razloge tužitelja koji se odnose na obavezu postupnaja komisije tužene u skladu sa članom 22. Pravilnika o odabiru državnih službenika i zaposlenika tužene, i primjenu tano propisanih kriterija, kao i prigovor da je komisija tužene zanemarujući propisane kriterije, učinila povrede postupka izbora po internom oglasu, zbog kojih je žalitelj oštećen.

S obzirom na pravilno utvrđeno činjenično stanje u pobijanoj prvostepenoj presudi drugostepeno vijeće ovog suda nalazi da se ne može prihvatiti ni jedan od žalbenih razloga i utvrđuje da nema povreda parničnog postupka na koje sud pazi po službenoj dužnosti, a ni pogrešne primjene materijalnog prava, te da je pravilna i odluka prvostepenog vijeća da svaka stranka snosi svoje troškove, jer je ista zasnovana na pravilnoj primjeni odredbe člana 323. stav 2. ZPP-a pred Sudom BiH, jer žalbeni prigovor tužitelja da on snosi samo srazmjeran dio troškova spora zbog okolnosti koje nemaju zakonskog osnova drugostepeno vijeće odbija kao neosnovano. S toga drugostepeno vijeće ocjenjuje pravilnom prvostepenu pobijanu presudu ovog suda, zbog čega je drugostepeno vijeće ovog suda na osnovu odredbe člana 193. Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovineje („Službeni glasnik BiH“ br. 36/04) odlučilo kao u izreci ove presude.

BOSNA I HERCEGOVINA
PRAVOBRANILAŠTVO
PRAVOBRANITELJSITVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

01.01.2006
11.01.2006

Broj: P-52/05
Sarajevo, 05.01.2006. godine.

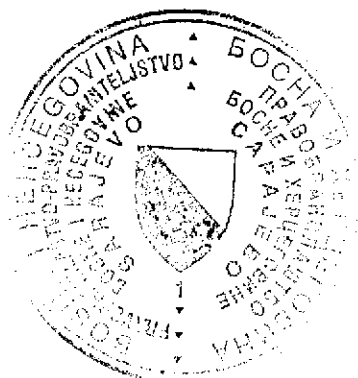
UPRAVA ZA INDIREKTNO OPOREZIVANJE
BOSNE I HERCEGOVINE

PREDMET: Presuda, dostavlja se

U pravnoj stvari tužitelja Jovanović Miroslava iz Banja Luke protiv Bosna i Hercegovina - Uprava za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, radi radni spor, Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo donio je Presudu broj: P-46/05 od 04.01.2006. godine, kojom se djelimično usvaja tužbeni zahtjev tužitelja, te poništava rješenje Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine br: 34-6862-1/04 od 08.02.2005. godine, kao i izbor Dekić Ratka na radno mjesto saradnik-carinik u Carinskoj ispostavi Banja Luka i nalaže tuženoj da izvrši ponovni izbor na to radno mjesto u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Tužbeni zahtjev tužitelja u ostalom dijelu se odbija.

U prilogu Vam dostavljamo kopiju navedene presude, znanja radi.

Prilog: kao u tekstu

Pravobranilac Bosne i Hercegovine

Zikreta Ibrahimović

Obrazloženje

Tužitelj je dana 23.02.2005. godine podnio tužbu Sudu Bosne i Hercegovine, Sarajevo, protiv tužene Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, radi povrede prava iz radnog odnosa. U toku postupka punomoćnik tužitelja je kao tuženu označio Bosnu i Hercegovinu, Upravu za indirektno oporezivanje te proširio i precizirao tužbeni zahtjev tražeći da se utvrdi da kandidati Dekić Ratko, Popović Aleksandra, Muharemović Šefik, Subić Siniša, Gojić Tanja, Arežina Stevo, Jakovljević Aleksandar i Gvozden Dragan ne ispunjavaju uslove internih oglasa, te da se dosljedno tome njihov ugovor o radu poništava, da se poništava i rješenje Uprave za indirektno oporezivanje BiH broj: 34-6862-1/04 do 08.02.2005. godine, te da se utvrdi obaveza tužene da tužitelja vrati na rad i rasporedi na radno mjesto na kome je radio prije raspisivanja oglasa. U završnoj riječi je predložio da se takav tužbeni zahtjev usvoji i tužena obaveže na naknadu troškova spora po priloženom troškovniku.

U odgovoru na tužbu i tokom postupka tužena je osporavala postavljeni tužbeni zahtjev ističući da je postupak izbora kandidata proveden na zakonit način i u skladu sa odredbama Pravilnika. U završnoj riječi zakonski zastupnik tužene je predložio da se tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti odbije kao neosnovan i ista obaveže na naknadu troškova spora, a koji se odnose na pristup na tri ročišta, odgovora na tužbu i dva izjašnjenja, odnosno podneska.

U toku dokaznog postupka sud je izvršio uvid u dokumentaciju prezentiranu od strane stranaka: izvode iz internih oglasa od 27.10. i 01.12.2004. godine, prijave na interne oglase podnešene 04.11. i 06.12.2004. godine; odluku o formiranju komisije broj: 01-34-350 od 05.12.2004. godine i broj: 01-34-6112 od 16.12.2004. godine, Pravilnik o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika u upravi broj 02-1483 od 27.9.2004. godine, Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u upravi broj: 01-797/04 od 23.7.2004. godine, Poslovnik komisije za izbor državnih službenika i zaposlenika prijavljenih putem internih oglasa za RC Banja Luka u Upravi za indirektno oporezivanje BiH, zapisnik o toku intervjua, rezultate intervjua od 7.11.2004. godine objavljenog u RC Gradiška u kome je tužitelj naveden pod rednim brojem 144, jedinstvenu rang lista RC Banja Luka u kojoj je tužitelj naveden pod rednim brojem 406, akt direktora broj: 01-34-5035 od 30.11.2004. godine sa dostavljenim spiskom primljenih kandidata po internom oglasu od 27.10.2004. godine i obavjest o ispravci broj: 34-5452 od 6.12.2004. godine; akt direktora broj: 01-34-6563 od 24.12.2004. godine sa spiskom primljenih kandidata po posljednjem četvrtom internom oglasu objavljenom 01.12.2004. godine; prigovore tužitelja od 06.12. i 29.12.2004.

godine: zapisnik o radu komisije za odabir kandidata po internom oglasu za RC Banja Luka sačinjen u postupku razmatranja prigovora na izvršeni izbor kandidata u kojem je tužilac naveden pod rednim brojem 171; rješenje broj: 34-6862-1/04 od 8.2.2005. godine sa dostavnicom; rješenje broj: 01-34-2148-2/04 od 29.2.2005. godine sa dostavnicom; svjedodžbu o završenom ispitu carinevinskog obrazovnog centra „Zvonko Brkić“ iz Zagreba, djel. broj: 01-248.5 OD 23.5.1983. godine za Dekić Ratka; svjedočanstvo o završenom obrazovanju za Popović Aleksandru, Muharemović Šefika, Subić Sinišu, Bojić Tanju, Arežina Stevu, Jakovljević Aleksandra i Gvozden Dragana; uvjerenje o položenom stručnom i carinskom ispitu za Popović Aleksandru, Muharemović Šefika, Subić Sinišu, Gojić Tanju, Arežina Stevu, Jakovljević Aleksandra i Gvozden Dragana; u odredbe Odluke o uslovima i načinu polaganja stručnog upravnog ispita za pripravnike i zaposlenike BiH; personalni dosije tužitelja i tabelarni prikaz revizije zapošljavanja.

Nakon što je u smislu člana 13 Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH ocijenio provedene dokaze, svaki pojedinačno i u međusobnoj vezi, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Predmet konačnog tužbenog zahtjeva u ovoj pravnoj stvari bio je utvrđenje da imenovani kandidati, koji su se prijavili na interne oglase Uprave za indirektno oporezivanje, raspisane koncem 2004. godine u procesu restrukturiranja Uprave i koji su zatim, nakon provedene procedure izabrani na radna mjesta na koja je i tužitelj aplicirao, ne ispunjavaju uslove konkursa te da se dosljedno tome njihovi ugovori o radu ponište, kao i rješenje Uprave za indirektno oporezivanje broj 34-6862-1/04 od 08.02.2005. godine i vraćanje tužitelja na radno mjesto na kome je radio do raspisivanja oglasa.

Uvidom u pobijano rješenje broj 34-6862-1/04 od 08.02.2005. godine, sud je utvrdio da je istim odbijen kao neosnovan prigovor tužitelja izjavljen na izvršeni izbor kandidata po internom oglasu za popunjavanje radnih mjesta u Upravi. Prema navodima iz obrazloženja tog rješenja, prigovor je odbijen iz razloga što je od strane njegovog donosioca ocijenjeno da u postupku odabira kandidata nije bilo nedostataka i da su primljeni kandidati koji ispunjavaju uslove oglasa a pri rangiranju su stekli veći broj bodova od tužitelja.

Među strankama je nesporno, a to proizilazi i iz dostavljenih internih oglasa i prijave, da je Uprava za indirektno oporezivanje, nakon njene uspostave, raspisala interne oglase za popunu radnih mjesta u RC Sarajevo, Mostar, Banja Luka i Tuzla. Među tim radnim mjestima je i veći broj radnih mjesta za koje je predviđena SSS – IV stepen, upravnog, ekonomskog ili drugog

odgovarajućeg smjera, 1 godina radnog iskustva, položen carinski ispit i ispit za rad u organima uprave. Na ta radna mjesta u Regionalnom centru Banja Luka se prijavio i tužitelj (po oglasu objavljenom 27.10.2004. godine na radna mjesta pod brojem: 50, 48, 63, 64, 72, 75, 102 (13), 102 (14), 107, 108, 110, 113, 117, 120, 122 i 131; po oglasu od 02.12.2004. godine RC Banja Luka na radna mjesta pod brojem: 6, 13, 15, 17, 19, 21, 22, 44, 50, 54, 58, 100, 109 i 129). Nesporno je i to da je tužitelj ispunjavao propisane uslove izuzev javnog/državnog ispita za rad u organima uprave, ali mu to nije uzeto kao nedostatak jer nedostatak traženih ispita nije bio eliminatorni element, što je i sam tužitelj tvrdio, a što je konstatovano i u Biltenu broj 9.

Slijedom tog principa u Upravu je primljen veći broj kandidata bez traženih ispita, uz obavezu da ih polože u utvrđenom roku, koja mogućnost je bila predviđena i odredbama Pravilnika.

Uvidom u dokument pod nazivom „Rezultati intervjua- 7.11.2004. Gradiška“ sud je utvrdio da je tužitelj Jovanović Milosav od svih članova komisije dobio po 15 bodova, tako da njegova prosječna ocjena iznosi 15. Slijedom toga tužitelj je naveden kao 144-ti kandidat od 209 na listi.

Isti broj bodova tužitelja proizilazi i iz „Jedinstvene rang liste kandidata za Regionalni centar Banja Luka“ na kojoj je od ukupno 558 lica tužitelj naveden pod rednim brojem 406.

Na osnovu dostavljenih svedodbi, uvjerenja i ostale dokumentacije u koju je sud izvršio uvid i koju je u cjelosti prihvatio kao valjanu, budući da njen sadržaj i vjerodostojnost nije osporena od bilo koje strane, sud je utvrdio da svioznačeni kandidati za koje je tužitelj tvrdio da nisu trebali biti primljeni, imaju veći broj bodova od tužitelja, odnosno da su bolje rangirani od njega.

Po ocjeni ovog suda bez osnova su tvrdnje tužitelja da kandidati Popović Aleksandra, Muharemović Šefik, Subić Siniša, Gojić Tanja, Arežina Stevo, Jakovljević Aleksandar i Gvozden Dragan ne ispunjavaju uslove iz internog oglasa. U prilog takve tvrdnje tužitelja ide jedino dio sadržaja zapisnika o radu Komisije za odabir kandidata po internom oglasu za Regionalni centar Banja Luka od 23.01.2005. godine u kome su na posljednjoj stranici (osmoj po redu) gdje su sva pomenuta lica, zajedno sa još nekoliko (ukupno 11) navedeni u grupi onih koji su raspoređeni na rad a za koje je Komisija „naknadnom provjerom navoda iz prigovora utvrdila da ne ispunjavaju neke od formalnih uslova oglasa“.

Međutim, iz sadržaja tog zapisnika proizilazi da, kada je riječ o stručnoj spremi, da svi navedeni imaju odgovarajuću stručnu spremu izuzev Dekić Ratka i Popović Aleksandre.

Što se tiče Dekić Ratka, iz dostavljene dokumentacije proizilazi da isti ima peti stepen stručne spreme i da je VKV građevinski stolar, što proizilazi i iz foto

kopije svjedodžbe o VKV ispitu broj 012-248/3 od 23.05.1983. godine izdate od strane Gradjevinsko-obrazovnog centra „Zvonko Brkić“ Zagreb. Da kandidat Dekić katko ne ispunjava uslove i da nema odgovarajuću stručnu spremu, konstatovano je i u aktu pod nazivom „Tabelarni prikaz revizije zapostjavanja i težišnog centra Banja Luka po internim oglasima raspisanim u drugoj polovini 2004. godine“.

Po ocjeni ovog suda, posjedovanje V stepena školske spreme od strane Dekića ne bi bio problem da iz dostavljene dokumentacije slijedi da je Dekić imao i IV stepen, odnosno da je V stepen stekao poslije završene srednje školske spreme IV stepena, a ne poslije sticanja zvanja KV, odnosno III stepena školske spreme.

U pogledu Popović Aleksandre, sud je utvrdio da ista ima završenu ugostiteljsko-turističku srednju školu, IV-stepen obrazovanja po zanimanju je ugostiteljski tehničar, a ima 7 godina radnog iskustva stečenog u bivšoj RUC RS, te položen stručni ispit za rad u organima državne uprave, a disciplinski nije kažnjavana. Kako je u spis dostavljeno i svjedočanstvo UTTŠ Banja Luka, proizilazi da je u pogledu ovog kandidata, konstatacija u zapisniku na koji se tužitelj poziva kao ključni dokaz, bila pogrešna.

Što se tiče ostalih primljenih kandidata, iz dostavljenih svjedočanstava proizilazi da svi imaju srednju školsku spremu IV stepena, dok iz navedenog zapisnika proizilazi da je riječ o neispunjenju uslova koji se odnose na carinski i javni/državni ispit, što nije imalo eliminatoran karakter kod bilo kog kandidata, pa ni kod samog tužitelja za koga je u istom zapisniku takođe konstatovano da nema položen javni/državni ispit, ali ni njemu to nije uzeto kao razlog za eliminaciju (u toku postupka pred ovim sudom prezentirani su odgovarajući dokazi i o položenim carinskim i javnim ispitima nekoliko imenovanih).

Isti tretman, kao i ispiti su imale i izrečene disciplinske kazne i krivične prijave, tako da ni one nisu bile razlog za eliminaciju, ali su uticale na broj bodova kandidata. Ni jedna od disciplinskih kazni se ne odnosi na zabranu bavljenja poslovima na koje su kandidati primljeni, a kada je riječ o krivičnim prijavama, valja naglasiti da zakonom propisane krivično pravne posljedice za osumnjičenog ne nastupaju podnošenjem krivične prijave nego tek sa potvrđivanjem optužnice od strane nadležnog suda.

U pogledu propusta u proceduri izbora kandidata, tužitelj po ocjeni ovog suda, iako je teret dokazivanja onoga što tvrdi i na čemu zasniva zahtjev za poništenje bio na njemu, nije pružio valjane dokaze iz kojih bi proizilazilo da su nedostaci o kojima govori bili takvog karaktera da su uticali na izbor kandidata i da upravo zbog toga tužitelj nije izabran.

Naime, ni sam tužitelj tokom postupka izbora nije osporavao da su uslovi navedeni u oglasu za radna mjesta za koja je aplicirao istovjetni uslovima iz Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji. Stoga se primjedbe

tužitelja u vezi sa donošenjem i objavljivanjem Pravilnika, kada bi i bile prihvaćene, bez odlučnog značaja na sam izbor kandidata.

Što se tiče učešća u komisiji Novaković Bogdana, nesumnjivo je da to tužbom nije smetalo sve do objavljivanja rezultata izbora kandidata, te da njegovom učešću u komisiji nije prigovarao dok je trajao postupak, niti tražio njegovo izuzeće. Uz to, ovaj sud smatra da činjenica da je prvobitni izbor svjedoka Novaković Bogdana na mjesto pomoćnika direktora poništen od strane nadležne Agencije, ne znači automatski da svjedok u vrijeme provođenja procedure izbora nije bio zaposlenik Uprave za indirektno oporezivanje, niti da nije mogao biti član Komisije (čak ni kao externi).

Po ocjeni ovog suda, bez odlučnog značaja za ishod postupka su i manjkavosti forme u pogledu odluke o izboru.

Tačno je da direktor Uprave nije donio akt pod nazivom „Odluka o izboru“, ali je očigledno da je akt pod nazivom „Spisak kandidata“ sa priloženom tabelom imao tu funkciju i da je svima bilo sasvim jasno da se radi o odluci da se prime lica navedena u tom aktu i spisku-tabeli u kojoj su navedena sva radna mjesta koja su popunjavana, propisani uslovi i imenima izabranih kandidata.

Na osnovu svega što je do sada navedeno ovaj sud je ocijenio da se manjkavosti i propusti u proceduri izbora, o kojima tužitelj govori, ne mogu smatrati takvim da su bili od značaja za odluku o izboru, te da nema osnova za utvrđenje da kandidati Popović Aleksandra, Muharemović Refik, Subić Siniša, Gojić Tanja, Arežina Stevo, Jakovljević Aleksandar i Gvozden Dragan, nisu ispunjavali uslove oglasa. Što se tiče kandidata Dekić Ratka, situacija je sasvim drugačija budući da iz već navedenih razloga proizilazi da su tvrdnje tužitelja o njegovom neispunjenju propisanih uslova osnovane. Stoga se i dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na utvrđenje da kandidat Dekić Ratko nije ispunjavao propisane uslove, ukazuje osnovanim.

Po ocjeni ovog suda, osnovan je i zahtjev tužitelja za poništenjem rješenja od 08.02.2005. godine kojim je odbijen njegov prigovor na izbor kandidata. Ovo iz razloga što je sud na osnovu provedenih dokaza utvrdio da ne stoje tvrdnje iz obrazloženja tog rješenja da su primljeni kandidati sa većim brojem bodova od tužitelja a koji ispunjavaju propisane uslove. To se pokazalo samo djelimično tačnim i to u pogledu već nabrojanih kandidata, ali ne i u dijelu koji se odnosi na ispunjenje uslova od strane Dekić Ratka, koji je primljen i pored toga što nije ispunjavao propisane uslove u pogledu školske spreme, a to znači da nije bilo mjesta odbijanju prigovora iz navedenih razloga.

Sud nije mogao prihvatiti dio tužbenog zahtjeva koji se odnosio na poništenje ugovora o radu imenovanih lica iz više razloga. Prije svega, zahtjev

za utvrđenjem neispunjenja propisanih uslova od strane Popović Aleksandre, Muharemović Refika, Subić Siniše, Gojić Tanje, Arežina Steve, Jakovljević Aleksandra i Gvozden Dragana je odbijen kao neosnovan. što znači da se njihovi ugovori o radu mogu smatrati valjanim (na neke druge razloge nezavisnosti tužitelj nije ni ukazivao) a kada je riječ o Dekić Ratku u odnosu na koga je utvrđeno neispunjenje uslova, valjalo je prilikom odlučivanja imati u vidu i neke druge elemente zbog kojih zahtjev za poništenjem njegovog ugovora nije mogao biti usvojen. Prije svega to je činjenica da je ugovor čije poništenje tužitelj traži, dvostrani akt koji su zaključili Dekić Ratko i Uprava. Oni su stranke u tom ugovoru, a ne tužitelj, te ukoliko je isti smatrao da ima pravnog interesa za poništenje tog ugovora, pored toga što je morao dokazati postojanje tog interesa, morao je ustati sa tužbom protiv obje ugovorne strane.

Međutim, nezavisno od navedenog, odluka suda o neispunjenju uslova od strane Dekić Ratka, mora imati za posljedicu anuliranje posljedica drugačijeg, pogrešnog stanovišta Uprave za indirektno oporezivanje iz rješenja od 08.02.2004. godine koje se poništava. To znači da je moralo slijediti poništenje izbora Dekić Ratka na radno mjesto saradnika carinika u Carinskoj ispostavi Banja Luka, a to je, po ocjeni ovog suda i bio krajnji cilj i svrha dijela tužbenog zahtjeva tužitelja koji se odnosio na poništenje ugovora o radu koji je Dekić zaključio sa Upravom, iako zahtjev nije bio tako formulisan.

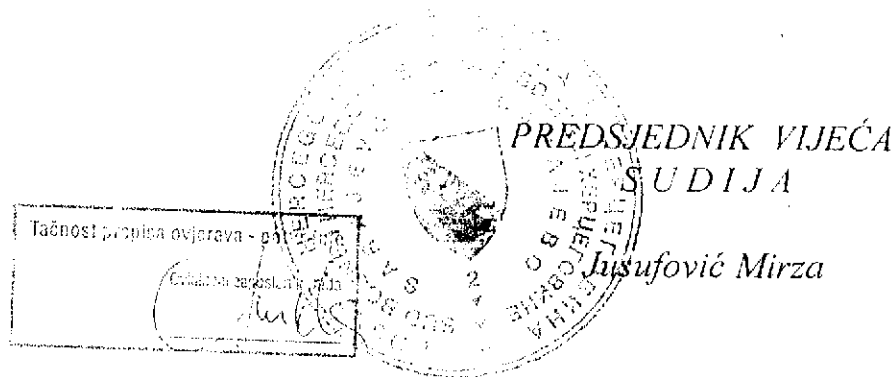
U pogledu zahtjeva tužitelja za vraćanje tužitelja na rad i raspored na poslove na kojima je radio do raspisivanja oglasa, sud je ocijenio da je isti neosnovan iz razloga što poništenje rješenja o odbijanju prigovora i utvrđenje da jedan od primljenih kandidata nije ispunjavao propisane uslove, nema automatski za posljedicu i vraćanje tužitelja na rad, odnosno na njegove ranije poslove. Posledica usvajanja tih dijelova tužbenog zahtjeva jeste provođenje ponovnog postupka izbora na radno mjesto na koje je primljen Dekić Ratko, a u kom treba da učestvuju i tužitelj i svi drugi za koje se utvrdi da su bez osnova odbijeni.

Uz to, zahtjev za vraćanje na rad nije mogao biti prihvaćen ni iz razloga što je nakon rješenja o odbijanju prigovora uslijedilo rješenje broj 01-34-2448-2 od 25.02.2005. godine kojim je tužitelj stavljen u status radnika na raspolaganju. To je rješenje kojim je utvrđen prestanak radnog odnosa tužitelja sa danom 15.03. 2005. godine. Poništenje tog rješenja bi, pod određenim uslovima bilo osnova za eventualni povratak na ranije radno mjesto. Međutim, poništenje tog rješenja nije ni bilo predmet tužbenog zahtjeva tužitelja u ovoj pravnoj stvari.

Što se tiče odluke suda o troškovima spora, ista se bazira na odredbi člana 323 stav 2 Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH, kojim je propisano da „ako stranka djelomično uspije u parnici, sud može s obzirom na

postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka podmiruje svoje troškove ili da jedna stranka nadoknadi drugoj razamjeran dio troškova”.

Kako je tužiteljev tužbeni zahtjev u jednom djelu usvojen a u drugom odbijen, navedeno je kao u izreci ove presude.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od njenog donošenja, Apelacionom odjeljenju Suda BiH, putem prvostepenog vijeća.

Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

Pravobranilaštva Bosne i Hercegovine
Правобранилаштво Босне и Херцеговине
Pravobraniteljstvo Bosne i Hercegovine
Office of Attorney General of Bosnia and Herzegovina

Broj: P-52/05
Sarajevo, 22.08.2006. godine

**UPRAVI ZA INDIREKTNO OPOREZIVANJE BiH
BANJA LUKA**

PREDMET: Presuda, dostavlja se

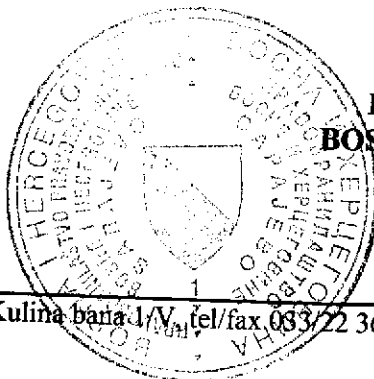
Poštovani,

Dana 18.08.2006. godine, Sud Bosne i Hercegovine u drugostepenom vijeću, u pravnoj stvari tužioca Jovanović Miroslava, zastupanog po punomoćniku Herbez Predragu advokatu iz Banja Luke, protiv tužene Bosne i Hercegovine-Uprave za indirektno oporezivanje BiH, zastupane po zakonskom zastupniku Pravobranilaštvu Bosne i Hercegovine, radi: utvrđivanja prava iz radnog odnosa, rješavajući po žalbama tužioca i tužene podnesenim protiv presude prvostepenog vijeća Suda BiH br. P-46/05 od 04.01.2006. godine, donio je presudu br. Gž-06/06.

U prilogu, dostavljamo Vam predmetnu presudu, i molimo vas da se u što kraćem roku očitujete, te da nam dostavite vaše izjašnjenje vezano za potrebu izjavljivanja revizije na istu..

Napominjemo Vam da ste dužni, obzirom na zakonski rok za izjavljivanje revizije, dostaviti ovom Pravobranilaštvu predmetno izjašnjenje do **12.09.2006.** godine.

S poštovanjem,

**PRAVOBRANILAC
BOSNE I HERCEGOVINE**

Dragica Miletić

Sarajevo, Obala Kulina bana 1/V, tel/fax 033/22 36 41, 20 15 44

Bosna i Hercegovina
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: GŽ-06/06.
Sarajevo, 18.08.2006. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u drugostepenom vijeću sastavljenom od sudija Nedžada Popovca, kao predsjednika vijeća, dr. Branka Moraita i Venceslava Ilića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Jovanović Miroslava iz Banja Luke, zastupanog po punomoćniku Herbez Predragu advokatu iz Banja Luke, protiv tužene Bosne i Hercegovine – Uprave za indirektno oporezivanje Banja Luka, zastupane po Pravobranilaštvu BiH, radi utvrđivanja prava iz radnog odnosa, odlučujući po žalbama tužene i tužitelja na presudu prvostepenog vijeća ovog suda broj P-46/05. od 04.01.2006. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 18.08.2006. godine, donio je slijedeću

PRESUDA

Odbijaju se kao neosnovane žalbe tužene i tužitelja i potvrđuje presuda prvostepenog vijeća ovog suda broj P-46/05. od 04.01.2006. godine.

Obrazloženje

Pobijanom presudom djelimično je usvojen tužbeni zahtjev tužitelja, te je poništeno rješenje Uprave za indirektno oporezivanje BiH broj 34-6870-1/04 od 08.02.2005. godine, kao i izbor Dekić Ratka na radno mjesto saradnik-carinik u carinskoj ispostavi Banja Luka, i naloženo tuženoj da izvrši ponovni izbor na to radno mjesto u roku 30 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Tužbeni zahtjev tužitelja u ostalom dijelu je odbijen.

Svaka stranka snosi svoje troškove.

 BOSNA I HERCEGOVINA
PRAVOBRA NILAŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

21-08-2006	
P	62/011

I tužitelj i tužena su uložili žalbe na prvostepenu presudu broj i datum naveden u uvodu ove presude.

U žalbi tužena predlaže da drugostepeno vijeće ovog suda preinači prvostepenu presudu i odbije tužbeni zahtjev u cijelosti zbog povrede pravila parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava iz slijedećih razloga:

Tužena ističe da je prvostepeno vijeće ovog suda povrijedilo pravila parničnog postupka, jer je odlučilo preko granica tužbenog zahtjeva na način što je poništilo izbor samo jednog kandidata iz grupe u kojoj se nalazio tužitelj, iako je zahtjev tužitelja bio šire postavljen, kao i da je naložio ponovni izbor na jedno radno mjesto, iako to nije bilo postavljeno tužbenim zahtjevom, kao i da prvostepeno vijeće nije u dokaznom postupku utvrdilo, odnosno dokazalo činjenicu, da li izabrani radnik, koji je obuhvaćen izrekom prvostepene pobijane presude ispunjava uslove na oglašeno radno mjesto, te da prvostepeno vijeće nije moglo poništiti ugovor o radu ni za radnika koji je naveden u izreci pobijane presude, jer su svi Ugovori o radu koje je tužena zaključila zakonito zaključeni u skladu sa njenim propisima prije odlučivanja o prigovoru na održane izbore kandidata po internom oglasu čije su posljedice predmet ovog spora.

Tužitelj u žalbi, kao razloge, ističe da je prvostepeno vijeće u pobijanoj odluci moralo odlučiti da prihvati precizirani tužbeni zahtjev, kojim je traženo poništenje svih ugovora o radu koje su zaključili kandidati, koji su zajedno sa tužiteljem konkurisali po osporenom internom oglasu kod tužene, a ne samo Ugovor o radu koji je zaključila tužena sa Dekić Ratkom, jer sva ova lica, prema shvatanju tužitelja, nisu ispunjavale uslove koji su traženi internim oglasom. Pored ovih razloga u žalbi se navodi da je Komisija, koja je postupala u provođenju spornog internog oglasa tužene, bila nepravilno sastavljena, jer u to vrijeme Bogdan Novaković nije bio uposlenik tužene – Uprave za indirektno oporezivanje BiH, te da je neprihvatljiv stav prvostepenog vijeća da je imenovani mogao biti „eksterni“ član Komisije za izbor kandidata po internom oglasu kod tužene.

U odgovoru tužene na žalbu tužitelja osporavaju se u cijelosti navodi žalbe tužitelja i predlaže ovom sudu da žalbu odbije kao neosnovanu iz razloga što tužena smatra da se prvostepeno vijeće kretalo u granicama tužbenog zahtjeva, te je pravilno primjenila procesno i materijalno pravo i pravilno odlučilo o troškovima spora.

U odgovoru tužitelja na žalbu tužene, tužitelj u cjelosti osporava navode tužene, jer su isti paušalni i neargumentirani, i naglašava da je tužena u postupku odabira kandidata počinila značajne nepravilnosti i predlaže da se odbije žalba tužene i ona obaveže na naknadu parničnih troškova prema dostavljenom troškovniku.

Žalbe nisu osnovane.

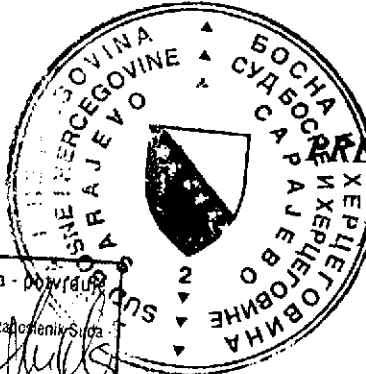
Prvostepeno vijeće je, na osnovu provedenih dokaza koji su navedeni u obrazloženju pobijane odluke utvrdilo da je tužitelj ispunjavao uslove po raspisanom internom oglasu, ali je, nadalje, utvrdilo da je komisija tužene prednost prilikom izbora kandidata dala onima koji su ostvarili veći broj bodova, te da određeni uslovi koji su propisani Pravilnikom o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika Uprave za indirektno oporezivanje BiH, Banja Luka juli 2004. godine, nisu bili eliminatorni, a to su uslovi koji se traže da kandidati posjeduju carinski ispit i ispit za rad u organima Uprave, a da je tužitelj konkurisao na radno mjesto saradnik-carinik za koje je tražena srednja stručna sprema IV stepena upravnog, ekonomskog ili drugog odgovarajućeg smjera, jedna godina radnog iskustva, položen carinski ispit i ispit u organima uprave. Prvostepeno vijeće ovog suda je u provedenom dokaznom postupku nadalje utvrdilo da i kandidati: Popović Aleksandra, Muharemović Šefik, Subić Siniša, Gojić Tanja, Arežina Stevo, Jakovljević Aleksandar i Gvozden Dragan ispunjavaju uslove iz internog oglasa, a za koja lica je komisija u zapisniku stavila napomenu da je naknadnom provjerom povodom prigovora utvrdila da ne ispunjavaju neke od formalnih uslova oglasa, a da po ocjeni prvostepenog vijeća samo Dekić Ratko nema odgovarajuću stručnu sprema i ne ispunjava uslove po internom oglasu, jer je VKV građevinski stolar i ima V stepen stručne sprema, dok Popović Aleksandra ima IV stepen ugostiteljski tehničar i da ispunjava uslove internog oglasa.

Drugostepeno vijeće ocjenjuje pravilnim stav prvostepenog vijeća i prihvata kao svoj da učešće u radu Komisije Novaković Bogdana, kojem tužitelj osporava svojstvo uposlenika kod tužene, nije uticalo na proceduru izbora kandidata, niti je tužitelj u vrijeme provođenja aktivnosti po osporenom internom oglasu prigovarao tuženoj na ovu okolnost.

Drugostepeno vijeće ovog suda smatra da je prvostepeno vijeće ovog suda na osnovu pravilno utvrđenog činjeničnog stanja prilikom donošenja pobijane presude pravilno primijenilo materijalno pravo i donijelo pravilnu

i zakonitu prvostepenu odluku. To iz razloga što, prema pravnom shvatanju drugostepenog vijeća ovog suda, samo lice koje ispunjava objavljene uslove iz oglasa može zahtijevati da se poništi odluka o izboru kandidata koji nije ispunjavao oglašene uslove. Svrha sudske zaštite lica koja su učestvovala u postupku izbora po objavljenom oglasu jeste da se licima koja ispunjavaju sve propisane uslove iz opšteg akta i iz zakona omogući izbor ako je izabran kandidat koji ne ispunjava objavljene i propisane uslove, što je u ovoj pravnoj stvari bitna činjenica koju je pravilno utvrdilo prvostepeno vijeće ovog suda. Poništenje odluke o izboru Dekić Ratka prvi je korak u otklanjanju nezakonitosti utvrđenih prvostepenom presudom povodom provedenog internog glasa kod tužene, i nastalog pravnog stanja. Drugostepeno vijeće ovog suda prihvata kao pravilnu odluku prvostepenog vijeća, kojom je dijelimično udovoljeno tužbenom zahtjevu tužitelja. Time je odgovoreno na tužbeni zahtjev i provođenje odluke suda od strane tužene može proizvesti dejstvo raskidanja ugovora između tužene i lica koje je uprkos neispunjavanju propisanih uslova iz internog oglasa nezakonito izabrano i na takav način zasnovalo radni odnos sa tuženom.

S obzirom na pravilno utvrđeno činjenično stanje u pobijanoj prvostepenoj presudi drugostepeno vijeće ovog suda nalazi da se ne može prihvatiti ni jedan od žalbenih razloga i utvrđuje da nema povreda parničnog postupka na koje sud pazi po službenoj dužnosti, a ni pogrešne primjene materijalnog prava, te da je pravilna i odluka prvostepenog vijeća da svaka stranka snosi svoje troškove, jer je ista zasnovana na pravilnoj primjeni odredbe člana 323. stav 2. ZKP BiH pred Sudom BiH, jer žalbeni prigovor tužitelja da on snosi samo srazmjeran dio troškova spora zbog okolnosti koje nemaju zakonskog osnova drugostepeno vijeće odbija kao neosnovano. Stoga, drugostepeno vijeće ocjenjuje pravilnom prvostepenu pobijanu presudu ovog suda, zbog čega je drugostepeno vijeće ovog suda na osnovu odredbe člana 193. Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ br. 36/04) odlučilo kao u izreci ove presude.

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA**
Nedžad Popovac

Tačnost prepisa ovjerava - potvrđuje
Ovlašteni zapisnikar Suda

Broj: 01- 11-0782 /06
Datum, 26.12.2006.godine

Na osnovu odredbe člana 25. stav 4. Zakona o Upravi za indirektno oporezivanje („Službeni glasnik BiH“, broj 89/05) i člana 25. Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika Uprave, u postupku izvršenja pravosnažnih presuda Suda Bosne i Hercegovine broj: P-45/05 od 29.12.2005.godine i broj: P-46/05 od 04.01.2006.godine, direktor Uprave donosi

ODLUKU

U ponovnom postupku izbora kandidata po internom oglasu objavljenom dana 01.12.2004. godine, za popunjavanje radnih mjesta u Regionalnom centru Banja Luka, na radno mjesto saradnik-carinik u Carinskoj ispostavi Banja Luka izabrana je *Kecman Snježana* iz Banja Luke, sa SSS IV stepena obrazovanja i zanimanjem daktilokorespondent.

Na osnovu ove Odluke sa imenovanom će se zaključiti ugovor o radu na neodređeno vrijeme, počev od 01.01.2007.godine.

O ovoj odluci biće obaviješteni kandidati u odnosu na koje je izvršen ponovni postupak izbora, sa poukom o pravnom lijeku.

Obrazloženje

Pravosnažnim presudama Suda Bosne i Hercegovine broj: P-45/05 od 29.12.2005.godine i broj: P-46/05 od 04.01.2006.godine, donijetim u postupku po tužbama *Kozić Mladena* i *Jovanović Miroslava*, djelimično su usvojeni tužbeni zahtjevi imenovanih, tako da su poništena rješenja Uprave kojima je odlučeno o njihovim prigovorima na izvršeni izbor kandidata po internom oglasu raspisanom 01.12.2004.godine, kao i izbor *Dekić Ratka* na radno mjesto saradnik-carinik u Carinskoj ispostavi Banja Luka, te naloženo Upravi da izvrši ponovni izbor za navedeno radno mjesto.

U obrazloženju predmetne Presude broj: P-45/05 od 29.12.2005.godine, navedeno je da usvajanje tužbenog zahtjeva ima za posljedicu provođenje ponovnog postupka izbora na radno mjesto saradnik-carinik u Carinskoj ispostavi Banja Luka, a u kojem treba da učestvuju i svi drugi za koje se utvrdi da su bez osnova odbijeni.

Slijedom prednjeg, ponovni postupak izbora kandidata izvršen je po prijavama kandidata koji su ispunjavali eliminacione uslove za izbor na navedeno radno mjesto, a koji su pokrenuli sudski postupak za osporavanje zakonitosti izvršenog izbora na isto, budući da je u odnosu na ostale kandidate za isto radno mjesto, odluka o izvršenom izboru kandidata postala pravosnažna, jer oni taj postupak nisu pokrenuli.

Na osnovu uvida u rang liste sačinjene u postupku po internim oglasima, te ostvarene prosječne ocjene, utvrđeno je da od pomenutih kandidata najvišu prosječnu ocjenu ima *Kecman Snježana* iz Banja Luke, sa SSS IV stepena obrazovanja i zanimanjem daktilokorespondent, slijedom čega je imenovana izabrana na predmetno radno mjesto.

Dostavljeno:

1. Sektor za poslovne usluge (02/2)
2. Kabinet direktora
3. Arhiva

BOSNA I HERCEGOVINA
PRAVOBRANILAŠTVO
PRAVOBRANITELJSTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: P-162/07
Sarajevo, 08.10.2007. godine,

BOSNA I HERCEGOVINA
UPRAVA ZA INDIREKTNO OPOREZIVANJE
BANJA LUKA

Veza Vaš broj: 01-10-1907-3/07 od 19.07.2007. godine,

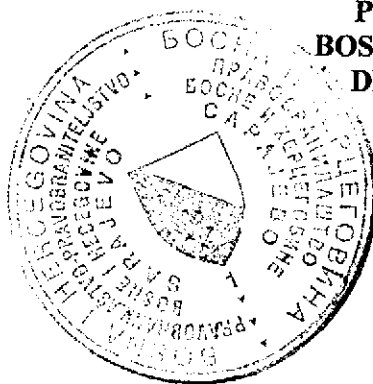
PREDMET: Presuda, dostavlja se

U pravnoj stvari tužitelja Đurić Bogdan iz Zvornika protiv tužene Bosna i Hercegovina-Uprava za indirektno oporezivanje, Banja Luka, radi radni spor, Sud Bosne i Hercegovine donio je presudu br: P-338/05 od 01.10.2007. godine, kojom se poništava izbor radnika na radno mjesto suradnik –carinik u Upravi za indirektno oporezivanje i nalaže tuženoj da izvrši ponovni izbor na to radno mjesto u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude i obavezuje tužena da tužitelju naknadi troškove postupka u iznosu od 1.200.00 KM.

Ukoliko smatrate da protiv Presude Suda Bosne i Hercegovine treba izjaviti žalbu, molimo Vas da Vaše izjašnjenje dostavite najkasnije do 15.10.2007. godine kako bi blagovremeno sudu dostavili žalbu, obzirom da je rok za izjavljivanje žalbe 20.10.2007. godine.

S poštovanjem,

Prilog: kao u tekstu

PRAVOBRANILAC
BOSNE I HERCEGOVINE
DRAGICA MILETIĆ

of 10.10.07
Jec
02/2
11.10.07
11.10.07 - 11/07

BOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
S A R A J E V O

Broj: P-338/05

Sarajevo, 01.10.2007. godine.

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Davora Žilića, kao predsjednika vijeća te Dinke Bešlagić-Čovrk i Srete Crnjaka kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Đurić Bogdana iz Zvornika, zastupanog po punomoćniku Herbez Predragu, advokatu iz Banja Luke, protiv tužene Bosne i Hercegovine-Uprave za indirektno oporezivanje BiH, Banja Luka, koju zastupa Pravobranilaštvo BiH, radi poništenja izbora radnika kod tužene na radno mjesto saradnik-carinik u CI Bihać, GP Izačić, V.s.p. 1.000,00 KM, nakon glavne i javne rasprave održane 05.09.2007 godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja i pomoćnika Pravobranioca BiH, Delić Fahrete, donio je dana 01.10.2007. godine, slijedeću:

P R E S U D U

Poništava se izbor radnika Bundalo Mlade i Gajić Branka, na radno mjesto suradnik-carinik u Upravi za indirektno oporezivanje BiH, na CR-GP Izačić, CI Bihać, Regionalni centar Banja Luka i nalaže tuženoj da izvrši ponovni izbor na to radno mjesto, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude.

Obavezuje se tuženaj da tužitelju naknadi troškove postupka u iznosu od 1.200,00KM u roku od 30 dana.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je podnio tužbu dana 27.07.2005 godine kojom traži da se poništi izbor radnika u Upravi za indirektno oporezivanje BiH (u daljenjem

BOSNA I HERCEGOVINA
PRAVOBRANILAŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
S A R A J E V O

PR Or.	05-10-2007
	P K2/07

tekstu UIO BiH) i da se naloži tuženom da na osnovu kriterija sačini novu bod listu i izvrši prijem radnika. Potražuje i troškove postupka.

Ovaj svoj zahtjev obrazlaže činjenicom da je odluka o prijemu radnika bila generalna i objavljena na oglasnoj tabli, bez kriterija i bod liste, pa je i sam izbor izvršen suprotno zakonu i općem kolektivnom ugovoru. Na mjesto na koje je konkurirao tužitelj primljeni su radnici koji ne ispunjavaju uvjete, bez iskustva na poslovima, bez položenog carinskog ispita, radnici koji su disciplinski i krivično odgovarali.

Tokom postupka, tužitelj je istakao i činjenicu da su na radno mjesto suradnika-carinika, na GP Izačić, CI Bihać u Regionalnom centru Banja Luka primljeni radnici Bundalo Mlađo i Gajić Branko, koji su od strane Komisije za provođenje intervjua i odabira kandidata, dobili manju prosječnu ocjenu od tužitelja. Tužitelj je na pripremnom ročištu održanom dana 09.08.2007 godine opredjelio tužbeni zahtjev na poništenje izbora radnika Bundalo Mlađe i Gajić Branka na radno mjesto suradnik-carinik na GP Izačić, CI BiHać, Regionalni Centar banja Luka te na nalaganje tuženoj da izvrši ponovni izbor za to radno mjesto u roku od 30 dana.

U odgovoru na navode tužbe, tužena je istakla da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan jer je postupak odabira kandidata po raspisanim internim natječajima obavljen u skladu sa Zakonom o sistemu indirektnog oporezivanja („Službeni glasnik BiH“, broj 44/03) i Pravilnikom o načinu odabira službenika i zaposlenika u Upravi za indirektno porezivanje. Obavješćavanje svih učesnika internog natječaja o izvršenom izboru kandidata vršeno je interno, putem oglasnih tabli u svim organizacionim jednicama, a nije postojala obveza prema Pravilniku o načinu zapošljavanja i odabiru državnih službenika i zaposlenika u UIO BiH, dostavljanje pojedinačnih odluka o izvršenom izboru kandidata na oglasna slobodna radna mjesta, jer se radilo o internom natječaju. Također, za tuženog, nije postojala obveza objavljivanja odluke o izboru sa kriterijima i bod liste, jer ta obveza nije predviđena Pravilnikom o načinu zapošljavanja i odabiru državnih službenika i zaposlenika u UIO BiH. Nadalje, tužena ističe da tužitelj pogrešno navodi kako su na njegovo radno mjesto primljeni oni kandidati koji neispunjavaju uvjete natječaja, jer je tužitelj u ranijoj Carinskoj upravi R. Srpske radi na radnom mjestu stručnog suradnika za suzbijanje krijumčarenja, koje je analogno radnom mjestu iz sistematizacije radnih mjesta u UIO BiH, suradniku za suzbijanje krijumčarenja, a na to radno mjesto su primljeni oni kandidati koji u cjelosti ispunjavaju uvjete. Smatra paušalnim navode tužbe koji ukazuju na to da su primljeni radnici

koji neispunjavaju uvjete natječaja, ili koji su disciplinski i krivično odgovarali, jer ne sadrži konkretne činjenice da bi se osnovanost ovakve tvrdnje mogla ispitati.

U odnosu na navod tužitelja da su primljeni radnici Bundalo Mlađo i Gajić Branko, tužena navodi da su imenovani izabrani po III internom natječaju, a da tužitelj nije ulagao prigovor na odluku direktora o izvršenom izboru kandidata po III internom natječaju. Kako u skladu sa člankom 43. stavak 2. Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabiru državnih službenika i zaposlenika u UIO BiH, odluka direktora o uloženom prigovoru postaje konačna danom dostavljanja podnosiocu prigovora i predstavlja procesnu pretpostavku za osporavanje iste putem suda, to je odluka o izboru kandidata po III internom natječaju u odnosu na tužitelja postala pravosnažna, pa je tužitelj ne može osporavati u pogledu bilo kojeg izabranog kandidata.

U toku dokaznog postupka punomoćnik tužitelja i zakonski zastupnik tužene su pročitali slijedeće materijalne dokaze: Prijavu tužitelja na interni oglas od 27.10.2004. godine, za RC Banja Luka, Sarajevo, Mostar i Tuzla, i interni oglas od 01.12.2004. godine, rješenje tužene br. 34-6886-1/04 od 08.02.2005. godine, personalni dosje tužitelja na okolnost da imenovani isunjava uslove iz internog oglasa, Jedinstvenu rang lista RC Tuzla na okolnost da tužitelj ima 18,80 bodova, akt direktora br. 01-34-5035 od 30.11.2004. godine, na okolnost da su na radno mjesto GP Izačić primljeni Bundalo Mlađo i Gajić Branko, Jedinstvenu rang lista RC Banja Luka na okolnost da imenovani imaju manje bodova od tužitelja, izvod iz akta tužene RC Banja Luka- interni oglas bez broja i datuma na okolnost da radnici Bundalo Mlađo i Gajić Branko nemaju položen ispit za rad u organima uprave, tekst internog oglasa od 26.10.2004. godine, Poslovnik Komisije za izbor držav. službenika i zaposlenika u UIO BiH, zapisnik o provedenoj proceduri izbora kandidata za RC Tuzla, spisak kandidata koji su primljeni po internom oglasu od 27.10.2004. godine, spisak kandidata odabranih od strane komisije za rad kod tužene po internom oglasu od 01.12.2004. godine, rješenje tužene br. 01-34-6886-1/04 od 08.02.2005. god, kojim se odbija prigovor tužitelja, rješenje tužene br. 01-34-2448-121 od 25.02.2005. godine, sa dostavnicom, a kojom je tužitelju utvrđen status zaposlenika na raspolaganju u trajanju od 2 mjeseca i određen prestanak radnog odnosa sa 15.03.2005. godine, prigovor tužitelja na prijem radnika po internom oglasu od 27.10.2004. godine, kopiju povratnice-izvještaja o prijemu pošiljke.

Sud je izvršio uvid u Pravilnik o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika br. 02-1483 od 27.05.2004. godine.

Pošto je izvršio uvid u sve pročitane materijalne dokaze i u smislu člana 13. Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 36/04), ocijenio provedene dokaze, svaki pojedinačno i u međusobnoj vezi, ovaj sud je utvrdio slijedeće pravno-relevantne činjenice:

Tužena UIO BiH osnovana je spajanjem entiteskih carinskih službi u postupku organizacionog restrukturiranja u skladu sa odredbom članka 31. Zakona o sistemu indirektnog oporezivanja BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 44/03 i 52/05). U cilju popunjavanja radnih mjesta tužena je provela postupak izbora kandidata po internim natječajima. Postupak izbora kandidata propisan je Pravilnikom o načinu odabira službenika i zaposlenika u Upravi za indirektno porezivanje BiH.

Tužitelj je bio uposlen u ranijoj Republičkoj upravi carina R. Srpske i prijavio se na interne natječaje koji su objavljeni dana 27.10.2004 godine i 01.12.2004 godine. Na natječaj od 27.10.2004 godine tužitelj se prijavio na radno mjesto suradnik-carinik u R. C. Tuzla u Carinski referat Aerodrom Dubrava, GP Orašje, GP Brčko, Željeznička stanica Brčko, GP Karakaj, GP Bratunac, GP Skelani, GP Šepak, Željeznička stanica Zvornik, GP Pavlovića Most, GP Rača i u Grupu za suzbijanje krijumčarenja. Za R. C. Sarajevo prijavio se na rad u GP Vardište, Aerodrom Sarajevo, GP Uvac, GP Metaljka, GP Hum, GP Vitina a za R. C. Banja Luka na radu u Aerodrom Mahovljani, GP Šamac, Željezničkoj stanici šamave, GP Izačić, GP Strmica, GP Užljibić, GP Hukića brdo, GP Ghradiška, GP Kostajnica, GP Novi Grad, GP Kozarska Dubica, GP Gradina i GP Brod kao i na više pozicija u R. C. Mostar.

Na interni natječaj objavljen dana 01.12.2004 godine, tužitelj se prijavio na radno mjesto suradnik-carinik u sva četiri R.C., između ostalih i na rad u CI Bihać, koji pripada R.C. Banja Luka.

Uvjeti objavljeni u internim natječajima za rad na radnom mjestu suradnik-carinik su slijedeći: SSS-IV stupanj upravnog, ekonomskog ili drugog odgovarajućeg smjera, 1 godina radnog iskustva, položen carinski ispit i ispit za rad u organima uprave.

Tužitelj nije izabran na rad kod tužene niti za jednu poziciju na koju je aplicirao, pa je izavio prigovor dana 02.12.2004 godine na odluku direktora tužene o prijemu radnika po internom natječaju od 27.10.2004 godine. Ovaj prigovor tužena je primila dana 06.12.2004 godine, kako je to vidljivo iz kopije potvrde o prijemu pošiljke, koju je tužitelj uložio u spis. Na izjavljeni prigovor tužena nije nikada donjela odluku. Tužitelj je nezadovoljan odlukom o izboru kandidata po IV internom natječaju objavljenom dana 01.12.2004 godine, također izjavio prigovor dana 27.12.2004 godine. U oba prigovora tužitelj navodi kako Komisija za izbor kandidata nije vršila kontrolu ispunjenosti uvjeta iz internog natječaja, nije vršila testiranje kandidata, kao i da intervju sa kandidatima nije vođen na način koji osigurava objektivni izbor. Također navodi kako su primljeni oni kandidati koji su disciplinski pa čak i krivično odgovarali, pri tome ne konretizujući svoje navode.

Tužena je odlučujući po prigovoru na IV interni natječaj od 01.12.2004 godine zauzela stav da tužitelj ispunjava uvjete natječaja ali da je cijenila i druge kandidate koji su ostvarili veći broj bodova u skladu sa kriterijumima utvrđenim u članku 36. Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabiru državnih službenika i zaposlenika u UIO BiH, te je njima dala prednost.

Tužitelj ima SSS-IV stupanj i po zanimanju je mašinski tehničar, što je Sud utvrdio uvidom u svjedočanstvo Srednjoškolskog centra „Proleterske brigade“ iz Pucareva, te da je položio stručni carinski ispit (uvjerenje broj: 01-3673-21/97 od 25.09.1997 godine). Iz uvjerenja koju je izdala tužena broj: 02/2-34-26-482/07 od 18.06.2007 godine, Sud je utvrdio da je tužitelj radio od 01.06.2006 godine do 01.09.2002 godine na radnom mjestu stručni suradnik-carinik u Carinarnicama Zvornik, Bijeljina i Višegrad, a od 02.09.2002 godine do 31.12.2004 godine na radnom mjestu stručnog suradnika za suzbijanje krijumčarenja u RUC Banja Luka, kao i da u toku radnog odnosa nije disciplinski kažnjavao. Tužitelj je novčano nagrađen za izuzetne rezultate u radu (odluka RUC-a B. Luka br. 01-1160-49/99 od 11.06.1999 godine).

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, tužbeni zahtjev tužitelja ukazuje se kao osnovan iz slijedećih razloga:

Tužitelj je tužbu podnio preporučenom poštom dana 27.07.2005 godine. Rješenje kojim je odbijen prigovor tužitelja na izvršeni izbor

kandidata po IV internom natječaju je primio dana 24.03.2005 godine, a rješenje o stavljanju na raspolaganje u trajanju od dva mjeseca i otkazu radnog odnosa sa danom 15.03.2005 godine je primio dana 25.04.2005 godine. Zakonom o radu u institucijama BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 26/04) u članku 83. stavak 5. utvrđeno je da zastarjelost prava na sudsku zaštitu nastupa u roku od jedne godine od dana dostave odluke kojom je povrijeđeno njegovo pravo, odnosno od dana saznanja za povredu prava iz radnog odnosa. U konkretnom slučaju tužitelj je ustao tužbom u rokovima određenim citiranim člankom, te je tužba blagovremena.

Opredjeljenim tužbenim zahtjevom tužitelj traži da se poništi izbor radnika Bundalo Mlađe i Gajić Branka, na radno mjesto suradnik-carinik u Upravi za indirektno oporezivanje BiH, na CR-GP Izačić, CI Bihać, Regionalni centar Banja Luka i nalaži tuženoj da izvrši ponovni izbor na to radno mjesto. Prema shvatanju ovog Sudskog vijeća, u konkretnom slučaju se ne radi o objektivnom preinačenju tužbenog zahtjeva u odnosu na postavljene tužbeni zahtjev u tužbi, jer se ne mjenja istovjetnost zahtjeva niti povećanju zahtjeva ili ističe novi uz postojeći. Sud smatra da se radi o promjeni formulacije, odnosno o preciznijem određivanju zahtjeva, dok je zahtjev u suštini ostao isti, pa nema mjesta primjeni odredbe članka 23. Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 36/04).

Za rješavanje ove pravne stvari odlučno je da li je tužena u postupku odabira kandidata na upražnjena radna mjesta po raspisanim internim natječajima postupala u skladu sa odredbama Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabiru državnih službenika u UIO BiH (u daljenjem tekstu Pravilnik).

Postupak zapošljavanja zaposlenika je reguliran člancima 35. do 46. istog Pravilnika. Člankom 36. propisano je da se popunjavanje upražnjenog radnog mjesta zaposlenika putem internog oglašavanja, provodi na isti način kao i za državne službenike, to jeste shodno odredbama članaka 12. do 26.

Člankom 22. Pravilnika određeni su kriteriji koje je Komisija za izbor dužna primjeniti a to su poslovi i zadaci koje je obavljao kandidat u carinskoj službi, položeni stručni carinski i ispit za rad u organima uprave, posebna znanja i obuke potrebne za to radno mjesto, izrečena disciplinska mjera, sukob interesa i preporuka neposrednog rukovodioca. Člankom 23. propisano je da na osnovu broja bodova kandidata sačinjava rang lista za

prijem i ista se dostavlja direktooru. Na osnovu ove rang liste, direktor donosi odluku o izboru kandidata za popunu upražnjenih radnih mjesta, uzimajući u obzir odredbe čl. 5. Pravilnika.

Pravilnim tumačenjem citiranih odredbi, Sud je došao do zaključka da prednost pri zapošljavanju imaju oni kandidati koji su ostvarili veću prosječnu ocjenu prilikom intervjuu.

Uvidom u jedinstvenu rang listu za R.C. Tuzla utvrđeno je da se tužitelj nalazi na 407 mjestu sa prosječnom ocjenom 18,80 bodova, a uvidom u jedinstvenu rang listu za R.C. Banja Luka utvrđeno je da se uposlenik Bundalo Mlađo nalazi na 462 mjestu sa prosječnom ocjenom od 14,60, a na 467 mjestu nalazi uposlenik Gojić Branko sa prosječnom ocjenom 14,40. Iz akta tužene broj 01-34-5035 od 30.11.2004 godine-spisak kandidata koji su primljeni u radni odnos po internom natječaju od 27.10.2004 godine na radno mjesto suradnik-carinik na GP Izačić primljeni su Bundalo Mlađo i Gajić Branko.

Dakle, tužena je na rad primila lica koja imaju manji broj bodova od tužitelja i time je povrijedila odredbe članaka 12. do 26. Pravilnika, te je tužbenom zahtjevu trebalo udovoljiti. Tužitelj ima pravni interes da traži poništenje izbora zaposlenika koji imaju manji broj bodova od njega jer će u ponovnom postupku izbora moći konkurirati za zaposlenje na radno mjesto na koje nije izabran.

Nadalje, nije prihvatljiv stav tužene da tužitelju ne pripada pravo na sudsku zaštitu jer nije podnio prigovor protiv odluke o izboru kandidata po III internom natječaju, stoga što je ova odluka u odnosu na tužitelja konačna i pravosnažna, jer je odredbom članka 83. stavak 4. Zakona o radu u institucijama BiH propisano da uposlenik može podnijeti tužbu Sudu BiH zbog povrede prava iz radnog odnosa, kao i u slučaju da poslodavac nije rješio zahtjev u roku iz stavka 2. ovog članka, iz čega proizilazi da podnošenje prigovora nema karakter procesne prepostavke za ostvarivanje sudske zaštite. Suprotno od navoda tužene, tužitelj je dokazao da je podnio prigovore kako na odluku tužene o izboru kandidata po III internom natječaju tako i na odluku o izboru kandidata po IV internom natječaju.

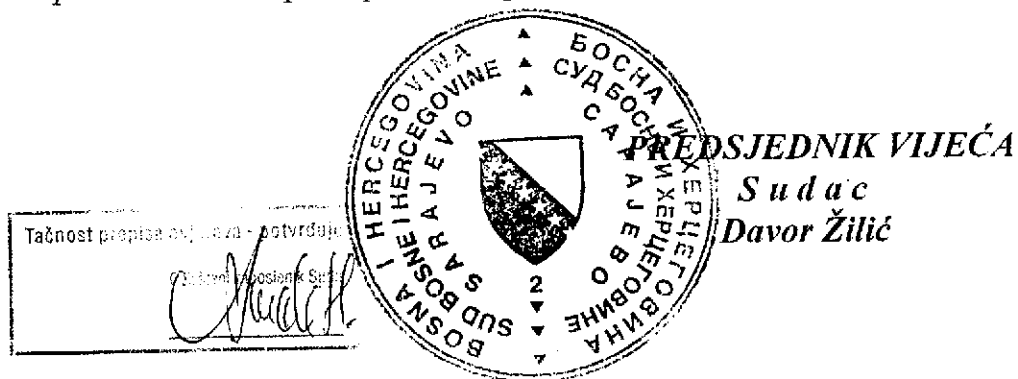
Na osnovu izloženog riješeno je kao u izreci presude.

O troškovima postupka odlučeno je na temelju odredbi članaka 323. stavak 1., 324., 332. i 333. Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 36/04).

Dosuđeni troškovi u ukupnom iznosu od 1.200,00KM odnose se na sastav tužbe u iznosu od 240,00KM, pristup pripremnom ročištu i glavnoj raspravi u iznosu od po 480,00KM.

Sve ove troškove punomoćnik tužitelja određeno je tražio u završnoj riječi na glavnoj raspravi, a iste mu pripadaju na temelju članaka 12. i 13. stavak 1. tačka 1. b i c Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine Federacije BiH“ broj 22/04).

Dosuđeni parnični troškovi čine izdaci koji su bili potrebni u toku postupka između stanaka. Pošto je tužitelj u cijelosti uspio u sporu, dužna je tužena isplatiti troškove postupka u ukupnom iznosu od 1.200,00 KM.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana njenog uručenja. Žalba se podnosi u dva primjerka Apelacionom vijeću ovog Suda, putem prvostepenog vijeća.

Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

Pravobranilaštva Bosne i Hercegovine
Правобранилаштво Босне и Херцеговине
Pravobraniteljstvo Bosne i Hercegovine
Office of Attorney General of Bosnia and Herzegovina

05
02.06.2008
02/2
05.06.08

Broj: P- 162/07 FD
Sarajevo, 02.06.2008. godine

Pravobranilaštvo Bosne i Hercegovine	Klasni, državni	Pravobraniteljstvo Bosne i Hercegovine	Pravobraniteljstvo Bosne i Hercegovine
02	10-1907-6		

BOSNA I HERCEGOVINA
UPRAVA ZA INDIREKTNO OPOREZIVANJE
BANJA LUKA

PREDMET: Presuda, dostavlja se

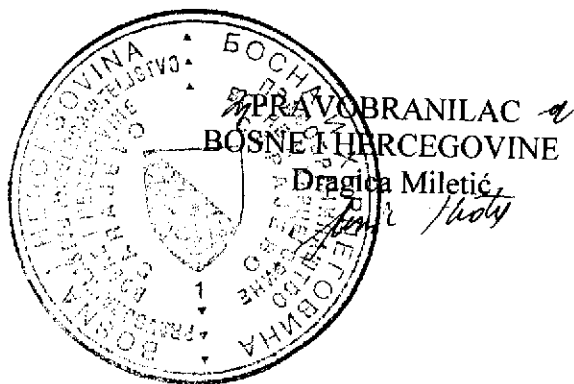
U pravnoj stvari tužitelja Đurić Bogdana iz Zvornika, koga zastupa Predrag Herbez advokat iz Banja Luke, protiv tužene Bosne i Hercegovine – Uprava za indirektno oporezivanje, radi ponistenja odluke o izboru, Sud Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi tužene protiv presude Suda Bosne i Hercegovine broj P-338/05 od 01.10.2007. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 29.05.2008. godine, donio je Presudu broj Gž-101/07 dana 29.05.2008. godine, kojom se žalba odbija i prvostepena presuda potvrđuje.

Molimo Vas, a imajući u vidu da je presuda P-338/05 od 01.10.2007. godine, postala pravosnažna, da tužitelju izvršite uplatu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.200,00 KM u zakonom propisanom roku, kako bi izbjegli nepotrebne troškove izvršnog postupka.

O izvršenoj isplati molimo Vas da nas obavijestite pozivom na naš broj veze.

Prilog: kao u tekstu.

S poštovanjem.

Bosna i Hercegovina
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
BANJA LUKA

Broj: GŽ-101/07

Sarajevo, 29.05.2008. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u drugostepenom vijeću sastavljenom od sudija: dr Branka Moraita, kao predsjednika vijeća, Šide Jašarspahić i Vesne Trifunović, kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Đurić Bogdana iz Zvornika, Šepak bb, koga zastupa punomoćnik Predrag Herbez, advokat iz Banje Luke, Ulica Veselina Masleše broj 11, protiv tužene Bosne i Hercegovine – Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, koju zastupa Pravobranilaštvo BiH, pomoćnica pravobranioca Fahreta Delić, radi poništenja odluke o izboru radnika, vrijednost spora 1.000,00 KM, odlučujući o žalbi tužene protiv presude Suda BiH broj: P- 338/05 od 01.10.2007. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 29.05.2008. godine, donio je ovu:

PRESUDA

Žalba se odbija i prvostepena presuda potvrđuje.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom poništen je izbor radnika Bundalo Mlade i Gajić Branka na radno mjesto saradnika – carinika u Upravi za indirektno oporezivanje BiH na CR – GP Izačić, CI Bihać, Regionalni centar Banja Luka.

Tuženoj je naloženo da u roku od 30 dana od pravosnažnosti presude izvrši ponovan izbor na to radno mjesto i tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.200,00 KM.

Ovu presudu pobija tužena blagovremeno izjavljenom žalbom zbog: povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

U žalbi navodi da u Republičkoj upravi carina RS-a tužitelj nije obavljao poslove carinika već stručnog saradnika za suzbijanje krijumčarenja. Popunjavanje radnih mjesta tužena je izvršila u skladu sa Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta i Pravilnikom o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika u UIO-e BiH. Tužitelj nije ispunjavao uslove propisane za

30. 05. 08

P 162/07

oglašena radna mjesta jer nije imao položen stručni ispit za rad u ograničenoj upravi.

Predložila je da drugostepeni sud okine presudu u cijelosti jer je neprihvatljiva zbog na pogrešnom stanju, te ukine i navedeći razloge u prilozi.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Shodno odredbi člana 188 Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine (Službeni glasnik BiH broj 36/04 i 84/07), drugostepeno vijeće je ispitalo prvostepenu presudu u onom dijelu koji se pobija žalbom, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povrede odredbi parničnog postupka koje se odnose na stranačku sposobnost i zastupanje, pa je utvrdilo sljedeće:

Žalba nije osnovana.

Neprihvatljivi su prigovori da je pobijana presuda zasnovana na pogrešno ili nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju i pogrešnoj primjeni materijalnog prava te da je donesena uz povrede odredaba parničnog postupka, jer ne postoje ovakvi njeni nedostaci na koje tužitelj neopravdano ukazuje u žalbi.

Za svoju presudu, kojom je poništio odluku o izboru radnika Bundalo Mlade i Gajić Branka na radno mjesto saradnika – carinika u Upravi za indirektno oporezivanje BiH na CR – GP Izačić, CI Bihać, Regionalni centar Banja Luka, naložio tuženoj da u roku od 30 dana izvrši ponovan izbor na ovo radno mjesto te naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 1.200,00 KM, prvostepeni sud je naveo jasne, potpune i uvjerljive razloge te sadržaj konkretnih normi na osnovu kojih je donio ovakvu odluku.

Sve istaknute činjenične i pravne razloge iz prvostepene presude u cijelosti prihvata i drugostepeni sud jer imaju uporište u izvedenim relevantnim dokazima ocijenjenim na način iz odredbe člana 13 Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine, zatim odredbi člana 83, stav 5 Zakona o radu u institucijama BiH (Službeni glasnik BiH broj 26/04, 7/05 i 48/05), te odredbama članova 12 do 26 i 35 do 46 Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika u UIO-e BiH.

Iz obrazloženja osporene presude nesumnjivo proizlazi da se tužitelj, zaposlenik ranije Republičke uprave carina RS-a, prijavio na osnovu internog oglasa od 27.10.2004. godine na radno mjesto saradnik – carinik u sve regionalne centre pa i organizacione jedinice u RC Banja Luka i to: C/r Aerodrom Mahovljani, C/r na GP Šamac, C/r na Željeznička stanica Šamac, C/r na GP Izačić, C/r na GP Strmica, C/r za međunarodni promet na GP Učljibić i tako dalje.

Internim oglasima propisani su uslovi za radno mjesto saradnika – carinika i to: SSS – IV stepen upravnog, ekonomskog ili drugog odgovarajućeg smjera. Izabran je Gajić Branko i Bundalo Mlado.

Prema prijavi na interni oglas od 27.10.2004. godine tužitelj je, pored ostalih nabrojanih lokacija, aplikirao i na radno mjesto saradnika carinika na GP Izačić, Regionalni centar Banja Luka (dokaz tužitelja broj 1).

Na ova radna mjesta primljeni su Bundalo Mlado i Gajić Branko, iako su prema jedinstvenoj rang listi RC Banja Luka imali manje bodova od tužitelja. Bundalo Mlado je bio na 462. mjestu jedinstvene rang liste sa 14,60 bodova, a Gajić Branko na 467. mjestu sa 14,40 bodova. Ove bitne činjenice proizlaze iz dokaza tužitelja broj 5 i 6, koje je prvostepeni sud pravilno ocijenio.

Na Jedinstvenoj rang listi za RC Tuzla tužitelj je na 406. mjestu sa 18,80 bodova, ali nije izabran. Uložio je prigovor od 02.12.2004. godine na odluku o prijemu radnika na osnovu internog oglasa od 27.10.2004. godine o kojem tužena nije odlučila.

Prema odredbi člana 83, stav 4 Zakona o radu u institucijama BiH zaposlenik može podnijeti tužbu pred Sudom Bosne i Hercegovine zbog povrede prava iz radnog odnosa i u slučaju kada poslodavac nije riješio njegov zahtjev u roku od 30 dana od dana kada je podnesen.

U konkretnom slučaju tužitelj se obratio sudu na osnovu navedenog člana jer tužena nije donijela rješenje o njegovom prigovoru.

Na osnovu navedenih relevantnih činjenica prvostepeni sud je pravilno zaključio da je tužena povrijedila odredbe članova 12 do 26 Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika u UIO-e BiH jer je u radni odnos primila lica koja su imala manji broj bodova od tužitelja pa prema tome bila i slabije rangirana od njega na jedinstvenoj rang listi za RC Banja Luka.

Stoga je prvostepeni sud pravilno postupio kada je poništio odluku o izboru radnika Bundalo Mlade i Gajić Branka na radno mjesto saradnika – carinika u Upravi za indirektno oporezivanje BiH na CR – GP Izačić, CI Bihać, Regionalni centar Banja Luka pravilno prihvatajući da je tužitelj aktivno legitimisan jer ima pravni interes za postavljanje ovakvog tužbenog zahtjeva jer su izborom navedenih lica povrijeđena njegova prava iz radnog odnosa.

Sadržajem žalbe nije dovedena u sumnju zakonitost prvostepene presude.

Članom 3 Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i

Hercegovine tužena se obavezala da će obezbijediti zakonitost, pravednost i javnost konkurencije, te da će izabrati kandidate koji posjeduju najbolje profesionalne, stručne i etičke kvalitete i sposobnosti.

Međutim, izabrani kandidati, koji su na bolje ocijenjeni od strane tužitelja, pa samim tim i slabije rangirani na jedinstvenoj listi, tužena se nije pridržavala odredaba opšteg akta koga je sama donijela.

Većina navoda žalbe odnosi se na detaljne obrazloženja pozivne koje tužene u vezi sa izborom kandidata uopšte, a nema konkretnih činjenica koje bi se odnosile na dokazivanje pravilnosti odluke o izboru radnika Bundalo Mlade i Gajić Branka.

Što se tiče prigovora žalbe da tužitelj u bivšoj entitetskoj službi nije obavljao poslove carinika, tuženoj se ukazuje da je u rubrici radno iskustvo navedeno da je od juna 1996. godine do avgusta 1998. godine tužitelj radio kao saradnik – carnik na GP Stari most Zvornik, od avgusta 1998. godine do novembra 2000. godine kao stručni saradnik – carinik na GP Šepak Skelani, a od novembra 2000. godine do aprila 2001. godine kao stručni saradnik – carinik u CI Šepak.

Nakon obavljanja poslova saradnika-carinika tužitelj je od septembra 2002. godine do popunjavanja prijave radio i kao saradnik za suzbijanje krijumčarenja u RUC Banja Luka.

Navedeni dokaz o dužini radnog staža tužitelja i vrsti poslova koje je obavljao nije osporila ni tužena u toku postupka pred prvostepenim sudom.

Prema tome u vrijeme podnošenja prijave od 27.10.2004. godine tužitelj je imao višegodišnje iskustvo na radnom mjestu carinika – saradnika, na koje nije primljen, iako je imao više bodova od kandidata čiji je izbor osporio.

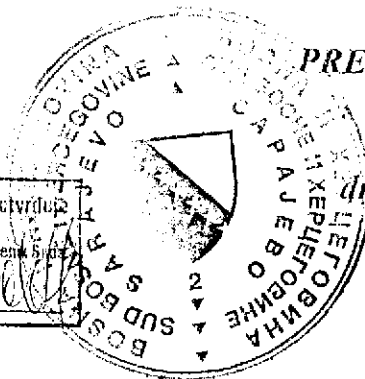
Tužitelj je ispunjavao i ostale uslove propisane internim oglasom jer je završio SSS, položio stručni carinski ispit, a imao je potrebno radno iskustvo.

Činjenica da nije položio ispit za rad u organima uprave nije mogla imati odlučan značaj jer to nije bio eliminatorni kriterij ni u drugim sličnim slučajevima.

Naime, članom 18 Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u Upravi za indirektno oporezivanje predviđeno je da se radno mjesto, za koje je utvrđen kao poseban uslov položen javni carinski ispit ili drugi ispit, može popuniti izvršiocem koji ne ispunjava navedeni uslov, uz obavezu da ovaj ispit položi u roku od godinu dana od prijema.

Na osnovu iznesenog drugostepeno vijeće je primjenom člana 193 Zakona o parničnom postupku odbilo žalbu i potvrdilo prvostepeni presuda jer ne postoje razlozi zbog kojih se ukinuti trebaju prvostepeni presuda po navedenoj dužnosti.

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA**
Branko Morait

Ispravnost prepisa ovjerava - potvrđuje
Ovlašten zastupnik Suda

Broj: 01-39-2057/08
Banja Luka, 27.06.2008.godine

Na osnovu odredbe člana 25. stav 4. Zakona o Upravi za indirektno oporezivanje („Službeni glasnik BiH“, broj 89/05) i člana 25. Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika Uprave, u postupku izvršenja pravosnažne Presude Suda Bosne i Hercegovine broj: P-338/05 od 01.10.2007.godine, direktor Uprave donosi

ODLUKU

U ponovnom postupku izbora kandidata po internom oglasu za popunjavanje radnih mjesta u Regionalnom centru Banja Luka, objavljenom dana 27.10.2004.godine, na radno mjesto saradnik-carinik u Carinskom referatu na graničnom prelazu Izačić izabrani su:

- Marić Rikard iz Broda, sa SSS IV stepena obrazovanja i zanimanjem elektrotehničar i
- Taranjac Davor iz Prijedora, sa SSS IV stepena obrazovanja i zanimanjem elektrotehničar.

Na osnovu ove Odluke sa imenovanima će se zaključiti ugovor o radu na neodređeno vrijeme.

O ovoj odluci biće obaviješteni kandidati u odnosu na koje je izvršen ponovni postupak izbora, sa poukom o pravnom lijeku.

Obrazloženje

Pravosnažnom Presudom Suda Bosne i Hercegovine broj: P-338/05 od 01.10.2007.godine, donijetom u postupku po tužbi tužitelja Đurić Bogdana iz Zvornika, radi poništenja izbora kandidata po internom oglasu objavljenom dana 27.10.2004.godine, i to: Bundalo Mlađe i Gajić Branka, izabranih na radno mjesto saradnik-carinik u Carinskom referatu na graničnom prelazu Izačić, te Upravi naloženo da, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, za navedeno radno mjesto izvrši ponovni izbor kandidata.

Budući da predmetna presuda, osim navoda da će prilikom ponovnog izbora moći konkurisati i tužitelj, ne sadrži upute o načinu provođenja ponovnog postupka, a kod činjenice da istom nije izrečena odluka o poništenju rang lista kandidata utvrđenih u regionalnim centrima u prvobitno provedenom postupku izbora, radi izvršenja presude pristupilo se donošenju odluke od strane direktora Uprave, o izboru dva kandidata na predmetno radno mjesto, a na osnovu ranije sačinjenih rang lista kandidata.

Obzirom da su na istima navedeni svi učesnici internog oglasa, a da je u konkretnom slučaju poništen izbor dva kandidata srpske nacionalnosti, shodno navedenom je izvršena selekcija, tako što su sa liste kandidata za ponovni postupak izbora, iz reda svih aplikanata na navedeno radno mjesto, isključeni svi kandidati druge nacionalne pripadnosti, u cilju poštovanja odredbe člana 5. Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika u Upravi.

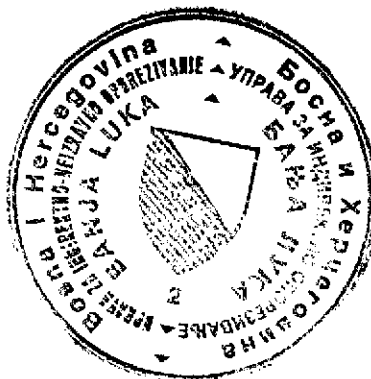
Kako su u međuvremenu, u periodu od donošenja poništene odluke o izboru do provođenja ponovnog izbora, nastupile okolnosti koje su od odlučnog uticaja na donošenje odluke o ponovnom izboru, sa pomenute liste kandidata srpske nacionalnosti isključeni su oni kandidati koji su u Upravi u međuvremenu zasnovali radni odnos na neodređeno vrijeme, obzirom da se njihovo učešće u ovom postupku pokazuje bespredmetnim, a u daljnjoj selekciji, isključeni su i kandidati po čijim tužbama su, do dana donošenja ove odluke, pravosnažnim sudskim presudama tužbeni zahtjevi odbijeni u cijelosti, kao neosnovani.

Na osnovu podataka o ispunjenosti oglasom propisanih uslova aplikanata obuhvaćenih ponovnim izborom, te uvida u njihove prosječne ocjene, u ponovnom postupku izabrani su - Marić Rikard iz Broda, sa SSS IV stepena obrazovanja i zanimanjem elektrotehničar, te prosječnom ocjenom 22,00, i Taranjac Davor iz Prijedora, sa SSS IV stepena obrazovanja i zanimanjem elektrotehničar, te prosječnom ocjenom 21,00.

Slijedom svih izloženih razloga, donijeta je odluka kao u izreci.

Dostavljeno:

1. Sektor za poslovne usluge (02/2)
2. Kabinet direktora
3. Arhiva

DIREKTOR

Kemal Čaušević

Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

27 28.02.08
Ker

Pravobranilaštva Bosne i Hercegovine
Правобранилаштво Босне и Херцеговине
Pravobraniteljstvo Bosne i Hercegovine
Office of Attorney General of Bosnia and Herzegovina

BOSNA I HERCEGOVINA - BOSNA I HERCEGOVINA
UPRAVA ZA INDIREKTNO OPOREZIVANJE
УПРАВА ЗА ИНДИРЕКТНО ОПОРЕЗИВАЊЕ
BANJA LUKA - BANJA LUKA

Broj: P-286/07 FD
Sarajevo, 22.02.2008. godine

PREDMET PRIMLJENO:			
Org. jedinica	Klasif. oznaka	Redni broj	Broj prijava
U	AC-	2677	-5

BOSNA I HERCEGOVINA
UPRAVA ZA INDIREKTNO OPOREZIVANJE
BANJA LUKA

107

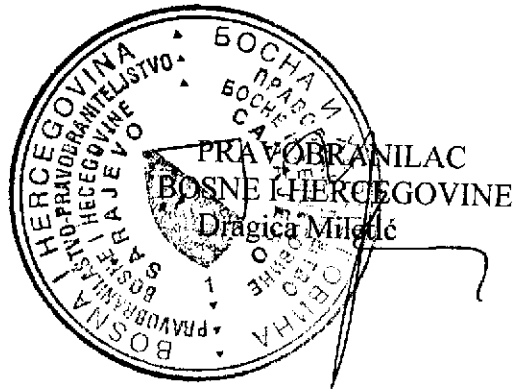
PREDMET: Presuda, dostavlja se

Sud Bosne i Hercegovine u pravnoj stvari tužiteljice Milić Zorana iz Zvornika koga zastupa punomoćnik Herbez Predrag advokat iz Banja Luke protiv tužene Bosne i Hercegovine, Uprava za indirektno oporezivanje BiH, radi radnog spora v.s. 1.000,00 KM, nakon glavne i javne rasprave održane dana 24.01.2008. godine, donio je Presudu broj P-287/05 kojok poništava izbor radnika Glišić Duška uz obavezu tužene da nadoknadi troškove postupka u iznosu od 1,200,00KM

U prilogu Vam dostavljamo navedenu presudu radi upoznavanja sa sadržajem iste te Vaše sugestije radi eventualnog ulaganja žalbe.

S poštovanjem.

Prilog: kao u tekstu

BOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
TRAJAŠTVO

Broj: P-287/05

Sarajevo, 22.02.2008. godine.

Sud Bosne i Hercegovine, sudaca u prvostepenom postupku Davor Žilić, u pravnoj stvari tužitelja Milić Zorana iz Zvornika, zastupanog po punomoćniku Herbez Predragu, advokatu iz Banja Luke, protiv tužene Bosne i Hercegovine-Uprave za indirektno oporezivanje BiH, Banja Luka, koju zastupa Pravobranilaštvo BiH, radi poništenja izbora radnika, V.s.p. 1.000,00 KM, nakon glavne i javne rasprave održane 24.01.2008 godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja i pomoćnika Pravobranioca BiH, Jelisavete Plasto, donio je dana 22.02.2008 godine, slijedeću:

P R E S U D U

Poništava se izbor radnika Glišić Duška, na radno mjesto suradnik-carinik u Upravi za indirektno oporezivanje BiH, na CR-GP Karakaj, Regionalni centar Tuzla i nalaže tuženoj da izvrši ponovni izbor na to radno mjesto, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude.

Obavezuje se tuženaj da tužitelju naknadi troškove postupka u iznosu od 1.200,00KM u roku od 30 dana.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je podnio tužbu dana 27.07.2005 godine kojom traži da se poništi izbor radnika u Upravi za indirektno oporezivanje BiH (u daljenjem tekstu UIO BiH) i da se naloži tuženom da na osnovu kriterija sačini novu bod listu i izvrši prijem radnika. Potražuje i troškove postupka.

Ovaj svoj zahtjev obrazlaže činjenicom da je odluka o prijemu radnika bila generalna i objavljena na oglasnoj tabli, pa je i sam izbor

 BOSNA I HERCEGOVINA
PRAVOBRANILAŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO:	22.02.08.
Organizacija:	
Broj priloga:	P 286/07

izvršen suprotno zakonu. Na mjesto na koje je konkurirao tužitelj primljeni su radnici koji ne ispunjavaju uvjete kao i radnici koji su disciplinski i lično odgovarati i imaju manje bodova od tužitelja.

Sud je tužitelju Rješenjem broj P:-287/05 od 19.09.2007 godine vratio tužbu radi ispravke i dopune i ostavio mu rok od 8 dana za postupanje po navedenom rješenju. Tužitelj je postupio po citiranom Rješenju Suda i dana 05.10.2007 godine, u ostavljenom roku, izvršio ispravku i dopunu tužbe na način da je svoj tužbeni zahtjev opredjelio na poništenje izbora radnika Glišić Duška i Nikšić Dragane, na radno mjesto suradnik-carinik u Upravi za indirektno oporezivanje BiH, na CR-GP Karakaj, Regionalni centar Tuzla i CI Bijeljina kao i nalaganje tuženoj da izvrši ponovni izbor na to radno mjesto, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude. Tužitelj je u dopunjenoj i ispravljenoj tužbi dopunio određene navode, tako da je naveo da se prijavio kao radnik bivše Republičke uprave carina RS na raspisni interni natječaj za radno mjesto suradnika-carinika i višeg suradnika-carinika u CI Zvornik, Bratunac, Bijeljina te na GP Karakaj, Šepak, Bratunac, Rača i Pavlovića Most. Tužitelj je ispunjavao sve uvjete objavljenog oglasa ali nije primljen niti na jedno radno mjesto. Ističe kako je na jedinstvenoj rang listi za RC Tuzla, nakon obavljenog intervjua sa prijavljenim kandidatima, rangiran na 334 mjestu sa prosječnom ocjenom 19,75. Iako kandidat Glišić Duško ima manje bodova od njega (17,00) a kandidat Nišić Dragana ne ispunjava uvjete oglasa, isti su primljeni u radni odnos. Obrazlaže svoj pravni interes da traži poništenje izabranih radnika jer u ponovnom izboru ima mogućnost da bude izabrana na rad kod tužene.

Na ročištu održanom dana 10.12.2007 godine, punomoćnik tužitelja je povukao dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na poništenje odluke tužene o izboru Nišić Dragane na radno mjesto suradnik-carinik u UIO BiH, CI Bjeljina, RC Tuzla. Povlačenju ovog djela tužbenog zahtjeva nije se protivio zakonski zastupnik tužene, pa je sud donio rješenje kojim se prima na znanje povlačenje ovog dijela tužbenog zahtjeva.

U odgovoru na navode tužbe, tužena je istakla da je tužitelj svojom ispravljenom i dopunjenom tužbom od 05.10.2007 godine preinačio svoj tužbeni zahtjev, odnosno da iz sadržaja prvobitno postavljenog zahtjeva i sadržaja zahtjeva iz dopunjene tužbe, u smislu odredbe čl. 23. stavak 1. Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH se radi o preinačenju tužbe, jer je promijenjena istovjetnost tužbenog zahtjeva, pa se dakle, radi o potpuno novoj tužbi koju treba odbaciti jer je tužitelj pao u zastaru. Nadalje, navodi da je tužbeni zahtjev neosnovan jer je tužitelj u postupku izbora kandidata po internim natječajima učestvovao samo po III internom

natječaju, u pravilnost izvršenog izbora kandidata po III internom natječaju tužitelj nije osoprao prigovorom. Tužena iznosi stav da je izostajanjem obaveza prigovora na izvršeni izbor kandidata tužitelj pristao na ovaj izbor, odnosno da je u odnosu na tužitelja odlučio o izboru postala konačna. Tužitelj je imao pravo prigovora u smislu odredbe čl. 42. Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabiru zaposlenika i službenika u UIO BiH, pa u slučaju da kandidat ne uložiti prigovor, odluka postaje konačna a odluka direktora se može pobijati pred nadležnim sudom, samo ako je uložene prigovor. Dakle, podnošenje prigovora na odluku o izboru predstavlja, po mišljenju tužene, procesu predpostavku za vođenje sudskog spora. Stoga tužitelj nije legitimiran da traži poništenje odluke o izboru Glišić Duška.

U toku dokaznog postupka punomoćnik tužitelja i zakonski zastupnik tužene su pročitali slijedeće materijalne dokaze: Rješenje tužene br. 34-2448-276 od 24.02.2005. na okolnost da je imenovanom prestao radni odnos kod tužene, zaključak o ispravci greške u rješenju o statusu zaposlenika na raspolaganju br. 02-34-2448-714/05 od 11.04.2005. godine, uvjerenje o položenom car. ispitu, diploma o stečenom obrazovanju, izvod iz Jed. Rang liste Tuzla, na okolnost da se tužitelj nalazio na rednom br. 334 sa prosječnom ocjenom 19,75, izvod iz Rang liste RC Sarajevo na okolnost da Glišić Duško ima prosječnu ocjenu 17, akt tužene br. 01-34-5035 od 30.11.2004. god, na okolnost da je Glišić Duško primljen na radno mjesto na graničnom prelazu Karakaj kao saradnik-carinik, pravilnik o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika u UIO BiH, poslovnik o radu komisije RC Tuzla u UIO BiH, od 2004. godine, tekst internog oglasa (III interni oglas) za popunjavanje slobodnih radnih mjesta kod tužene od 26.10.2004.godine, prijava na interni oglas tužitelja po III internom oglasu, spisak primljenik kandidata po III internom oglasu za sva četiri Regionalna centra, zapisnik o provedenoj proceduri izbora kandidata od 21.11.2004. godine.

Pošto je izvršio uvid u sve pročitane materijalne dokaze i u smislu člana 13. Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 36/04), ocijenio provedene dokaze, svaki pojedinačno i u međusobnoj vezi, ovaj sud je utvrdio slijedeće pravno-relevantne činjenice:

Tužena UIO BiH osnovana je spajanjem entiteskih carinskih službi u postupku organizacionog restrukturiranja u skladu sa odredbom članka 31. Zakona o sistemu indirektnog oporezivanja BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 44/03 i 52/05). U cilju popunjavanja radnih mjesta tužena je provela

postupak izbora kandidata po internim natječajima. Postupak izbora kandidata propisan je Pravilnikom o načinu odabira službenika i zaposlenika u Upravi za inakretno porezivanje BiH.

Tužitelj je bio zaposlen u ranijoj Republičkoj upravi carina R. Srbije i prijavio se na interni natječaj koji je objavljen dana 27.10.2004 godine i to za radna mjesta: Viši suradnik-carinik i suradnik-carinik za R.C. Tuzla

Na natječaj od 27.10.2004 godine tužitelj se prijavio na radno mjesto suradnik-carinik u R. C. Tuzla CI Zvornik, Bratunac, Bijeljina te na GP Karakaj, Šepak, Bratunac, Rača i Pavlovića Most.

Uvjeti objavljeni u internim natječajima za rad na radnom mjestu suradnik-carinik su slijedeći: SSS-IV stupanj upravnog, ekonomskog ili drugog odgovarajućeg smjera, 1 godina radnog iskustva, položen carinski ispit i ispit za rad u organima uprave a za radno mjesto viši suradnik-carinik : VŠS-VI stupanj, ekonomskog, tehničkog ili drugog odgovarajućeg smjera, 2 godine radnog iskustva u struci, položen carinski i ispit za rad u organima uprave.

Tužitelj nije izabran na rad kod tužene niti za jednu poziciju na koju je aplicirao.

Tužitelj ima VŠS-IV stupanj i po zanimanju je ekonomista za spoljnu trgovinu, što je Sud utvrdio uvidom u diplomu Više škole za spoljnu trgovinu-Bijeljina, broj: 313/98 od 21.05. 1999 godine, te da je položio stručni carinski ispit (uvjerenje Savezne uprave carina-Beograd, broj: 03/2-D-8795 od 28.10.1993 godine). Među strankama nije sporno da tužitelj ima traženo radno iskustvo u struci. Nadalje, sud je utvrdio, uvidom u rang listu intervjuisanih kandidata za R.C. Tuzla i u zapisnik o provedenoj proceduri izbora kandidata, da je tužitelj osvojio 19,75 bodova. Kandidat Glišić Duško osvojio je 17,00 bodova, što je vidljivo iz rang liste intervjuisanih kandidata za R.C. Tuzla. Iz akta tužene broj: 01-34-5035 od 30.11.2004 godine-spisak kandidata koji su primljeni na rad kod tužene po internom oglasu od 27.10.2004 godine, utvrđeno je da je na radno mjesto suradnik-carinik na CI Karakaj primljen Glišić Duško.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, tužbeni zahtjev tužitelja ukazuje se kao osnovan iz slijedećih razloga:

Tužitelj je tužbu podnio preporučenom poštom dana 27.07.2005 godine a rješenje o stavljanju na raspolaganje u trajanju od dva mjeseca i otkazu radnog odnosa sa danom 15.03.2005 godine je doneseno dana 24.02.2005 godine. Kako je tužitelj uložio prigovor zbog pogrešnog obračuna vremena raspolaganja, tužena je donjela zaključak br: 34-2448-

714/05 od 11.04.2005 godine kojim ispravlja pogrešno obračunato vrijeme raspogavanja i utvrđuje da isto traje 4 mjeseca i da radni odnos tužitelju prestaje na danom 15.05.2005 godine. Ovaj Zaključak tužitelj je primio 12. 04.2005 godine. Zakonom o radu u institucijama BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 26/04) u članku 83. stavak 5. utvrđeno je da zastarjelost prava na sudsku zaštitu nastupa u roku od jedne godine od dana dostave odluke kojom je povrijeđeno njegovo pravo, odnosno od dana saznanja za povredu prava iz radnog odnosa. U konkretnom slučaju tužitelj je ustao tužbom u rokovima određenim citiranim člankom, te je tužba blagovremena.

Opredjeljenim tužbenim zahtjevom tužitelj traži da se poništi izbor radnika Glišić Duško, na radno mjesto suradnik-carinik u Upravi za indirektno oporezivanje BiH, na CR-GP Karakaj, Regionalni centar Tuzla i nalaži tuženoj da izvrši ponovni izbor na to radno mjesto. Prema shvatanju ovog Suda, u konkretnom slučaju se ne radi o objektivnom preinačenju tužbenog zahtjeva u odnosu na postavljeni tužbeni zahtjev u prvobitnoj tužbi, jer se ne mijenja istovjetnost zahtjeva niti povećanju zahtjeva ili ističe novi uz postojeći. Sud smatra da se radi o promjeni formulacije, odnosno o preciznijem određivanu zahtjeva, dok je zahtjev u suštini ostao isti, pa nema mjesta primjeni odredbe članka 23. Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 36/04). Zapravo, prvobitno postavljeni tužbeni zahtjev u sebi konzumira kasnije opredjeljeni tužbeni zahtjev kojeg tužitelj ima pravo opredjeljivati na način da tačno, određeno i precizno navede u odnosu na kojeg izabranog radnika i za koje radno mjesto traži poništenje odluke. Ovo je logično jer tužitelj nema pravni interes za generalnim poništenjem odluke o izboru svih kandidata i za ona radna mjesta za koje nije ni aplicirao. Stoga su prigovori zastare i prigovor da je tužitelj preinačio tužbeni zahtjev neosnovani.

Za rješavanje ove pravne stvari odlučno je da li je tužena u postupku odabira kandidata na upražnjena radna mjesta po raspisanim internim natječajima postupala u skladu sa odredbama Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabiru državnih službenika u UIO BiH (u daljenjem tekstu Pravilnik).

Postupak zapošljavanja zaposlenika je reguliran člancima 35. do 46. istog Pravilnika. Člankom 36. propisano je da se popunjavanje upražnjenog radnog mjesta zaposlenika putem internog oglašavanja, provodi na isti način kao i za državne službenike, to jeste shodno odredbama članaka 12. do 26.

Člankom 22. Pravilnika određeni su kriteriji koje je Komisija za izbor dužna primijeniti a to su poslovi i zadaci koje je obavljao kandidat u carinskoj službi, položen stručni carinski i ispit za rad u organima uprave, posebna zanimanja i obuke potrebne za to radno mjesto, izrečena disciplinska mjera, sukob interesa i preporuka neposrednog rukovodioca. Člankom 23. propisano je da na osnovu broja bodova kandidata sačinjava rang lista za prijem i ista se dostavlja direktoru. Na osnovu ove rang liste, direktor donosi odluku o izboru kandidata za popunu upražnjenih radnih mjesta, uzimajući u obzir odredbe čl. 5. Pravilnika.

Pravilnim tumačenjem citiranih odredbi, Sud je došao do zaključka da prednost pri zapošljavanju imaju oni kandidati koji su ostvarili veću prosječnu ocjenu prilikom intervjuu.

Iz provedenih dokaza nedvosmisleno proizilazi da je tužitelj ostvario veći broj bodova od izabranog kandidata, zbog čega slijedi zaključak da je tužena time povrijedila odredbe članaka 12. do 26. Pravilnika, te je tužbenom zahtjevu trebalo udovoljiti. Tužitelj ima pravni interes da traži poništenje izbora zaposlenika koji imaju manji broj bodova od njega jer će u ponovnom postupku izbora moći konkurirati za zaposlenje na radno mjesto na koje nije izabran.

Nadalje, nije prihvatljiv stav tužene da tužitelju ne pripada pravo na sudsku zaštitu jer nije podnio prigovor protiv odluke o izboru kandidata po internom natječaju, stoga što je ova odluka u odnosu na tužitelja konačna i pravosnažna, jer je odredbom članka 83. stavak 3. Zakona o radu u institucijama BiH propisano da podnošenje zahtjeva iz st. 1. citiranog člana (pravo na zaštitu povrijeđenih prava upućeno poslodavcu) ne sprječava uposlenika da traži zaštitu povrijeđenog prava pred Sudom BiH. Iz ove zakonske definicije jasno proizilazi da podnošenje prigovora na odluke poslodavca nisu procesne pretpostavke za ostvarivanje sudske zaštite pred nadležnim sudom.

Na osnovu izloženog riješeno je kao u izreci presude.

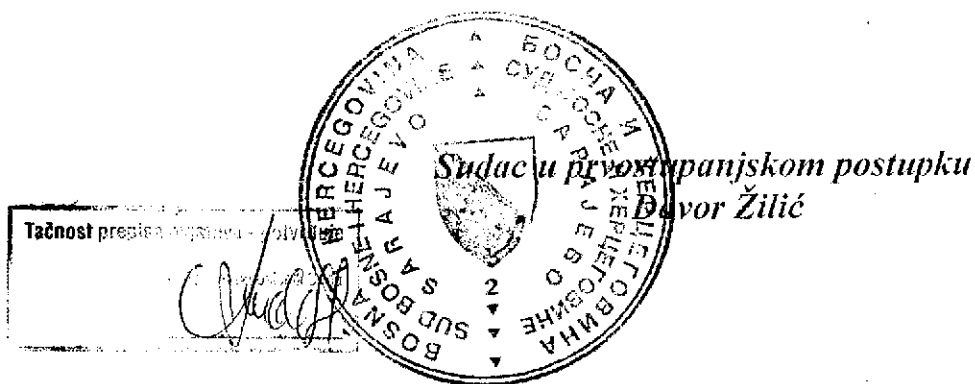
O troškovima postupka odlučeno je na temelju odredbi članaka 323. stavak 1., 324., 332. i 333. Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 36/04).

Dosuđeni troškovi u ukupnom iznosu od 1.200,00KM odnose se na sastav tužbe u iznosu od 240,00KM, pristup pripremnom ročišta i glavnoj raspravi u iznosu od po 480,00KM.

Sve ove troškove punomoćnik tužitelja određeno je tražio u završnoj riječi na glavnoj raspravi, a iste mu pripadaju na temelju članaka 12. i 13.

stavak 1. tačka 1. b i c Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine Federacije BiH“ broj 22/04).

Dodatni parnični troškovi zbog izdaci koji su bili potrebni u ovom postupku između stranaka. Pošto je tužitelj u cijelosti uspio u sporu, dužna je tužena isplatiti troškove postupka u ukupnom iznosu od 1.200,00 KM.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana njenog uručenja. Žalba se podnosi u dva primjerka Apelacionom vijeću ovog Suda, putem prvostepenog vijeća.

Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

02/12
15.12.08

Pravobranilaštva Bosne i Hercegovine
Правоошранителство Босне и Херцеговине
Pravobraniteljstvo Bosne i Hercegovine
Office of Attorney General of Bosnia and Herzegovina

Broj: P- 286/08-
Sarajevo, 01.12.2008. godine

BOSNA I HERCEGOVINA-BOSNA I HERCEGOVINA UPRAVA ZA INDIREKTNO-NEIZRAVNO OPOREZIVANJE BANJA LUKA - BANJA LUKA		
PRIMLJENO:	14.12.2008	
Upr. broj	Klasif. oznaka	Redni broj
08	10-	10071-77

02
106/126
P

BOSNA I HERCEGOVINA
UPRAVA ZA INDIREKTNO OPOREZIVANJE
Banja Luka

Veza Vaš akt broj: 02/5/II-10-3112/08 od 12.11.2008. godine

PREDMET: Presuda, dostavlja se

U pravnoj stvari tužitelja Milić Zorana iz Zvornika, koga zastupa Herbez Predrag advokat iz Banja Luke, protiv tužene Bosne i Hercegovine Uprava za indirektno oporezivanje, koju zastupa Pravobranilaštvo Bosne i Hercegovine, radi poništenja izbora radnika, Sud Bosne i Hercegovine, odlučujući po žalbi tužene na presudu prvostepenog vijeća broj P-287/05 od 22.02.2008. godine, donio je Presudu broj GŽ-17/08 od 21.11.2008. godine, kojom se žalba tužene odbija i prvostepena presuda potvrđuje.

U prilogu Vam dostavljamo navedenu presudu, znanja radi.

Prilog: kao u tekstu.

S poštovanjem.

PRAVOBRANILAC
BOSNE I HERCEGOVINE
Dragica Miletic

Bosna i Hercegovina
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj:Gž-17/08

Sarajevo, 21.11.2008. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u drugostepenom vijeću sastavljenom od sudija: Srete Crnjak, kao predsjednika vijeća, Dinke Bešlagić-Čovrk i Meddžide Kreso, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Milić Zorana iz Zvornika, zastupanog po punomoćniku Herbez Predragu, advokatu iz Banja Luke, protiv tužene Bosne i Hercegovine - Uprava za indirektno oporezivanje BiH, Banja Luka, koju zastupa Pravobranilaštvo BIH, radi poništenja izbora radnika, odlučujući po žalbi tužene na presudu prvostepenog vijeća ovog Suda broj: P-287/05 od 22.02.2008. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 21.11.2008. godine, donio je

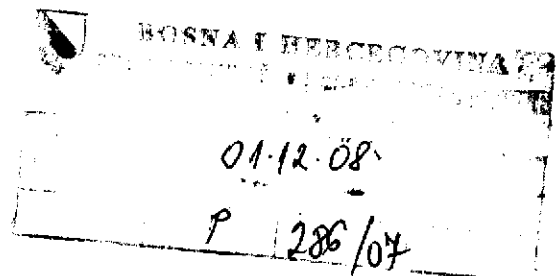
PRESUDU

Žalba tužene se odbija i prvostepena presuda potvrđuje.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom poništen je izbor Glišić Duška na radno mjesto saradnik-carinik u Upravi za indirektno oporezivanje BIH, na CR-GR Karakaj, Regionalni centar Tuzla, te naloženo tuženom da izvrši ponovni izbor na to radno mjesto.

Tuženi je obavezan da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.200,00 KM.

Tužena žalbom pobija prvostepenu presudu zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se žalba uvaži i odbije tužitelj sa postavljenim tužbenim zahtjevom, uz obavezu tužitelja da tuženoj nadoknadi troškove postupka.

U žalbi navodi da je prvostepeni sud povrijedio odredbe parničnog postupka jer izreka presude ne sadrži odluku suda na način propisan odredbom člana 158 stav 3 Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH.

Nisu postojale pravne pretpostavke za poništenje izbora kandidata Glišić Duška po internom oglasu, jer bi tim poništenjem bila djelimično poništena odluka direktora tužene o izboru kandidata po III internom oglasu u dijelu koji se odnosi na izbor navedenog kandidata na radno mjesto saradnik-carinik u Carinskom referatu na graničnom prelazu u Karakaj. Nakon objavljivanja akta tužene sa spiskom primljenih kandidata po III i IV internom oglasu, tužitelj nije podnosio prigovore da bi izrazio svoje nezadovoljstvo izvršenim izborom kandidata po internim oglasima, radi čega je izostala i odluka tužene o prigovoru tužitelja. Kako podnošenje prigovora na odluku o izboru kandidata predstavlja procesnu pretpostavku za osporavanje iste putem suda, to primjena odredbe člana 83 stav 5 Zakona o radu u institucijama BiH kojim je propisan rok zastarjelosti za podnošenje tužbe nema mjesta, zbog specifičnog privremenog i prelaznog radno-pravnog statusa kod tužene, stečenog na osnovu Zakona o sistemu indirektnog oporezivnja u BiH. Tužitelj nije ni imao svojstvo zaposlenika institucije BiH u smislu odredbi Zakona o radu u institucijama BiH.

Podnošenje prigovora na odluku o izboru kandidata po internom oglasu, radi interne pravne zaštite, predstavlja procesnu pretpostavku za osporavanje iste putem suda, pa obzirom da tužitelj nije podnio prigovor protiv odluke direktora tužene donesene u postupku izbora kandidata po internim oglasima, to su odluke direktora tužene u odnosu na tužitelja u cjelosti postale pravosnažne i tužitelj ih više ne može osporavati u sudskom postupku u pogledu bilo kojeg izabranog kandidata.

Odgovor na žalbu nije dat.

Shodno odredbi člana 188 Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine (Službeni glasnik BiH broj 36/04 i 84/07), drugostepeno vijeće je ispitalo prvostepenu presudu u onom dijelu koji se

pobija žalbom, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povrede odredbi parničnog postupka koje se odnose na stranačku sposobnost i zastupanje, pa je utvrdilo sljedeće:

Žalba nije osnovana.

Prvostepeni sud je za presudu kojom je poništio izbor radnika Glišić Duška na radno mjesto saradnik-carinik u Upravi za indirektno oporezivanje BIH, na CR GP Karakaj, RC Tuzla, i naložio tuženoj da izvrši ponovni izbor na to radno mjesto, u postupku proveo i pravilno ocjenio sve provedene dokaze na način iz odredbe člana 13 Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine.

Za svoju presudu, prvostepeni sud je naveo jasne, potpune i pravilne razloge, kako u pogledu činjeničnog stanja, tako i u pogledu materijalnih i procesnih propisa, koje u cjelosti usvaja i drugostepeno vijeće.

Na osnovu provedenih dokaza, prvostepeni sud je pravilno utvrdio da se tužitelj kao uposlenik ranije Republičke uprave carina R. Srpske, prijavio na interni oglas koji je objavljen 27.10.2004 godine i to za radna mjesta: Viši saradnik –carinik i saradnik-carinik za Regionalni centar Tuzla. Da ima VŠS-IV stepen, položen stručni carinski ispit i traženo radno iskustvo u struci. U provedenoj proceduri izbora kandidata tužitelj je ostvario prosječnu ocjenu 19,75 i nije izabran na rad kod tužene ni na jednu poziciju na koju je aplicirao. Nasuprot tome, kandidat Glišić Duško koji je osvojio 17,00 bodova, manje od tužitelja, primljen je na radno mjesto saradnik-carinik na CI Karakaj.

Istina, tužitelj nije podnio prigovor na odluku o izboru kandidata po internom oglasu radi interne pravne zaštite, ali ulaganje prigovora ne predstavlja procesnu pretpostavku za sudsku zaštitu, niti je odluka direktora tužene o izvršenom izboru kandidata po internom oglasu tužene, u odnosu na tužitelja time postala pravosnažna. Zaštita prava iz radnog odnosa regulisana je odredbom člana 83 Zakona o radu u institucijama BIH, pa pored date mogućnosti zaposleniku da se obrati poslodavcu sa zahtjevom za zaštitu povrijeđenog prava, stavom 4 sudska zaštita data je zaposleniku i zbog povrede prava iz radnog odnosa, neovisno od situacije da li se zaposlenik obratio poslodavcu, odnosno u ovom slučaju da li je uložio

prigovor na odluku o izvršenom izboru kandidata. Nije osnovana žalba tužene ni u dijelu u kojem ukazuje da tužitelj nije imao svojstvo zaposelnika institucije BIH u smislu odredbi Zakona o radu u institucijama BIH, jer je shodno odredbi člana 30 stav 2 Zakona o sistemu indirektnog oporezivanja u BIH („Službeni glasnik BIH“, broj: 44/03) od 01.01 2004 godine, tužitelj kao raniji zaposlenik bivše Republičke uprave carina R Srpske, postao zaposlenik države do donošenja konačne odluke o njegovom statusu i budućem zaposlenju u UIO BIH, nakon provedenog postupka organizacionog restrukturiranja.

Tužitelj je upravo opredjelio svoj zahtjev na poništenje izbora i ponovno bodovanje tačno određenog kandidata na radno mjesto saradnik-carinik na koje je i sam aplicirao, ukazavši da je odluka navedenog kandidata nezakonita jer je izborom tog kandidata povrijeđeno pravo u odnosu na njega.

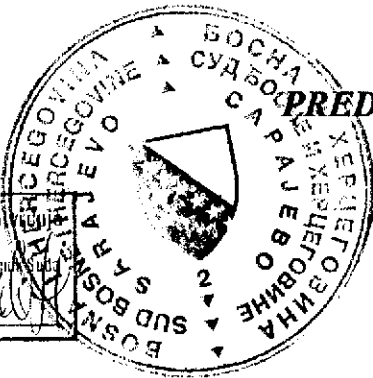
Prema mišljenju drugostepenog vijeća za odluku o tužbenom zahtjevu za poništenjem izbora Glišić Duška koji je izabran na radno mjesto saradnik-carinik na koje je aplicirao i tužitelj, bitno je da je tužitelj ispunjavao sve propisane uslove, kao i činjenicu da je u postupku izbora kandidata tužitelj bolje ocjenjen od izabranog kandidata Glišić Duška, čiji izbor tužitelj opravdano osporava.

Na osnovu odredbe člana 25 Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika u UIO BIH, direktor tužene donosi odluku o izboru kandidata za popunu upražnjenog radnog mjesta, rukovodeći se rang listom koju sačinjava komisija za izbor kandidata. Prema tome direktor tužene je već usmjeren da izabere kandidata koji će najuspješnije obavljati poslove, pa bez obzira na njegovo diskreciono pravo na konačan izbor, isto je limitirano uslovima oglasa i ocjenom kandidata, jer bi u suprotnom, bez postojanja posebno opravdanih razloga, takav izbor bio u direktnoj suprotnosti sa odredbama članova 3 i 22 navedenog Pravilnika.

S obzirom na ovako utvrđeno činjenično stanje, po ocjeni drugostepenog vijeća, prvostepeni sud je pravilno izvelo zaključak da tužena u postupku izbora kandidata na upražnjena radna mjesta po raspisanim internim oglasima nije postupila u skladu sa odredbama Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika u UIO BIH.

S obzirom na utvrđeno činjenično stanje drugostepeno vijeće nalazi da ne stoji ni jedan od žalbenih razloga tužitelja, da ne postoje ni povrede parničnog postupka na koje ovaj Sud pazi po službenoj dužnosti, da je pravilna odluka prvostepenog vijeća, zbog čega je drugostepeno vijeće ovog Suda na osnovu odredbi člana 193 Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ broj 36/04), odlučilo kao u izreci ove presude.

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Sreto Crnjak**

Tacnost prepisa ovjerava - potpis
Ovlaštenje: predsjednik Suda

Broj: 01-06-24001/08
Banja Luka, 17.12.2008.godine

Na osnovu odredbe člana 25. stav 4. Zakona o Upravi za indirektno oporezivanje („Službeni glasnik BiH“, broj 89/05) i člana 25. Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika Uprave, u postupku izvršenja pravosnažne Presude Suda Bosne i Hercegovine broj: P-287/05 od 22.02.2008.godine, direktor Uprave donosi

ODLUKU

U ponovnom postupku izbora kandidata po internom oglasu za popunjavanje radnih mjesta u Regionalnom centru Tuzla, objavljenom dana 27.10.2004.godine, na radno mjesto saradnik-carinik u Carinskom referatu na graničnom prelazu Karakaj izabran je Panić Radomir iz Brčkog, sa SSS i zanimanjem ekonomski tehničar.

Na osnovu ove Odluke sa imenovanim će se zaključiti ugovor o radu na neodređeno vrijeme.

O ovoj odluci biće obaviješteni kandidati u odnosu na koje je izvršen ponovni postupak izbora, sa poukom o pravnom lijeku.

Obrazloženje

Pravosnažnom Presudom Suda Bosne i Hercegovine broj: P-287/05 od 22.02.2008.godine, donijetom u postupku po tužbi tužitelja Milić Zorana iz Zvornika, radi poništenja izbora kandidata Glišić Duška, izabranog na radno mjesto saradnik-carinik u Carinskom referatu na graničnom prelazu Karakaj, u postupku po internom oglasu objavljenom dana 27.10.2004.godine, te Upravi naloženo da, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, izvrši ponovni izbor kandidata na navedeno radno mjesto.

Budući da predmetna presuda, osim navoda da će prilikom ponovnog izbora moći konkurisati i tužitelj, ne sadrži upute o načinu provođenja ponovnog postupka, a kod činjenice da istom nije izrečena odluka o poništenju rang lista kandidata utvrđenih u regionalnim centrima u prvobitno provedenom postupku izbora, izvršenju presude pristupilo se donošenjem odluke o izboru jednog kandidata na predmetno radno mjesto, a na osnovu ranije sačinjenih rang lista kandidata.

Obzirom da su na pomenutim rang listama kandidata navedeni svi učesnici internog oglasa, a da je u konkretnom slučaju poništen izbor jednog kandidata srpske nacionalnosti, shodno navedenom izvršena je selekcija, tako što su sa liste kandidata za ponovni postupak izbora, iz reda svih aplikanata na navedeno radno mjesto, isključeni svi kandidati druge nacionalne pripadnosti, u cilju poštovanja odredbe člana 5. Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika u Upravi.

Kako su, u međuvremenu, u periodu od donošenja poništene odluke o izboru do provođenja ponovnog izbora, nastupile okolnosti koje su od odlučnog uticaja na donošenje odluke o ponovnom izboru, sa pomenute liste kandidata srpske nacionalnosti isključeni su svi kandidati koji su u Upravi u međuvremenu zasnovali radni odnos na neodređeno vrijeme, obzirom da se njihovo učešće u ovom postupku pokazuje bespredmetnim, a u daljnjoj selekciji, isključeni su i kandidati u odnosu na koje je odluka o izboru kandidata na radno mjesto saradnik-carinik u Carinskom referatu na graničnom prelazu Karakaj postala pravosnažna, jer ista nije osporena u sudskom postupku.

Na osnovu podataka o ispunjenosti oglasom propisanih uslova aplikanata obuhvaćenih ponovnim izborom, te uvida u njihove prosječne ocjene, u ponovnom postupku izabran je Panić Radomir iz Brčkog, sa SSS i zanimanjem ekonomski tehničar, te prosječnom ocjenom 19,80.

Slijedom svih izloženih razloga, donijeta je odluka kao u izreci.

Dostavljeno:

1. Sektor za poslovne usluge (02/2)
2. Kabinet direktora
3. Arhiva

1199. 11. 6. 07. 1'
25/04
Prijedlog: 17. 6. 07. 2

**BOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO**

Broj: I- 58/07
Sarajevo, 04.06.2007. godine

Sud Bosne i Hercegovine, sudija. Sreto Crnjak, u predmetu izvršenja povjerioca Kozomara Draga iz Banjaluke, Dragočaj bb, koga zastupa punomoćnik Herbez Predrag, advokat iz Banjaluke, ul. Veselina Masleše br. 11, protiv dužnika Uprava za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, Banja Luka, koju zastupa Pravobranilaštvo Bosne i Hercegovine, odlučujući o prijedlogu povjerioca za izvršenje pravosnažne presude Suda Bosne i Hercegovine, broj : P-51/05 od 23.01.2006.godine, na osnovu člana 31. i 34. Zakona o izvršnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 18/03), dana 04.06.2007.godine, donio je

RJEŠENJE

Na osnovu pravosnažne presude Suda Bosne i Hercegovine, broj : P-51/05 od 23.01.2006.godine, na prijedlog povjerioca Kozomara Draga iz Banjaluke, **ODREĐUJE SE izvršenje** protiv dužnika Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, Banja Luka, radi naplate troškova parničnog postupka u iznosu od 825,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 18.10.2006.godine pa do isplate i troškova izvršenja u iznosu od 290,00 KM, pljenidbom novčanih sredstava koja dužnik ima na račun broj: 1291011001004987 koji se vodi kod HVB Central Profit Banke d.d. Sarajevo i prenosom tih sredstava povjeriocu na žiro račun punomoćnika, broj: 1294019405025473 koji se vodi kod HVB Central Profit Banke d.d. Sarajevo, do konačnog namirenja.

Nalaže se HVB Central Profit Banci d.d. Sarajevo da zaplijenjeni iznos prenese na žiro račun punomoćnika povjerioca po pravosnažnosti rješenja o izvršenju.

ODBIJA SE prijedlog za izvršenje u dijelu kojim je povjerilac zahtijevao da sud donese rješenje o izvršenju kojim se nalaže dužniku da u roku 8 dana od dana prijema ovog rješenja, postupi po pravosnažnoj presudi Suda Bosne i Hercegovine, broj: P-51/05 od 23.01.2006.godine i donese novo zakonito rješenje u skladu sa pravnim shvatanjem Suda zauzetim u toj presudi.

Obrazloženje

Povjerilac je u prijedlogu za izvršenje naveo da je pravosnažnom presudom ovog suda broj: P-51/05 od 23.01.2006.godine, djelimično usvojen tužbeni zahtjev povjerioca, te poništeno rješenje dužnika Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, broj: 34-6863-1/04 od 8.2.2005.godine, uz obavezu iste da povjeriocu naknadi troškove spora u iznosu od 825,00 KM. Poništenjem navedenog rješenja poništene su i sve pravne

BOSNA I HERCEGOVINA
PRAVOBRANILAŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE

SARAJEVO
17. 06. 2007

[Signature]

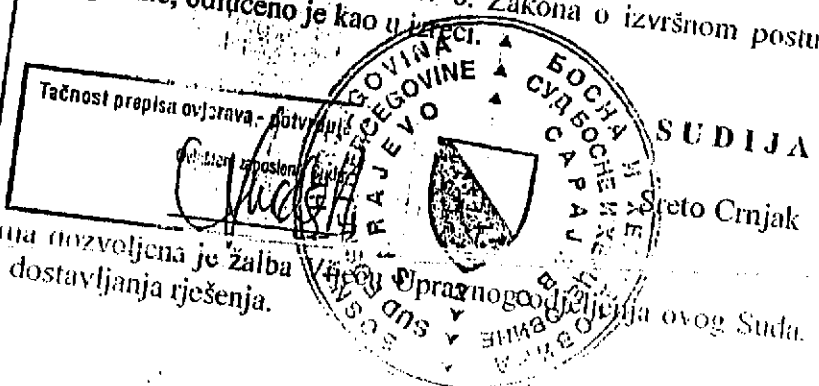
posljedice koje je takvo rješenje prouzrokovalo. S obzirom da dužnik nije donio novo rješenje u skladu sa pravnim shvatanjem Suda BiH, zauzetim u predmetnoj presudi, povjerilac je predložio da sud donese rješenje o izvršenju kojim se nalaže dužniku da u roku od 8 dana postupi po pravosnažnoj presudi Suda Bosne i Hercegovine, broj: P-51/05 od 23.01.2006. godine i donese zakonito rješenje kao i da isplati povjeriocu na ziro račun punomoćnika troškove parničnog postupka u iznosu od 825,00 KM sa zakonskom kamatom počev od 18.10.2006. godine pa do isplate i troškove izvršenja u iznosu od 290,00 KM. Za slučaj da dužnik u ostavljenom roku ne plati navedene obaveze, predlaže da sud odredi izvršenje pljenidbom novčanih sredstava koja dužnik ima na računu broj: 1291011001004987 koji se vodi kod HVB Central Profit Banke d.d. Sarajevo i prenosom tih sredstava povjeriocu na ziro račun punomoćnika, broj: 1294019405025473 koji se vodi kod HVB Central Profit Banke d.d. Sarajevo, do konačnog namirenja.

Sud je našao da je prijedlog povjerioca za izvršenje radi naplate dosuđenih troškova parničnog postupka, osnovan, dok je neosnovan prijedlog za izvršenje u dijelu kojim je povjerilac zahtijevao da sud donese rješenje o izvršenju kojim se nalaže dužniku da u roku 8 dana od dana prijema ovog rješenja, postupi po pravosnažnoj presudi Suda Bosne i Hercegovine, broj: P-51/05 od 23.01.2006. godine i donese novo zakonito rješenje u skladu sa pravnim shvatanjem Suda zauzetim u toj presudi.

U smislu odredbe člana 18. Zakona o izvršnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 18/03), sud određuje izvršenje samo na osnovu izvršne ili vjerodostojne isprave, što znači da se izvršenje sudske odluke može sprovesti samo u onom obimu koji je obuhvaćen izrekom izvršne isprave. Izvršna isprava mora sadržavati obavezu dužnika na neko davanje, odnosno činjenje ili nečinjenje. U konkretnom slučaju pravosnažnom presudom ovog suda, broj: P-51/05 od 23.01.2006. godine, čje izvršenje se traži, djelimično je usvojen tužbeni zahtjev povjerioca, te poništeno rješenje dužnika Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, broj: 34-6863-1/04 od 8.2.2005. godine. Dakle izrekom navedene presude dužnik nije ni obavezan na donošenje novog, umjesto poništenog rješenja, odnosno na davanje, činjenje ili nečinjenje, jer to tužitelj tužbom nije ni tražio.

U postupku prinudnog izvršenja sud je vezan samo izrekom presude, odnosno izvršne isprave a ne njenim obrazloženjem.

Iz navedenih razloga, a u smislu člana 34. stav 6. Zakona o izvršnom postupku pred sudom Bosne i Hercegovine, odlučeno je kao u izreci.

Pravna pouka:

Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba od 8 dana od dana dostavljanja rješenja.

Pravni odjeljenje ovog Suda, u roku

**BOSNA I HERCEGOVINA
PRAVOBRANILAŠTVO
PRAVOBRANITELJSTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO**

Broj: P-54/05
Sarajevo, 24 01.2006. godine

02 26.01.06
Adw
2

UPRAVA ZA INDIREKTNO OPOREZIVANJE BOSNE I HERCEGOVINE SARAJEVO			
BROJ: P-54/05			
PR. PR. PR. PR.	PR. PR. PR. PR.	PR. PR. PR. PR.	PR. PR. PR. PR.
10	10	10	10

02/2
MP

**UPRAVI ZA INDIREKTNO OPOREZIVANJE
BOSNE I HERCEGOVINE**

Veza Vaš broj :01-10-4538-3/05

PREDMET: Presuda, dostavlja se

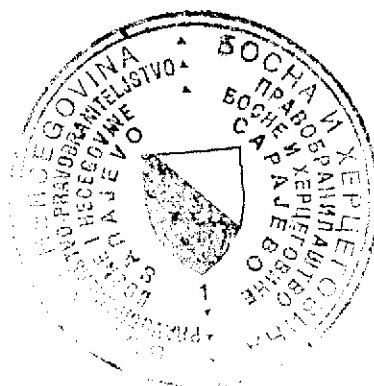
U pravnoj stvari tužitelja Kozomara Draga iz Banja Luke protiv Bosne i Hercegovine – Uprave za indirektno oporezivanje radi povrede prava iz radnog odnosa, Sud Bosne i Hercegovine donio je Presudu broj:P-51/05 od 23.01.2006. godine, koju Vam u prilogu dostavljamo

Rok za izjavljivanje žalbe ističe dana 06.02. 2006. godine, te ukoliko smatrate da protiv navedene presude treba izjaviti žalbu, molimo vas da svoje izjašnjenje dostavite najkasnije do 06.02.2006. godine.

Zahvaljujemo na saradnji.

S poštovanjem!

PRILOG: Presuda

**ZAMJENIK PRAVOBRANIIOCA
BOSNE I HERCEGOVINE**

DRAGICA MILETIĆ

BOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

BOSNA I HERCEGOVINA
PRAVNI SUD BOSNE I HERCEGOVINE

BROJ: P-51/05
Sarajevo, 23.01.2006. godine

PI	24. 01. 06
GO	P 51/05

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija: Jusufović Mirze, kao predsjednika vijeća, te Oručević Jasminke i Radovanović Žarka, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Kozomara Drage iz Banja Luke, zastupanog po punomoćniku Herbez Predragu, advokatu iz Banja Luke, protiv tužene Bosne i Hercegovine – Uprave za indirektno oporezivanje, zastupane po pomoćniku pravobranioca Bosne i Hercegovine Bajić Igoru, radi povrede prava iz radnog odnosa, nakon glavne, javne rasprave održane dana 12.01.2006. godine, donio je dana 23.01.2006. godine, slijedeću:

PRESUDU

Djelimično se usvaja tužbeni zahtjev tužitelja te poništava rješenje Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine broj: 34-6863-1/04 od 08.02.2005. godine, dok se tužba u dijelu u kome je traženo da se utvrdi da Dekić Ratko ne ispunjava uslove iz internog oglasa odbacuje.

Tužena se obavezuje da tužitelju naknadi troškove spora u iznosu od 825, 00 KM u roku od 30 dana od pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o Ź e n j e

Tužitelj je dana 23.02.2005. godine podnio tužbu Sudu Bosne i Hercegovine, protiv tužene Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, radi povrede prava iz radnog odnosa, tražeći poništenje rješenja Uprave za indirektno oporezivanje broj 34-6863-1/04 do 08.02.2005. godine, te da se tužena obaveže da ga vrati na posao i rasporedi na radno mjesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi.

U toku postupka punomoćnik tužitelja je kao tuženu označio Bosnu i Hercegovinu, Upravu za indirektno oporezivanje, te proširio i precizirao tužbeni zahtjev, a zatim u toku glavne rasprave isti smanjio, povlačeći određeni dio, tako da je konačni tužbeni zahtjev glasio:

- 1) utvrđuje se da Dekić Ratko ne ispunjava uslove iz internog oglasa,
- 2) poništava se rješenje Uprave za indirektno oporezivanje broj: 34-6863-1/04 do 08.02.2005. godine i
- 3) tužena se obavezuje da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenjka.

U vezi sa postavljenim zahtjevom tužitelj je isticao da Dekić Ratko ne ispunjava uslove iz internih oglasa jer je VKV stolar i ne posjeduje četvrti stepen stručne spreme, te da prilikom izbora nisu poštovane odredbe Pravilnika o načinu odabira državnih službenika, pogotovo one koje se odnose na rad Komisije za odabir i sam tok intervjua. U završnoj riječi punomoćnik tužitelja je predložio da se postavljeni tužbeni zahtjev usvoji i tužena obaveže na naknadu troškova spora po priloženom troškovniku.

U odgovoru na tužbu i tokom postupka tužena je osporavala postavljeni tužbeni zahtjev ističući da je postupak izbora kandidata proveden na zakonit način i u skladu sa odredbama Pravilnika. U završnoj riječi zakonski zastupnik tužene je predložio da se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu koji se odnosi na utvrđenje da Dekić Ratko ne ispunjava uslove po internom oglasu odbaci jer se ne radi o utvrđenju postojanja nekog pravnog odnosa niti prava, nego utvrđenju činjenice. Što se tiče dijela zahtjeva koji se odnosio na poništenje rješenja, predlaže da se isti odbije kao neosnovan i tužitelj obaveže da tuženoj naknadi troškove spora koji se odnose na sastav podneska zakonskog zastupnika tužene i dolaska na pripremno ročište i glavnu raspravu.

U toku dokaznog postupka sud je saslušao tužitelja kao parničnu stranku te izvršio uvid u dokumentaciju prezentiranu od strane stranaka: izvode iz internih oglasa od 27.10. i 01.12.2004. godine, prijave tužioca na interne oglase podnešene 04.11. i 06.12.2004. godine; odluku o formiranju komisije

broj: 01-34-350 od 05.12.2004. godine i 01-34-6112 od 16.12.2004. godine, Pravilnik o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika u Upravi za indirektno oporezivanje broj 02-1483 od 27.9.2004. godine, izvode iz Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u upravi broj: 01-797/04 od 23.7.2004. godine, Poslovnik komisije za izbor državnih službenika i zaposlenika prijavljenih putem internih oglasa za RC Banja Luka u Upravi za indirektno oporezivanje BiH, zapisnik o toku intervjua, rezultate intervjua od 7.11.2004. godine objavljenog u RC Gradiška, jedinstvenu rang listu RC Banja Luka, akt direktora broj: 01-34-5035 od 30.11.2004. godine sa dostavljenim spiskom primljenih kandidata po internom oglasu od 27.10.2004. godine i obavjest o ispravci broj: 34-5452 od 6.12.2004. godine; akt direktora broj: 01-34-6563 od 24.12.2004. godine sa spiskom primljenih kandidata po posljednjem četvrtom internom oglasu objavljenom 01.12.2004. godine; prigovore tužitelja od 06.12. i 29.12.2004. godine; zapisnik o radu Komisije za odabir kandidata po internom oglasu za RC Banja Luka sačinjen u postupku razmatranja prigovora na izvršeni izbor kandidata, rješenje broj: 34-6872-1/04 od 8.2.2005. godine sa dostavnicom; rješenje broj: 01-34-2448-2/04 od 25.2.2005. godine sa dostavnicom; svjedodžbu o završenom ispitu Građevinskog obrazovnog centra „Zvonko Brkić“ iz Zagreba, djel. broj: 012-248/3 od 23.5.1983. godine za Dekić Ratka; diplome o završenom studiju, odnosno školi za Čarakovac Uroša, Tuckešić Željka, Čano Dženitu, Muharemović Šefik, svjedočanstva za Popović Aleksandru, Subić Sinišu, Gojić Tanju, Arežina Stevu, Jakovljević Aleksandra i Gvozden Dragana; uvjerenje o položenom stručnom i carinskom ispitu za Popović Aleksandru, Muharemović Šefika, Subić Sinišu, Gojić Tanju, Arežina Stevu, Jakovljević Aleksandra i Gvozden Dragana.

Nakon što je u smislu člana 13 Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH ocijenio provedene dokaze, svaki pojedinačno i u međusobnoj vezi, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Predmet konačnog tužbenog zahtjeva u ovoj pravnoj stvari bio je utvrđenje da kandidat Dekić Ratko, koji je izabran na radno mjesto na koje je i tužitelj aplicirao, ne ispunjava uslove konkursa, te da se poništi rješenje Uprave za indirektno oporezivanje broj 34-6863-1/04 od 08.02.2005. godine. Stoga se provedeni dokazi koji se odnose na ostale kandidate i druge odluke, kao i navodi stranaka isticani tokom postupka u vezi s tim, ukazuju irelevantnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari.

Uvidom u pobijano rješenje broj 34-6863-1/04 od 08.02.2005. godine, sud je utvrdio da je istim odbijen kao neosnovan prigovor tužitelja izjavljen na izvršeni izbor kandidata po internom oglasu za popunjavanje radnih mjesta u Upravi. Prema navodima iz obrazloženja tog rješenja, prigovor je odbijen iz

razloga što je od strane njegovog donosioca ocijenjeno da u postupku odabira kandidata nije bilo nedostataka i da su primljeni kandidati koji ispunjavaju uslove oglasa, a koji su pri rangiranju stekli veći broj bodova od tužitelja.

Među strankama je nesporno, a to proizilazi i iz dostavljenih internih oglasa i prijave, da je Uprava za indirektno oporezivanje, nakon njene uspostave, raspisala interne oglase za popunu radnih mjesta u RC Sarajevo, Mostar, Banja Luka i Tuzla, te da je tužitelj aplicirao na 30 radnih mjesta sa srednjom stručnom spremom IV stepena upravnog, ekonomskog ili drugog odgovarajućeg smjera.

Nesporno je i da je na jedno od tih radnih mjesta, a to je radno mjesto saradnika-carinika u Carinskoj ispostavi Banja Luka, primljen kandidat Dekić Ratko. Radi se o radnom mjestu za koje je Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji, tražena srednja školska sprema IV stepena, upravnog, ekonomskog ili drugog odgovarajućeg smjera, 1 godina radnog iskustva, položen carinski ispit i ispit za rad u organima uprave, što je sve i naznačeno u internom oglasu.

Iz priložene dokumentacije koju je sud prihvatio kao vjerodostojnu, budući da njenu valjanost ni jedna od stranaka nije osporavala, proizilazi da je tužitelj ispunjavao sve propisane uslove za radna mjesta za koja je aplicirao među kojima i ono na koje je primljen Dekić Ratko. Tužitelj jedino nije imao položen javni/državni ispit za rad u organima uprave, ali mu to od strane Komisije nije ocijenjeno kao bitan nedostatak i eliminatoran element, jer nedostatak traženih ispita i nije bio eliminatoran prilikom izbora, što je konstatovano i u priloženom Biltenu broj 9. Slijedom tog principa, u Upravu je primljen veći broj kandidata bez traženih ispita, uz obavezu da ih polože u utvrđenom roku.

Uvidom u dokument pod nazivom „Rezultati intervjua- 7.11.2004. Gradiška“ sud je utvrdio da je tužitelj prilikom intervjua od članova u tu svrhu formirane Komisije dobio prosječnu ocjenu 20 bodova i da je na toj listi naveden pod brojem 50.

Isti broj bodova tužitelja proizilazi i iz „Jedinstvene rang liste kandidata za Regionalni centar Banja Luka“ na kojoj je od ukupno 558 lica tužitelj naveden pod rednim brojem 299, sa prosječnom ocjenom 20.

Međutim, uvidom u svjedodžbu Građevinsko-obrazovnog centra „Zvonko Brkić“ Zagreb broj 012-248/3 od 23.05.1983. godine, koju je sud takođe prihvatio kao valjanu, budući da njen sadržaj i vjerodostojnost nije osporena od bilo koje strane, sud je utvrdio da je izabrani kandidat Dekić Ratko VKV građevinski stolar i da ima peti stepen stručne spreme, a ne traženu srednju stručnu spremu IV stepena upravnog, ekonomskog ili drugog odgovarajućeg smjera.

Da kandidat Dekić Ratko ne ispunjava uslove i da nema odgovarajuću stručnu spremu, konstatovano je i na posljednjoj strani zapisnika o radu Komisije za

odubir kandidata po internom oglasu od 23.01.2005. godine, sastavljenog povodom razmatranja prigovora na spisak izabраниh kandidata. Navedenu konstataciju prihvata i ovaj sud iako Dekić Ratko ima V stepen školske spreme. Po ocjeni ovog suda, tvrdnje tužene da je i Dekić ispunjavao propisane uslove bi bile prihvatljive u slučaju da iz dostavljene dokumentacije slijedi da je Dekić V stepen školske spreme stekao poslije završene srednje škole IV stepena nekog od pomenutih smjerova, a ne poslije sticanja zvanja KV radnika, odnosno III stepena školske spreme. VKV radnik određene struke je stepen formiran po „ zanatskoj liniji“ i u praksi, za VKV se obično polaže nakon sticanja zvanja KV radnika (što predstavlja III stepen) i propisanog iskustva na tim poslovima, a veoma rijetko poslije završene srednje škole u četvorogodišnjem trajanju. Programi obrazovanja „ po zanatskoj liniji“ (KV, VKV), iako imaju određeni broj opšte obrazovnih predmeta, ipak su drugačiji od programa redovnog obrazovanja po liniji srednja četvorogodišnja škola - VŠŠ- VSS, zbog čega se ne može prihvatiti tvrdnja tužene da posjedovanje V stepena automatski, samo po sebi sublimira i znači i posjedovanje i IV stepena obrazovanja, pogotovu kada se uz to radi i o sasvim različitim smjerovima, a upravo to je slučaj sa Dekićem, koji je primljen. Stoga je neprihvatljiva i tvrdnja iz obrazloženja pobijanog rješenja od 08.02.2005. godine da svi primljeni kandidati ispunjavaju propisane uslove.

Kako je pomenuti, po ocjeni ovog suda pogrešan stav donosioca rješenja od 08.02.2005. godine o ispunjenju propisanih uslova od strane svih izabраниh kandidata, imao direktnog uticaja i na samu odluku o prigovoru tužitelja na izvršeni izbor po oglasu, odnosno predstavljao osnov za ocjenu prigovora tužitelja neosnovanim i odbijanje istog, zahtjev tužitelja za poništenje tog rješenja je valjalo uvažiti i pobijano rješenje poništiti.

Budući da je već navedeno bilo dovoljno za usvajanje tačke 2 konačnog tužbenog zahtjeva i poništenje rješenja broj: 34-6863-1/04 od 08.02.2005.godine, svi drugi razlozi za poništenje koje tužitelj ističe (greške i propusti u provođenju procedure utvrđene Pravilnikom o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika Uprave za indirektno oporezivanje BiH) se ukazuju irelevantnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari.

Što se tiče tačke 1 tužbenog zahtjeva i utvrđenja da izabrani kandidat Dekić Ratko nije ispunjavao propisane uslove, iako je takva tvrdnja tužitelja od strane ovog suda prihvaćena kao tačna, taj dio tužbenog zahtjeva je odbačen iz razloga što je članom 54 Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH propisano da „ tužilac može u tužbi tražiti da sud samo utvrdi postojanje odnosno nepostojanje nekog prava ili pravnog odnosa ili istinitost odnosno neistinitost neke isprave“.

Iz navedene odredbe člana 54 dakle proizilazi da se tužbom za utvrđenje ne može tražiti i utvrđenje pravno relevantnih činjenica. Ovo iz razloga što su činjenice osnov pravnog odnosa i kao takve, ukoliko su sporne, mogu biti

predmet dokazivanja u funkciji odlučivanja o spornom pravnom odnosu, ali same po sebi ne mogu biti predmet odlučivanja. U tom smislu postoji i stav sudske prakse, pored ostalih izražen i u presudi Vrhovnog suda BiH broj Pž-11/84 od 21.02.1984. godine u kojoj je navedeno „ ne može se podnijeti tužba samo za utvrđenje činjenica, pa se takva tužba odbacuje kao nedopuštena“.

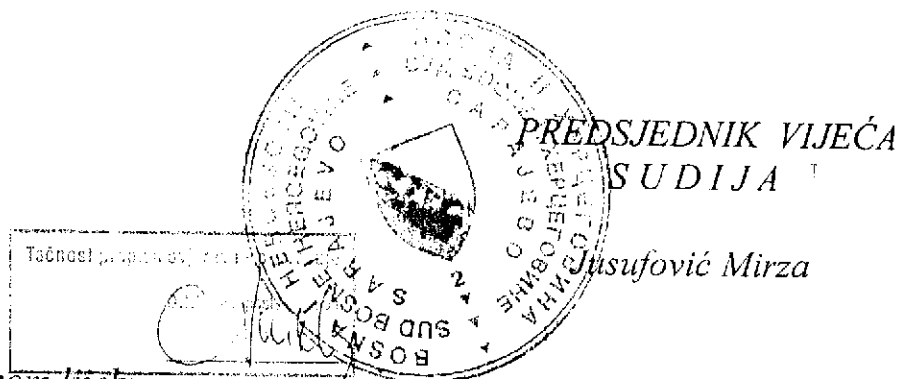
U konkretnom slučaju (pod tačkom 1) se ne radi o zahtjevu usmjerenom na utvrđenje postojanja nekog prava ili pravnog odnosa niti utvrđenja istinitosti odnosno neistinitosti isprave, nego o utvrđenju pravno relevantne činjenice (neispunjenja uslova predviđenim internim oglasom od strane jednog lica), koja je bila od značaja prilikom izbora kandidata po oglasu, a zatim i prilikom odlučivanja o osnovanosti prigovora koji je tužitelj uložio na izvršeni izbor. Navedenu činjenicu ovaj sud je već prihvatio kao utvrđenu i na osnovu iste i usvajio tužbeni zahtjev pod tačkom 2.

Što se tiče odluke suda o troškovima spora, ista se bazira na odredbama člana 323 stav 3 i 324 Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH, odnosno uspjehu stranaka u sporu i ocjeni o nužnosti nastalih troškova za vođenje parnice.

Dosuđeni troškovi, za koje je ocijenjeno da su bili potrebni za vođenje parnice, odnose se na sastav tužbe u iznosu od 275 KM (po priloženom troškovniku), te zastupanje punomoćnika na jednom pripremnom ročištu i jednom ročištu za glavnu raspravu u istim iznosima.

Zahtjev za naknadu troškova zastupanja na ostalim ročištima nije prihvaćen iz razloga što je ovaj sud ocijenio da ti troškovi nisu bili nužni i da su bili rezultat ponašanja tužilačke strane (proširenje tužbenog zahtjeva je bio razlog odlaganja pripremnog ročišta, a predlaganja novih dokaza, od kojih se kasnije odustalo, bio je razlog odlaganja glavne rasprave).

Isto tako, nisu prihvaćeni ni troškovi prevoza advokata, njegovog noćenja i izgubljene dnevnicе, budući da je tužitelj za obavljenje tih radnji mogao u sjedišta suda angažovati punomoćnika i na taj način izbjeći povećanje troškova po tom osnovu.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od njenog donošenja, Apelacionom odjeljenju Suda BiH, putem prvostepenog vijeća.

**BOSNA I HERCEGOVINA
PRAVOBRANILAŠTVO
PRAVOBRANITELJSTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO**

Broj: P-54/05
Sarajevo, 19.09.2006. godine,

**UPRAVA ZA INDIREKTNO OPOREZIVANJE
BOSNE I HERCEGOVINE**

PREDMET: Presuda, dostavlja se

U pravnoj stvari tužitelja Kozomara Drage iz Banja Luke protiv tužene Bosna i Hercegovina-Uprava za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, radi radni spor, Sud Bosne i Hercegovine donio je Presudu br: Gž-13/06 od 18.09.2006. godine, kojom se odbija žalba tužene kao neosnovana i potvrđuje presuda prvostepenog vijeća suda br. P-51/05 od 23.01.2006. godine.

Ukoliko smatrate da protiv Presude Suda Bosne i Hercegovine treba izjaviti reviziju, molimo Vas da Vaše izjašnjenje dostavite najkasnije do 01.10.2006. godine, kako bi blagovremeno Sudu Bosne i Hercegovine izjavili reviziju, obzirom da je rok za izjavljivanje revizije 15.10.2006. godine.

S poštovanjem,

Prilog: kao u tekstu

**PRAVOBRANILAC
BOSNE I HERCEGOVINE
DRAGICA MILETIĆ**

27.09.06

*21.09.2006
OR 10 HČH/06*

or/2
[Signature]

Bosna i Hercegovina
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: Gž-13/06

Sarajevo, 18.09.2006. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u drugostepenom vijeću sastavljenom od sudija Nedžada Popovca, kao predsjednika vijeća, dr Branka Moraita i Jasminka Oručević-Čohadžić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Kozomara Drage, iz Banja Luke, zastupanog po punomoćniku Herbez Predragu, advokatu iz Banja Luke, protiv tužene Bosne i Hercegovine-Uprave za indirektno oporezivanja BiH, Banja Luka, zastupane po Pravobranilaštvu BiH, radi povrede prava iz radnog odnosa, odlučujući po žalbi tužene protiv presude prvostepenog vijeća ovog suda, broj: P-51/05 od 23.01. 2006. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 18.09.2006. godine, donio je

PRESUDA

Odbija se kao neosnovana žalba tužene i potvrđuje presuda prvostepenog vijeća ovog suda, broj: P-51/05 od 23.01.2006. godine

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom prvostepenog vijeća ovog suda, broj i datum kao u uvodu ove presude, djelimično je usvojen tužbeni zahtjev i poništeno riješenje Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine broj: 34-6862-1/04 od 08.02.2005. godine, dok je s viškom tužbenog zahtjeva tužitelj odbijen. U pogledu parničnih troškova odlučeno je da tužena naknadi tužitelju troškove spora.

Protiv ove presude tužena je izjavila žalbu. Tužena žalbu podnosi iz osnova povrede pravila parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Povredu pravila postupka tužena u žalbi ističe da je sud pogrešno primijenio odredbu člana 176. ZPP pred Sudom BiH, a nije primijenio odredbu člana 90. stav 1. ZPP pred Sudom BiH. To u smislu da Sud nije utvrdio odlučnu

	BOSNA I HERCEGOVINA PRAVOBRANILAŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
	19-09-2006
P. G.	P 51/05

činjenicu vezanu za posjedovanje stručne spreme kandidata koji je nezakonito izabran, što tužena u žalbi osporava i ističe kao od prvostepenog vijeća neutvrđenu činjenicu, te je zbog toga pogrešno utrdjeno činjenično stanje i nepravilno je primjenjeno materijalno pravo. Tužena prigovara i na odluku o troškovima postupka, koja, po njenom mišljenju nije zasnovana na pravilnoj primjeni odredbe člana 323. stav 1. ZPP pred Sudom Bosne i Hercegovine.

U odgovoru tužitelja na žalbu ističe se da tužitelj nije bio dužan dokazivati nespornu činjenicu, a to je, da nezakonito izabrani kandidat nije ispunjavao uslove oglašene internim oglasom kod tužene, jer je tužena ovu spornu činjenicu priznala u svom odgovoru na tužbu.

Drugostepeno vijeće ovog suda, ispitujući odluku prvostepenog vijeća ovog suda na osnovu odredbe člana 188. Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine, u granicama žalbenih razloga i pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povrede odredaba parničnog postupka koje se odnose na stranačku sposobnost i zastupanje, našlo je da **žalba tužitelja nije osnovana.**

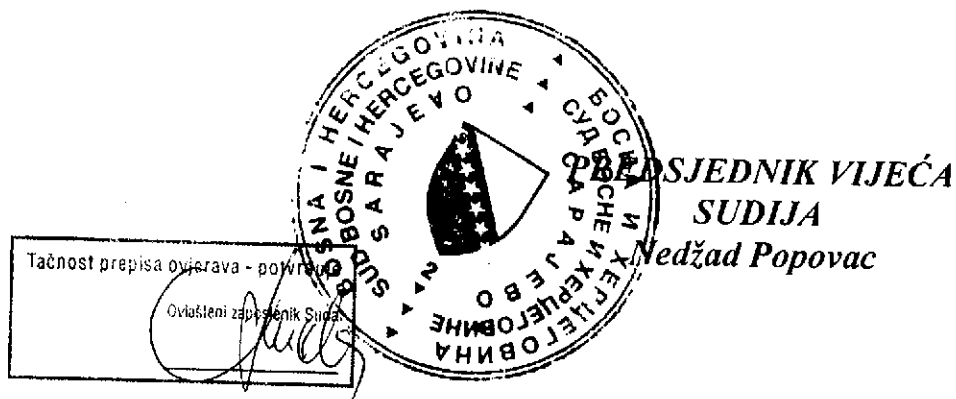
U dokaznom postupku prvostepeno vijeće izvelo je sve predložene dokaze, a naročito provjerilo da li kandidat, Dekić Ratko, ispunjava uslove raspisanog internog oglasa, te na osnovu priložene dokumentacije, koju je prvostepeno vijeće prihvatilo kao vjerodostojnu, posebno uvidom u svjedodžbu Gradjevinsko-obrazovnog centra „Zvonko Brkić“ Zagreb broj 012-248/3 od 23. 05. 1983. godine, koju je sud prihvatio kao valjanu, utvrdilo da je izabrani kandidat Dekić Ratko VKV i da je gradjevinski stolar, te da ima V stepen stručne spreme, a ne traženu srednju stručnu spremu upravnog, ekonomskog ili drugog odgovarajućeg smjera traženog za raspisano radno mjesto, koje utvrdjenje i drugostepeno vijeće uzima kao pravilno. Pored toga, prvostepeno vijeće je izvelo dokaz uvidom u zapisnik o radu Komisije za izbor kandidata po internom oglasu od 23. 01. 2005. godine o razmatranju prigovora na spisak izabranih kandidata i utvrdilo da je i tim dokazom potvrđena činjenica da kandidat Dekić Ratko ne ispunjava uslove iz oglasa, jer nema odgovarajuću, traženu, stručnu spremu, te je pravilna i odluka prvostepenog vijeća kojom je poništeno rješenje Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine broj: 34-6863-1/04 od 08.02.2005. godine.

Drugostepeno vijeće Suda Bosne i Hercegovine nalazi da su prigovori tužene neosnovani, jer je prvostepeno vijeće na osnovu potpuno izvedenih dokaza iste pravilno ocijenilo i odlučilo o spornim činjenicama, medju koje spada i utvrdjenje da Dekić Ratko ne ispunjava oglašene uslove, te da je

pravilna odluka kojom prvostepeno vijeće poništava rješenje o izboru kandidata upravo iz razloga što jedan od izabраниh kandidata ne ispunjava uslove, te je rješenje, kao osnov sticanja prava iz radnog odnosa, valjalo poništiti kako ne bi proizvodilo nezakonite pravne posljedice.

Žalbeni prigovor tužene, u pogledu pogrešne primjene procesnog prava kod donošenja pobijane presude, drugostepeno vijeće ne prihvata, jer stav 1. člana 323. ne odgovara teretu snošenja troškova s obzirom na uspjeh stranaka u parnici, jer bi se odredba, koju navodi tužena u žalbi, mogla primijeniti samo u slučaju da je tužitelj u potpunosti uspio u parnici. što u ovoj parničnoj stvari nije bio slučaj.

Iz svih navedenih razloga, a s obzirom da ne postoje razlozi radi kojih se presuda pobija u žalbi, kao ni razlozi na koje Sud pazi po službenoj dužnosti, drugostepeno vijeće Suda Bosne i Hercegovine je na osnovu odredbe člana 193. Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 36/04) odlučilo kao u izreci ove presude.

1 11 0
29.6.19.6.07

2

BOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: P-59/07
Sarajevo, 04.06.2007.godine

Sud Bosne i Hercegovine, sudija Sreto Crnjak, u predmetu izvršenja povjerioca Hrubi Jelene iz Banjaluke, ul. Rade Vranješević br. 127, koju zastupa punomoćnik Herbez Predrag advokat iz Banjaluke, ul. Veselina Masleše br. 11, protiv dužnika Uprava za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, Banja Luka, koju zastupa Pravobranilaštvo Bosne i Hercegovine, odlučujući o prijedlogu povjerioca za izvršenje pravosnažne presude Suda Bosne i Hercegovine broj: P-57/05 od 28.12.2005.godine, na osnovu člana 31. i 34. Zakona o izvršnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 18/03), dana 04.06.2007.godine, donio je

RJEŠENJE

Prijedlog za izvršenje se odbija.

Obrazloženje

Povjerilac je u prijedlogu za izvršenje naveo da je pravosnažnom presudom ovog suda, broj: P-57/05 od 28.12.2005.godine, djelimično usvojen tužbeni zahtjev povjerioca, te poništeno rješenje dužnika Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i hercegovine, broj: 34-7150-1/04 od 8.2.2005.godine. Poništenjem navedenog rješenja poništene su i sve pravne posljedice koje je takvo rješenje prouzrokovalo. S obzirom da dužnik nije donio novo rješenje u skladu sa pravnim shvatanjem Suda BiH, zauzetim u predmetnoj presudi, povjerilac je predložio da sud donese rješenje o izvršenju kojim se nalaže dužniku da u roku od 8 dana postupi po pravosnažnoj presudi Suda Bosne i Hercegovine, broj: P-57/05 od 28.12.2005.godine i donese zakonito rješenje kao i da isplati povjeriocu troškove izvršenja u iznosu od 290,00 KM, sa zakonskom kamatom počev od 11.04.2007. godine, pa do isplate.

Sud je našao da prijedlog povjerioca za izvršenje nije osnovan.

U skladu sa odredbom člana 18. Zakona o izvršnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 18/03), sud određuje izvršenje samo na osnovu izvršne ili vjerodostojne isprave, što znači da se izvršenje sudske odluke može

BOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

11-06-2007			
Prejeto	Priloga	Broj	Priloga

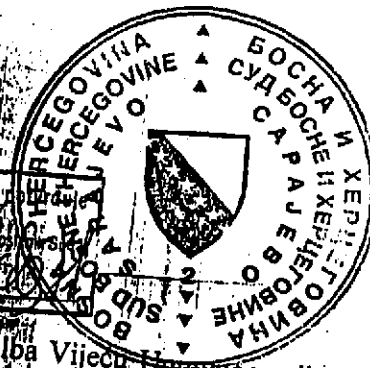
sprovesti samo u onom obimu koji je obuhvaćen izrekom izvršne isprave. Izvršna isprava mora sadržavati obavezu dužnika na neko davanje, odnosno činjenje ili nečinjenje. U konkretnom slučaju pravosnažnom presudom ovog suda, broj: P-57/05 od 28.12.2005.godine, čje izvršenje se traži, djelimično je usvojen tužbeni zahtjev povjerioca, te poništeno rješenje dužnika Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, broj: 34-7150-1/04 od 8.2.2005.godine.

Bakle izrekom navedene presude dužnik nije obavezan na donošenje novog umjesto poništenog rješenja, odnosno na davanje, činjenje ili nečinjenje, jer to tužitelj tužbom nije ni tražio.

U postupku prinudnog izvršenja sud je vezan samo izrekom presude, odnosno izvršne isprave, a ne njenim obrazloženjem.

Iz navedenih razloga, a u smislu člana 34. stav 6. Zakona o izvršnom postupku pred sudom Bosne i Hercegovine, odlučeno je kao u izreci.

Tačnost prepiisa ovoga rješenja potvrđuje

SUDIJA
Sreto Crnjak

Pravna pouka:
protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba Vijeci Upravnog odjeljenja ovog Suda, u roku od 8 dana od dana dostavljanja rješenja.

BOSNA I HERCEGOVINA
PRAVOBRANILAŠTVO
PRAVOBRANITELJSTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: P-53/05
Sarajevo, 29.12.2005. godine,

03.01.2006
il 34-05/06
M.

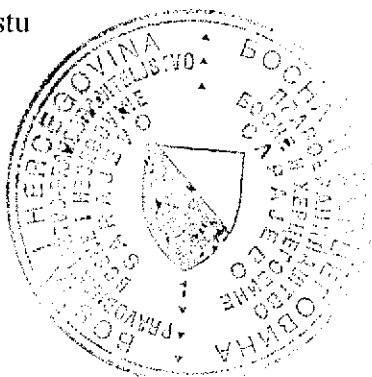
UPRAVA ZA INDIREKTNO OPOREZIVANJE
BOSNE I HERCEGOVINE

PREDMET: Presuda, dostavlja se

U upravno-pravnoj stvari tužitelja Hrubci Jelene iz Banja luke protiv Bosna i Hercegovina-Uprava za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, radi radni odnos Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo donio je Presudu broj: P-57/05 od 28.12.2005. godine, kojom se djelimično usvaja tužba tužiteljice i poništava rješenje Uprave za indirektno oporezivanje br. 34-7150-1/04 od 08.02.2005. godine, sa viškom tužbenog zahtjeva tužiteljica se odbija.

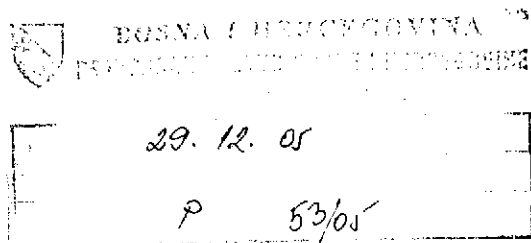
U prilogu Vam dostavljamo naprijed navedenu presudu ukazujući vam da je rok za izjavljenje žalbe na istu 11.01.2006. godine, pa ako smatrate da protiv presude Suda Bosne i Hercegovine br P-57/05 od 28.12.2005. godine, treba izjaviti žalbu, da nam svoje izjašnjenje dostavite najkasnije do 10.01.2006. godine.

Prilog: kao u tekstu

ZAMJENIK PRAVOBRANIJOCA
BOSNE I HERCEGOVINE
DRAGICA MLETNIC

BOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

BROJ: P-57/05

Sarajevo, 28.12.2005.godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija: Jusufović Mirze, kao predsjednika vijeća, te Oručević Jasminke i Radovanović Žarka, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice Hrubi Jelene iz Banja Luke, zastupane po punomoćniku Herbez Predragu, advokatu iz Banja Luke, protiv Uprave za indirektno oporezivanje BiH Banja Luka, zastupane po Pravobranilaštvu BiH, a ono po zamjeniku pravobranioca Miletić Dragici i pomoćniku pravobranioca Seadu Zukanoviću, radi utvrđenja prava iz radnog odnosa, nakon glavne, javne rasprave održane dana 01.12.2005.godine, donio je dana 28.12.2005.godine, slijedeću:

PRESUDU

Djelimično se usvaja tužba tužiteljice i poništava rješenje Uprave za indirektno oporezivanje broj : 34-7150-1/04 od 08.02.2005. godine.

Sa viškom tužbenog zahtjeva tužiteljica se odbija.

Svaka stranka snosi svoje troškove.

Obrazloženje

Tužiteljica je dana 03.03.2005. godine podnijela tužbu Sudu Bosne i Hercegovine, protiv tužene – Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, tražeći poništenje rješenja tužene Uprave za indirektno

oporezivanje broj : 34-7150-1/04 od 08.02.2005. godine te utvrđivanje obaveze tužene da tužiteljicu vrati na rad i rasporedi je na radno mjesto koje odgovara njenoj stručnoj spremi. Takođe je tražila da se tužena obaveže da joj naknadi troškove spora po priloženom troškovniku.

U odgovoru na tužbu i tokom postupka tužena je osporila svojstvo pravnog lica i stranačku sposobnost Uprave za indirektno oporezivanje, te istakla da je postupak izbora kandidata proveden na zakonit način i u skladu sa odredbama Pravilnika. Predložila je da se tužbeni zahtjev tužiteljice u cjelosti odbije kao neosnovan i ista obaveže na naknadu troškova spora koji se odnose na sastav odgovora na tužbu, te pristup na pripremno ročište i glavnu raspravu.

U toku dokaznog postupka sud izvršio uvid u dokumentaciju prezentiranu od strane stranaka: rješenje Agencije za državnu službu broj: 03-34-313-3/04 od 30.09.2004. godine, akt Agencije za državnu službu broj : 03-34-307-30/04 od 23.12.2004. godine, akt Agencije za državnu službu kojim traži od Uprave za indirektno oporezivanje da se Novaković Bogdan smijeni sa dužnosti zbog neispunjavanja uslova, izvještaj sa sjednice Upravnog odbora od 30.07.2004. godine, akt direktora UIO broj: 01-34-6563 od 24.12.2004. godine, spisak kandidata RCU- Banja Luka, izvod iz internih oglasa od 18.08.2004, 13.09.2004 i od 01.12.2004.godine, prijave tužiteljice na interni oglas zaprimljene 27.08., 22.09. i 02.12.2004. godine, oglase raspisane 18.08., 13.09. i 01.12.2004. godine, odluku o formiranju Komisije za izbor broj 01-34-6112 od 16.12.2004.godine, Poslovnik komisije za izbor državnih službenika i zaposlenika prijavljenih putem internih oglasa Uprave za indirektno oporezivanje Regionalni centar Banja Luka; zapisnik o toku intervjuja, rezultati intervjuja od 18.12.2004.godine objavljenog u Banja Luci, akt direktora broj 01-34-6563 od 24.12.2004. godine sa spiskom primljenih lica za regionalne centre Banja Luka, Mostar i Tuzla; prigovor tužiteljice od 31.12.2004.godine; zapisnik o radu Komisije za odabir kandidata po internom oglasu za Regionalni centar Banja Luka; rješenje broj 34-7150-1/04. od 28.02.2005. godine kojim se odbija prigovor tužiteljice; rješenje broj 01-34-2448-682/05 od 25.03.2005. godine sa dostavnicom.

Nakon ocjene provedenih dokaza, svakog pojedinačno i u međusobnoj vezi, a koje je sud u cjelosti prihvatio, budući da mu ni stranke nisu prigovarale, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

Prije svega, ne stoje primjedbe Pravobranilaštva BiH da tužena nema svojstvo pravnog lica i da zbog toga ne može biti stranka u postupku. Takve tvrdnje su u suprotnosti sa odredbama člana 5 Zakona o ministarstvima i

drugim organima uprave Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ broj 5/2003) i člana 50 Zakona o upravi („Službeni glasnik BiH“ broj 32/02) koji propisuju da upravne organizacije imaju svojstvo pravnog lica. Članom 3 Zakona o sistemu indirektnog oporezivanja u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH“ broj 44/03) Uprava za indirektno oporezivanje je izričito definisana kao samostalna upravna organizacija u skladu sa Zakonom o ministarstvima i drugim organima Uprave BiH i Zakonom o Upravi BiH. Isto propisuje i član 3 Prijelaznog zakona o spajanju carinskih uprava i osnivanju Uprave za indirektno oporezivanje („Službeni glasnik BiH“ broj 18/2003). U članu 3 stav 2 tog zakona je izričito navedeno da Uprava ima svojstvo pravne osobe, „ kao i da učestvuje u pravnim postupcima“.

Odlučujući o postavljenom tužbenom zahtjevu, ovaj sud je pošao od činjenice da se istim pod tačkom jedan traži poništenje rješenja Uprave za indirektno oporezivanje broj 34-7150-1/04 od 08.02.2005. godine, a zatim pod tačkom 2 vraćanje tužiteljice na rad i raspored na radno mjesto koje odgovara njenoj stručnoj spremi.

Radi se o rješenju donešenom povodom prigovora koji je tužiteljica uložila dana 31.12.2004. godine na izbor kandidata po internom oglasu. Istim je prigovor odbijen kao neosnovan uz obrazloženje da je tokom razmatranja istog „ispitana pravilnost i zakonitost izvršenog izbora u granicama uloženog prigovora i utvrđeno da u postupku odabira kandidata nema nedostataka koji su mogli uticati na izbor kandidata“. U obrazloženju se dalje navodi da je „ komisija za izbor kandidata prijavljenih na interne oglase, imenovana u skladu sa članom 17. Pravilnika i izvršila kontrolu ispunjavanja uslova iz internog oglasa za svakog prijavljenog kandidata u skladu sa članom 21. Pravilnika.“ Prema daljim navodima iz obrazloženja „popunjavanje oglašanih radnih mjesta zaposlenika, putem internog oglašavanja, sprovedeno je na način propisano odredbama 12-26 Pravilnika“.

Ispitujući valjanost pobijanog rješenja ovaj sud je utvrdio da je članom 8 Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine određeno da „u cilju organizacionog restrukturiranja uprave direktor može pokrenuti postupak internog oglašavanja za popunjavanja radnih mjesta uprave“. Slijedom toga, popunjavanje radnih mjesta putem internog oglasa je dakle bilo dozvoljeno i valjano.

Prema članu 12 Pravilnika interni oglas se objavljuje na oglasnim tablama svih organizacionih jedinica, što je i učinjeno.

U cilju provođenja izbora, prema članu 17 Pravilnika direktor Uprave imenuje komisiju za izbor kandidata čiji je zadatak prema članu 21 da za svakog prijavljenog kandidata izvrši kontrolu ispunjavanja uslova iz internog oglasa, a

zatim da odredi uži izbor kandidata na osnovu procjene podataka datih u prijavama i priloženim dokumentima, a prema potrebi i testiranjem.

Shodno članu 22, stav 1. , sa kandidatima koji su ušli u uži izbor zakazuje se intervju. Tok intervjua je dalje razrađen istim članom.

Prema članu 23 „, članovi komisije vode pojedinačno zapisnik u toku intervjua za svakog kandidata i u isti zapisuju pitanja i odgovore, ocjenjuju kandidata za ukupan dojam osposobljenosti za obavljanje poslova tog radnog mjesta u rasponu od 1 do 30 bodova. Na osnovu ostvarenog broja bodova kandidata, sačinjava se rang lista za prijem“. Sačinjena rang lista se dalje dostavlja direktoru Uprave sa zapisnikom o provedenom postupku, na osnovu čega direktor donosi odluku o izboru kandidata.

Na primjenu ovih odredbi i u slučaju izbora zaposlenika upućuje odredba člana 36 Pravilnika.

U konkretnom slučaju među strankama je nesporno da je Uprava za indirektno oporezivanje, nakon njene uspostave, dana 18.08.2004.godine, 19.09.2004. godine i 01.12.2004. godine raspisala interne oglase za popunu radnih mjesta u Regionalnim centrima Sarajevo, Mostar, Banja Luka i Tuzla. Među tim radnim mjestima je i veći broj radnih mjesta za koja je predviđena SSS upravnog ili ekonomskog smjera, najmanje 6 mjeseci iskustva na istim ili sličnim poslovima i položen državni ispit.

Uvidom u navedene interne oglase i prijave, sud je utvrdio da je tužiteljica konkurisala na slijedeća radna mjesta sa SSS stručnom spremom: saradnik za kancelarijsko poslovanje u Banja Luci po oglasu objavljenom 18.08.2004. godine, na radna mjesta pod brojem: 20,29,30,46,62,72,80, 85,121,137, 16, 35, 40 po oglasu od 13.09.2004.godine, u središnji ured Regionalni centar Banja Luka; na radno mjesto pod brojem 20,29,30,46,62,72,80,85,121,137 po oglasu od 13.09.2004.godine, središnji ured Banja Luka, za radno mjesto pod brojem 4,13,15, 17 po oglasu od 01.12.2004. godine Regionalnog centra Banja Luka. Radi se o ukupno 28 radnih mjesta na koja se tužiteljica prijavila.

Na osnovu prezentirane pismene dokumentacije, sud je utvrdio da je tužiteljica Herbez Jelena u potpunosti ispunjavala formalne uslove oglasa. To je utvrđeno i zapisnikom o radu Komisije za odabir kandidata koji je prihvaćen kao dokaz UIO broj 8, gdje su na sedmoj strani pod tačkom „n“ navedeni kandidati koji ispunjavaju uslove. Među tim kandidatima je i kandidat pod brojem 64 i 221 - Herbez Jelena.

Uvidom u rang listu kandidata za Regionalni centar Banja Luka, sud je utvrdio da je na istoj naveden spisak od 558 lica, među kojima se ne nalazi ime tužiteljice. Od ukupno 558 kandidata na listi, njih 538 je bodovano određenim brojem bodova (prvi na listi je Alijagić Fuad sa prosječnom ocjenom članova

komisije 30, a posljednji Sladaković Zoran sa prosječnom ocjenom 6), a na listi su, od rednog broja 539 do broja 558, i lica čije su prijave odbačene.

Tvrđnje parničnikih stranaka u vezi sa razlogom zbog čega se na navedenoj listi ne nalazi ime tužiteljice, potpuno su suprotne. Prema tvrdnjama punomoćnika tužiteljice, upravo je to dokaz da tužiteljica nije uopšte bodovana, dok se prema navodima punomoćnika tužene, radi o listi lica - kandidata sa najvećim brojem bodova, dok na istoj kandidati sa manjim brojem bodova uopšte nisu ni navedeni, što je po tuženoj, slučaj i sa tužiteljicom. Kasnije je tvrdio da tužiteljica nije bodovana samo po oglasu od 18.08 2004. godine, jer nije pristupila na intervju.

Navedene tvrdnje tužene sud nije mogao prihvatiti iz više razloga. Naime, sam naziv liste („jedinstvena rang lista kandidata za Regionalni centar Banja Luka“) nesumnjivo upućuje na zaključak da se radi o listi svih kandidata, za sve pozicije u tom regionalnom centru i po svim oglasima.

Uz to, priloženi rezultati intervjua od 18.12.2004. godine upućuju na zaključak da je po pojedinim oglasima u uži izbor ušao (na intervju se po pravilniku pozivaju oni koji ulaze u uži izbor) daleko manji broj kandidata (tom prilikom svega 38), te da je broj od 558 kandidata ukupan broj svih kandidata za Regionalni centar banja Luka, po svim oglasima.

Na to upućuje i već navedena činjenica da su na listi od rednog broj 539 do 558 navedena čak i lica koja uopšte nisu bodovana, nego je u rubrici gdje se navodi broj bodova – prosječna ocjena članova komisije navedeno „odbačeno“ (nema sumnje da se odbačaj u konkretnom slučaju ne može odnositi na nešto drugo, nego na odbačaj prijave – aplikacije na radna mjesta u RC Banja Luka).

Na osnovu navedenog ovaj sud je zaključio da su osnovane tvrdnje tužiteljice da ona uopšte nije bodovana – ocjenjena bilo kojom ocjenom, iako je u potpunosti ispunjavala uslove predviđene oglasom za radna mjesta srednje stručne sprema na koja se prijavila.

Punomoćnik tužene je tokom postupka tvrdio da je tužiteljica pristupila na jedan intervju a da se na drugi nije odazvala. Međutim, i u toj varijanti bi tužiteljica morala biti na listi, a ako ne u grupi bodovanih, a ono bar u grupi odbačenih, ukoliko je to smatrano eliminatornim razlogom, iako se ni on ne bi mogao prihvatiti jer je u supriotnosti sa stavom direktora da prijavljene kandidate koji su intervjuisali po jednom oglasu, zbog vremenske oskudice nije potrebno ponovo pozivati na intervju i po drugim oglasima, nego da ocjena sa jednog intervjua treba da bude prenešena i na druge.

Budući da je tužiteljica ispunjavala uslove propisane oglasom, te da je čak i pozvana na intervju povodom jednog oglasa, nesumnjivo je da je ista ušla

u užu izbor kandidata o kome se govori u članu 21. i 22. Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, ali da i pored toga ona uopšte nije bodovana, niti se uopšte našla na bilo kom mjestu rang liste kandidata, a rang lista je bila osnova direktoru za donošenje odluke o izboru kandidata.

S obzirom na to, neprihvatljivi su navodi iz obrazloženja rješenja broj 34-7150-1/04 od 08.02.2005. godine da u postupku odabira kandidata nije bilo nedostataka koji su mogli uticati na izbor, te da je u potpunosti ispoštovana procedura propisana odredbama člana 12 do 26 Pravilnika. Naprotiv, iz svega što je do sada navedeno proizilazi sasvim suprotan zaključak.

Uz to, u obrazloženju rješenja se uopšte ne navodi koliko je tužiteljica imala bodova, ukoliko je procedura ispoštovana i u njenom slučaju; na kojem mjestu rang liste je navedena, odnosno zbog čega uopšte nije bodovana, kako to proizilazi iz same liste, niti se iz istog obrazloženja može zaključiti da su, s obzirom na nužnost ostvarenja principa iz člana 5 Pravilnika, kada je riječ o kandidatima za radna mjesta na koja se ona prijavila, a koji su iste nacionalnosti, primljeni isključivo oni sa većim brojem bodova od tužiteljice.

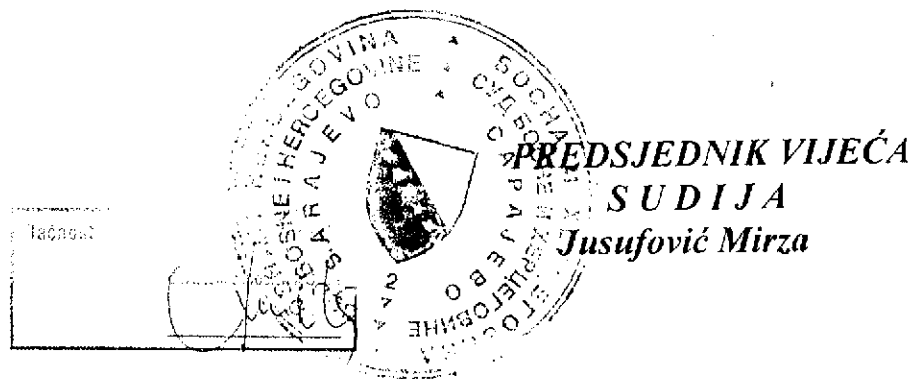
Navedeni propusti Komisije tokom procesa odabira kandidata i sačinjavanja rang liste, koji su bili od odlučnog značaja za odluku o prijavi tužiteljice i izboru kandidata po oglasu u RC Banja Luka, kao i propusti donosioca pobijanog rješenja od 28.02.2005. godine, daju dovoljno osnova za prihvatanje tačke 1 tužbenog zahtjeva i poništenje rješenja tužene broj 34-7150-1/04 od 08.02.2005. godine.

S obzirom na to, za odlučivanje o ovom dijelu zahtjeva je po ocjeni ovog suda irelevantno da li su tokom procedure izbora počinjeni i drugi propusti o kojima tužiteljica govori ili ne, ali će se svi oni svakako cijeliti u ponovljenom postupku bodovanja tužiteljice i odlučivanja o njenim prijavama.

Međutim, usvajanje tačke 1 tužbenog zahtjeva i poništenje rješenja o odbijanju prigovora nema za posljedicu i vraćanje tužiteljice na rad i raspored na odgovarajuće radno mjesto, što se tražilo tačkom 2 tužbenog zahtjeva. Poništenje pobijanog rješenja kojim je odlučeno o prigovoru ne predstavlja automatski odluku o izboru tužiteljice na neko od radnih mjesta na koja je aplicirala (odluku o tome će donijeti tužena u ponovljenom postupku). Stoga takva odluka suda i ne može predstavljati osnov za povratak tužiteljice na rad i raspored na radno mjesto koje odgovara njenoj stručnoj spremi. Poništenje rješenja o odbijanju prigovora vraća situaciju u stanje prije njegovog donošenja, a pri tome valja imati u vidu da je nakon rješenja o odbijanju prigovora uslijedilo donošenje rješenja od 25.03.2005. godine kojim je tužiteljica stavljena u status radnika na raspolaganju u trajanju od 6 mjeseci.

Tim rješenjem je određeno da radni odnos tužiteljice prestaje sa danom 15.07.2005. godine. Dakle, tek to rješenje je bilo osnov za prestanak radnog odnosa tužiteljice (ukoliko u vezi sa prestankom nije donešeno i posebno rješenje, što tužiteljica nije spominjala). Stoga bi tek eventualno poništenje tog rješenja (da je to traženo i da je takvom zahtjevu udovoljeno) otvorilo put za povratak tužiteljice u radni odnos. Međutim, poništenje tog rješenja uopšte nije bilo predmet tužbenog zahtjeva. S obzirom da to i činjenicu da sud shodno članu 7 Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH odlučuje u granicama postavljenog tužbenog zahtjeva, zahtjev pod tačkom 2 se nije mogao usvojiti.

U pogledu troškova, ovaj sud je imajući u vidu uspjeh tužiteljice u sporu, odnosno činjenicu da je tužbeni zahtjev tužiteljice pod tačkom 1 usvojen, a pod tačkom 2 odbijen, odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove, a na osnovu člana 323 stav 2 Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH koji propisuje da sud može, ukoliko stranka djelimično uspije u parnici odrediti da svaka stranka podmiruje svoje troškove ili da jedna stranka nadoknadi drugoj razmjernan dio troškova.

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od njenog donošenja Apelacionom odjeljenju Suda BiH, putem prvostepenog vijeća.

BOSNA I HERCEGOVINA
PRAVOBRANI LAŠTVO
PRAVOBRANITELJSTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: P-53/05
Sarajevo, 26.05.2006. godine.

02
2
1.06.06
12.06.06
22/2

02-111

PRAVOBRANITELJSTVO			
OPREMA	POSREDOVANJE	POSREDOVANJE	POSREDOVANJE
OK	OK	OK	OK

2/2

199

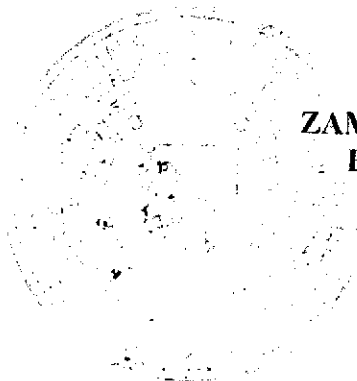
UPRAVA ZA INDIREKTNO OPOREZIVANJE
BOSNE I HERCEGOVINE

PREDMET: Presuda, dostavlja se

U upravno-pravnoj stvari tužitelja Hrubi Jelene iz Banja Luke protiv tužene Bosna i Hercegovina –Uprava za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, radi radni spor, Sud Bosne i Hercegovine donio je Presudu broj Gž-02/06 od 24.05.2006. godine, kojom se odbijaju kao neosnovane žalbe tužene i tužiteljice i potvrđuje presuda prvostepenog vijeća br. 57/05 od 28.12.2005. godine .

U prilogu Vam dostavljamo navedenu Presudu znanja radi, pa ako smatrate da protiv presude Suda Bosne i Hercegovine br Gž-02/06 od 24.05.2006. godine, treba izjaviti reviziju, molimo Vas da nam svoje izjašnjenje dostavite u što kraćem roku.

Prilog: kao u tekstu

ZAMJENIK PRAVOBRANIIOCA
BOSNE I HERCEGOVINE
DRAGICA MILETIĆ

Bosna i Hercegovina
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: Gž-02/06
Sarajevo, 24.05.2006.godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u drugostepenom vijeću sastavljenom od sudija Nedžada Popovca kao predsjednika vijeća, dr Branka Moraiat i Venceslava Ilića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Hrubi Jelene iz Banja Luke, zastupane po punomoćniku Herbez Predragu, advokatu iz Banja Luke, protiv tužene Uprave za indirektno oporezivanje BiH Banja Luka, zastupane po Pravobranilaštvu BiH, radi utvrđenja prava iz radnog odnosa, odlučujući po žalbi tužene protiv presude prvostepenog vijeća ovog Suda broj P-57/05 od 28.12.2005.godine, i po žalbi tužiteljice na odluku o troškovima postupka dosuđenim u presudi P-57/05 od 28.12.2005.godine, koja je ispravljena rješenjem prvostepenog vijeća ovog Suda, broj P-57/05 od 19.01.2006.godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 24.maja 2006.godine, donio je

PRESUDA

Odbijaju se kao neosnovane žalbe tužene i tužiteljice i potvrđuje presuda prvostepenog vijeća ovog Suda, broj P-57/05 od 28.12.2005.godine.

Svaka stranka snosi svoje troškove.

Obrazloženje

Pobijanom presudom prvostepenog vijeća ovog Suda broj P-57/05 od 28.12.2005.godine, djelimično je usvojena tužba i poništeno rješenje Uprave za indirektno oporezivanje broj: 34-7150-M/04 od 08.02.2005.godine, dok je višak tužbenog zahtjeva odbijen. U pogledu parničnih troškova odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove.

Protiv ove presude žalile su se obje stranke.

 BOSNA I HERCEGOVINA
PRAVOBRANILAŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO
25-05-2006
P sb/as

Tužena je blagovremeno izjavila žalbu protiv prvostepene presude, u dijelu kojim je usvojen tužbeni zahtjev tužiteljice, s prijedlogom da drugostepeno vijeće pobijanu presudu preinači i odbije tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan.

U žalbi tužena posebno ističe pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje koje se odnosi na to, da je od četiri raspisana intervjua tužiteljica učestvala na tri i to prvo, drugo i četvrto i da je konkurirajući svaki put konkurisala na različita mjesta, te da odluke direktora po prvom i drugom internom oglasu nije osporavala, mada nije bila izabrana, a da su za ocjene zakonitosti rješenja bitna samo zadnja dva interna oglasa, tj. treći i četvrti, a te je provodila komisija u drugačijem sastavu vijeća, nego što je bila ona kada je tužiteljica intervjuisana u drugom internom oglasu. U žalbi se dalje navodi da pravo činjenično stanje pokazuje da se tužiteljica na treći interni oglas nije prijavila, a na četvrti se nije odazvala na intervju, te da je pravi predmet spora i eventualne nezakonitosti u ponašanju tužene trebalo ispitivati od strane Suda, samo vodeći računa o postupanju tužene po četvrtom internom oglasu. Tužena u žalbi još dodaje da se tzv. jedinstvena rang lista odnosi samo na one kandidate koji su se prijavili na trećem, četvrtom internom oglasu za Regionalni centar Banja Luka i koji su pristupili na intervju, te da se i naziva jedinstvenom rang listom samo zato što obuhvata kandidate, s obzirom na jedno te isto mjesto intervjuisanja, a ne zato što je taj naslov liste povezan sa cjelokupnim procesom internog oglašavanja, tj. da se u stvari ne radi o jedinstvenoj rang listi koja obuhvata sve interne oglase počev od prvog do četvrtog, te da je zbog toga Sud pogrešno utvrdio činjenično stanje, te na tako utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo, zbog čega traži da drugostepeno vijeće uvaži žalbu, prvostepenu presudu preinači i tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Žalba tužiteljice se odnosi samo na odluku o troškovima parničnog postupka koju ona u cijelosti pobija, jer navodi da je prilikom odlučivanja o troškovima, prvostepeno vijeće trebalo da ima u vidu da je tužiteljica neuka stranka, koja je bez svoje namjere i krivice uvučena u ovaj sudski postupak nezakonitim postupanjem tužene, te da je zbog toga morala angažovati advokata, što joj nameće dodatne izdatke, a da je nezaposlena i zbog toga je ugrožena njena materijalna egzistencija ovakvom odlukom prvostepenog vijeća o troškovima. Predlaže da Sud uvaži žalbi i preinači prvostepenu odluku o troškovima i ista dosudi srazmjerno uspjehu u parnici.

U odgovoru tužiteljice na žalbu tužene, tužiteljica ističe da su netačni navodi tužene da tužiteljica nije osporavala pravilnost provedenih izbora kandidata na prva dva interna oglasa, već da je prigovorom od

31.12.2004.godine pobijala pravilnost provedenog postupka za sva tri interna oglasa, te dodaje da tužiteljica nije bila dužna odazvati se na intervju zakazan za 18.12.2005.godine, što se potvrđuje uvidom u dokaze iznesene u prvostepenom postupku, a posebno se to dokazuje aktom direktora Uprave za indirektno oporezivanje BiH, broj 01-34-6111 od 16.12.2004.godine, te predlaže da drugostepeno vijeće Suda BiH odbije žalbu tužene i obaveže je da sama snosi sve troškove parničnog postupka.

U odgovoru na žalbu tužiteljice, tužena predlaže da Sud žalbu tužiteljice odbije, jer je ona izazvala troškove postupka, tako što je tužbom neosnovano osporavala zakonitost cijelog postupka izbora kandidata za popunjavanje radnih mjesta po internom oglasu kod tužene i samo je djelimično uspjela u sporu, tako da je odluka prvostepenog vijeća da svaka stranka snosi svoje troškove pravilna i zakonita, a zahtjev tužiteljice neosnovan, te predlaže da ga drugostepeno vijeće odbije.

Žalbe nisu osnovane.

Prvostepeno vijeće je u toku postupka izvršilo uvid u brojnu dokumentaciju prezentiranu od parničnih stranaka koja se odnosi na akt direktora Uprave za indirektno oporezivanje BiH, broj 01-34-6563 od 24.12.2004.godine, spisak kandidata, izvod iz internih oglasa, odluku o formiranju komisije za izbor, poslovnik komisije za izbor i druge akte koje je kao dokaze prvostepeno vijeće pravilno ocijenilo i prihvatilo, budući da se među strankama nisu pojavili sporovi vezani za dokaze koji su prezentirani pred prvostepenim vijećem u toku prvostepenog postupka, a što je prvostepeno vijeće u obrazloženju prvostepene presude detaljno izložilo.

Na osnovu provedenih dokaza, prvostepeno vijeće je pravilno utvrdilo da je tužiteljica u potpunosti ispunjavala uslove navedene u internom oglasu. Uprkos tome, utvrđeno je da tužena tužiteljicu kao kandidata nije uopšte bodovala, niti ju je navela na rang listi po kojoj se vršilo odabir kandidata na oglasna radna mjesta od strane direktora. Prvostepeno vijeće je pravilno našlo da se na rang listi nalaze lica koja uopšte nisu bodovana, ali se ne nalazi ime tužiteljice koja se prijavila na interni oglas i ispunjavala oglasne uslove za radna mjesta za koja se prijavljivala.

Drugostepeno vijeće ovog suda nalazi da su neosnovani žalbeni navodi tužene, kojima ona kao neosnovan i pogrešan zaključak prvostepenog vijeća ističe da se jedinstvena lista odnosi na kandidate po svim oglasima. Prvostepeno vijeće je pravilno utvrdilo da je tužiteljica

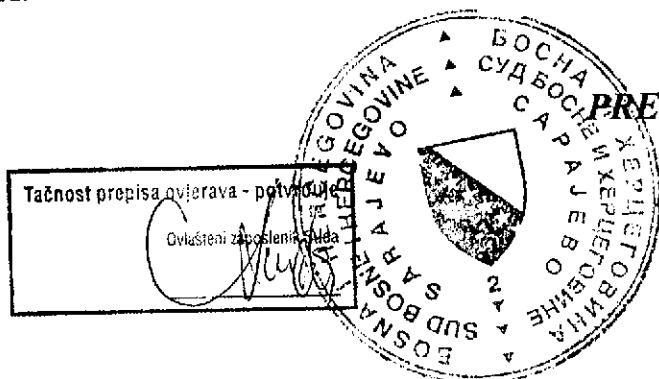
pristupila na intervju i da se prijavila na sva oglašena radna mjesta što, po shvatanju drugostepenog vijeća obavezuje tuženu da izvrši bodovanje i da ime kandidata sa brojem bodova uvrsti u rang listu kako bi se uopšte moglo doći do odluke direktora o raspoređivanju radnika po internom oglasu. Drugostepeno vijeće nalazi da je pravilno utvrđenje prvostepenog vijeća da neodazivanje tužiteljice na intervju po četvrtom internom oglasu nije propust tužiteljice, jer je komisija tužene imala sve podatke o tužiteljici kao njenu izraženu volju da ju nadležni organ tužene rasporedi na neko od oglašanih radnih mjesta na koje se prijavila srazmjerno postignutom mjestu na rang listu neraspoređenih radnika. Kako je prvostepeno vijeće pravilno utvrdilo, tužiteljica je ispunjavala propisane uslove iz internog oglasa i bila je pozvana na intervju povodom jednog oglasa, te ušla u uži izbor kandidata saglasno odredbama Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika Uprave za indirektno oporezivanje BiH, a da i pored toga nije bodovana i uvrštena na rang listu koja je direktoru trebala biti osnova za donošenje odluke o izboru kandidata, te su neosnovani žalbeni razlozi tužene koji ukazuju da u postupku odabira kandidata komisija tužene nije načinila propuste, i da je tužiteljica isključivo odgovorna zbog nedolaska na jedan intervju.

Što se žalbe tužiteljice na odluku o troškovima postupka tiče, drugostepeno vijeće nalazi da osnov za određivanje troškova postupka nisu okolnosti koje ističe tužiteljica, a koji se odnosi na angažovanje advokata, njeno materijalno stanje i uticaj troškova na njenu egzistenciju, te drugostepeno vijeće žalbene razloge o troškovima koje ističe tužiteljica ocjenjuje kao neosnovane, jer je odluka Suda u pobijanoj presudi koja se odnosi na snošenje troškova postupka zasnovana na odredbi člana 323 stav 2 ZPP-a pred Sudom BiH i zato ostaje na snazi.

Iz svih navedenih razloga, a sobzirom da u odnosu na obje žalbe ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija u žalbi, kao ni razlozi na koje Sud pazi po službenoj dužnosti, drugostepeno vijeće Suda BiH je na osnovu odredbe člana 193 Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH“ broj 36/04), odlučilo kao u izreci ove presude.

Odluka o parničnim troškovima zasnovana je na odredbi člana 334 stav 1 u vezi sa članom 323 stav 2 Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH.

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Nedžad Popovac**

*** TX REPORT ***

TRANSMISSION OK

TX/RX NO	1711	
CONNECTION TEL		+38751335337
SUBADDRESS		
CONNECTION ID		
ST. TIME	30/05 13:56	
USAGE T	03'04	
PGS. SENT	4	
RESULT	OK	

Bosna i Hercegovina
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: I-164/09

Sarajevo, 26.01.2010. godine

Sud Bosne i Hercegovine, sudija Ljiljana Lalović, u predmetu izvršenja pojerioca Dokić Draško iz Bosanskog Broda, naselje Skele F, broj 2, kojeg zastupa punomoćnik Svetozar Ivetić, advokat iz Banja Luke, protiv dužnika Uprava za indirektno oporezivanje BiH, Banja Luka, Ul. V. Pelagića br.36, odlučujući o prijedlogu za izvršenje pravosnažne presude Suda Bosne i Hercegovine, broj P -337/05 od 20.10.2006. godine, na osnovu člana 31. i 34. Zakona o izvršnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 18/03), dana 26.01.2010. godine, donio je:

RJEŠENJE

Prijedlog za izvršenje se odbija.

Obrazloženje

Povjerilac je u prijedlogu za izvršenje od 02.07.2009. godine naveo da je pravosnažnom presudom ovog suda, broj: P-337/05 od 20.10.2006. godine, koja je potvrđena drugostepenom presudom broj Gž-114/06 od 16.06.2008. godine obavezan dužnik da povjeriocu kao bivšem zaposleniku carinske uprave-državnom službeniku ponovo omogući i odluči o njegovoj prijavi na raspisane intrene oglase o zapošljavanju u Upravi za indirektno oporezivanje BiH i pritome postupi u skladu sa nevedenim odredbama Pravilnika i Poslovnika o načinu zapošljavanja i odabiru državnih službenika i zaposlenika Uprave kako bi donijela zakonitu odluku, pod prijetnjom prinudnog izvršenja. S obzirom da dužnik nije ispunio navedenu obavezu, povjerilac je predložio da sud donese rješenje o izvršenju i naloži dužniku da povjeriocu kao bivšem zaposleniku

1-164/09

Carinske uprave-državnom službeniku ponovo omogućiti učešće u postupku organizacionog restrukturiranja Uprave za indirektno oporezivanje, vrati u status zaposlenika na raspolaganju u trajanju od dva mjeseca, donošenjem novog rješenja i odluči o prijavi povjerioca na raspisane interne oglase o zapošljavanju u Upravi, te povjerioca vrati na liste zaposlenika na raspolaganju i u zakonskim rokovima donese zakonitu odluku, pod prijetnjom izricanja novčane kazne.

Nakon što je razmotrio prijedlog za izvršenje, te priloge, ovaj sud je uvrđio da prijedlog nije osnovan iz slijedećih razloga:

Prema odredbi člana 18. Zakona o izvršnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 18/03), sud određuje izvršenje samo na osnovu izvršene ili vjerodostojne isprave, što znači da se izvršenje sudske odluke može sprovesti samo u onom obimu koji je obuhvaćen izrekom izvršne isprave. U konkretnom slučaju pravosnažnom presudom ovog suda, broj: P-337/05 od 20.10.2006. godine, čije izvršenje se traži, poništena su rješenja direktora Uprave za indirektno oporezivanje broj : 34-75-1/0 od 08.02.2005. godine i broj : 01-34-2448-126 od 25.02.2005. godine, ali sudska odluka ne sadrži obavezu na činjenje ili propuštanje. Radi se o konstitutivnoj odluci kojom se mijenja pravno stanje, na način da prestaje dejstvo odluka tuženih, te se poništavaju i sve pravne posljedice koje su te odluke eventualno proizvele.

Odluka, međutim ne sadrži nalog da se preduzme određena radnja ili da se provede postupak. Ostaje potpuno izvjesna situacija da je odluka o stavljanju na raspolaganje i o prestanku radnog odnosa poništena, ali istovremeno nema nuloga za činidbu.

Kako je u postupku prinudnog izvršenja sud vazan samo izrekom presude, odnosno izvršne isprave, a ne i njenim obrazloženjem, valjalo je odlučiti kao u izreci primjenom čl. 34. stav 6. Zakona o izvršnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine.

SUDIJA

Ljiljana Lalović

Pouka o pravnom lijeku : Protiv ovog rješenja stranke mogu izjaviti žalbu Vijeću Upravnog odjeljenja ovog Suda, u roku od 8 dana od dana dostavljanja rješenja.

Bosna i Hercegovina
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

BROJ: Ži - 12/10

Sarajevo, 05.05.2010. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, Vijeće Upravnog odjeljenja sastavljeno od sudija Fikreta Kršlakovića, kao predsjednika vijeća, Branimira Orašanina i Jadranke Brenjo, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Ružice Seibal kao zapisničara, u izvršnom predmetu povjerioca Dokić Draška iz Bosanskog Broda, naselje Skele I, broj 2, zastupan po Svetozaru Ivetiću, advokatu iz Banja Luke, ulica M. Rakića broj 1, protiv dužnika Uprava za indirektno oporezivanje BiH, Banja Luka, ulica V. Pelagića broj 36, odlučujući o žalbi povjerioca protiv rješenja ovog suda broj: I-164/09 od 26.01.2010. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 05.05.2010. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba se odbija i prvostepeno rješenje potvrđuje.

Obrazloženje

Iz stanja spisa proizilazi da je povjerilac dana 02.07.2009. godine, prvostepenom sudu, podnio prijedlog za izvršenje, predlažući da sud donese rješenje o izvršenju, kojim će, a na osnovu rješenja Suda BiH broj: P-337/05 od 20.10.2006. godine, kao izvršne isprave, naložiti dužniku da, kao bivšem zaposleniku Carinske Uprave državnom službeniku, ponovo omogući učešće u postupku organizacionog restrukturiranja Uprave, vrati u status zaposlenika na raspolaganju u trajanju od dva mjeseca donošenjem novog rješenja te da odluči o njegovoj prijavi na raspisane interne oglase o zapošljavanju kod dužnika, na radno mjesto saradnik carinik, a u skladu sa odredbama Pravilnika i Poslovnika o načinu zapošljavanja i odabiru državnih službenika i zaposlenika Uprave za indirektno oporezivanje BiH i

sistematizaciji radnih mjesta, radi donošenja zakonite odluke, pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Sud je našao da predmetni prijedlog nije osnovan, obzirom da je sudska odluka čije se izvršenje traži, konstitutivnog karaktera, jer ista ne sadrži obavezu na činjenje ili propuštanje, te je, pozivajući se na odredbe člana 34. Stav 6. Zakona o izvršnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ broj: 18/03), rješenjem od 26.01.2010. godine, prijedlog za izvršenje odbio.

Prvostepeno rješenje žalbom pobija povjerilac zbog povrede odredbi Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava, koje se odnose na povredu prava na efikasnu sudsku zaštitu, pristup sudu i prava na podnošenje djelotvornog pravnog lijeka, te zbog bitnih povreda odredbi izvršnog postupka kao i povreda materijalnog prava. U žalbi citira odredbe člana II stav 6. Ustava BiH, kao i člana 6. stav 1. Evropske konvencije, te navodi da u odnosu na iste, a kako se u konkretnom slučaju radi o provođenju presuda Suda BiH te uspostavljanju predašnjeg radnopravnog statusa povjerioca, nije bilo zakonskog osnova da se prijedlog za izvršenje odbije, obzirom da su sudske odluke obavezujuće za sve, pa i za dužnika koji je u obavezi da ih ispoštuje i provede u praksi. Na koncu predlaže da se žalba uvaži, pobijano rješenje ukine, te odredi i dužniku naloži postupanje u skladu sa pravosnažnim i izvršnim sudskim presudama i da se dužnik obaveže na plaćanje troškova izvršnog postupka prema iskazanom troškovniku.

Sud je ispitao pravilnost pobijanog rješenja u granicama razloga žalbe, u smislu odredbi člana 45. stav 2. i 4., te člana 17. Zakona o izvršnom postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 18/03) u daljnjem tekstu ZIP, i shodnom primjenom odredaba Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 36/04 i 84/07) u daljnjem tekstu ZPP, odlučio kao u dispozitivu rješenja iz slijedećih razloga:

Kako je u konkretnom slučaju izvršenje predloženo na osnovu presude Suda BiH broj P 337/05 od 20.10.2006. godine, čijim je prvim stavom izreke poništeno rješenje tužene (a sada dužnika) broj: 01-34-2448-126 od 25.02.2005. godine, te je sa viškom tužbenog zahtjeva tužitelj odbijen i određeno je da svaka stranka snosi svoje troškove (stav II i III), koja presuda je presudom istog suda broj Gž 114/06 od 16.06.2008. godine, potvrđena (stavom I). Odredbom člana 18. ZIP a je propisano da sud određuje izvršenje samo na osnovu izvršne ili vjerodostojne isprave, dok je članom 23. stog Zakona decidno propisano šta se ima smatrati izvršnom ispravom podobnom za izvršenje. U konkretnom slučaju, uz prijedloge za izvršenje dostavljene presude, nisu podobne za izvršenje u smislu odredbe člana 23. ZIP-a, koja odredba propisuje elemente koji u svojoj sveukupnosti čine izvršnu ispravu podobnom za izvršenje i nedostatak bilo kojeg od

zakonom predviđenih elemenata vodi nepodobnosti izvršne isprave za određivanje izvršenja.

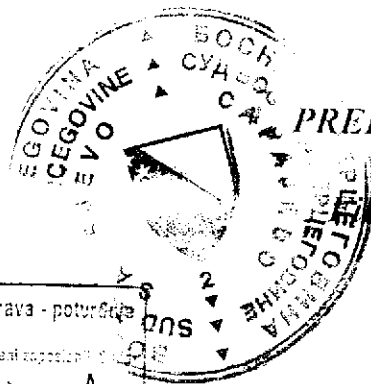
Naime činidba, shodno prijedlogu za izvršenje, nije unesena u izvršnu ispravu, pa samim tim prevazilazi okvir izvršne isprave u ovoj pravnoj stvari, a imajući u vidu da sud može rješenjem o izvršenju odrediti izvršenje samo u granicama izvršne isprave, to je pobijana odluka suda pravilna. Naime, predmetne presude, u smislu navedenih zakonskih odredbi ne predstavljaju izvršne isprave podobne za izvršenje, zbog čega je sud pravilno postupio kada je prijedlog za izvršenje odbio, pri čemu je dao razloge koje u cijelosti kao valjane prihvata i ovaj sud.

Ovaj sud smatra da pobijanom odlukom nije povrijeđeno ljudsko pravo kao i osnovne slobode povjerioca iz člana II tačke 6. Ustava BiH, te isti nije diskriminiran po bilo kojem osnovu, obzirom da je uz prijedlog za izvršenje podnio izvršnu ispravu nepodobnu za izvršenje. Takođe, povjerilac nije bio uskraćen niti prava na pristup sudu kao elementu prava na pravično suđenje, i samim tim, ovaj sud, ne nalazi povredu člana 6. stav 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, kojim je utvrđeno pravo na pravično suđenje u razumnom roku, pred nezavisnim, nepristrasnim i zakonom ustanovljenim sudom, a kojim članom je obuhvaćen i izvršni sudski postupak u kojem se strankama omogućava da prinudno ostvare svoje potraživanja. Pošto je iz spisa vidljivo da nisu ispunjeni uslovi iz člana 23. ZIP-a, to je pravilno sud postupio kada je prijedlog za izvršenje odbio.

Povjerilac u žalbi nije naveo u čemu se ogleda bitna povreda odredbi izvršnog postupka kao i povreda materijalnog prava od strane prvostepenog suda, niti je ovaj sud takve povrede utvrdio.

Iz svega izloženog ovaj sud je našao da žalba dužnika nije osnovana a da je pobijano rješenje pravilno i zakonito, pa je primjenom člana 42., a u vezi sa članom 17. Stav 1. Zakona o izvršnom postupku BiH, odlučeno kao u dispozitivu ovog rješenja.

ZAPISNIČAR
Ružica Seibal

PREDSJEDNIK VIJEĆA

SUDIJA

Kret Kršlaković

Tačnost prepisa ovjerava - potvrđuje
Ovlašteni zaposlenik
<i>Edina A.</i>

Bosna i Hercegovina
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: P- 337/05
Sarajevo, 20.10.2006. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca: Davora Žilića, kao predsjednika vijeća, Šide Jašarspahić i Mirze Jusufovića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Draška Dokića iz Bosanskog Broda, Naselje Skele F broj 2, protiv tužene Bosne i Hercegovine, Uprava za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, koju zastupa pomoćnik pravobranioca BiH, Sead Zukanović, radi poništenja rješenja, visna spora 1.000,00 KM, nakon glavne javne rasprave održane 22.09.2006. godine, u prisustvu tužitelja i zakonskog zastupnika tužene, donio je dana 20.10.2006. godine, sljedeću:

PRESUDU

Poništavaju se rješenje tužene broj: 34-75-1/05 od 08.02.2005. godine i rješenje broj: 01-34-2448-126 od 25.02.2005. godine.

Sa viškom tužbenog zahtjeva tužitelj se odbija.

Svaka stranka snosi svoje troškove.

Obrazloženje

U tužbi od 28.07. 2005. godine, preciziranoj podneskom od 09.08.2006 godine, tužitelj je naveo da mu je neosnovano rješenjem tužene broj: 34-75-1/05 od 08.02. 2005. godine odbijen prigovor na izvršeni izbor kandidata po internom oglasu za popunu radnih mjesta kod tužene. Navodi da nikada nije dobio obavjest o izvršenom izboru kandidata nego da je upoznat samo sa spiskom odabranih kandidata koji je sačinila Komisija za izbor kandidata kod tužene, koja je nenadlažna za to s obzirom da je članovima 20. do 27. Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabiru državnih službenika i zaposlenika Uprave za indirektno oporezivanje BiH, a koji nije objavljen u Službenom glasniku BiH iako je to bila obaveza, propisano da

 BOSNA I HERCEGOVINA
PRAVOSUDNI SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PR:	20-10-2006		
Org. i broj vijeća	Pravobranilačka	Redni broj	Broj odluke
	P	114/06	

taj posao obavlja Komisija za izbor kandidata odnosno direktor. Rang lista Komisije za izbor nikada nije objavljena a objavljen je samo spisak odabranih kandidata od strane Komisije za rad koja je nenadležna a na toj listi nisu objavljeni podaci o njima na osnovu čega bi se dalo zaključiti da li su stvarno ispunjavali uslove iz oglasa i zbog čega su stekli veći broj bodova od onih koji nisu izabrani. Obavljeni intervju je kratko trajao a nije vođen pojedinačni zapisnik sa postavljenim pitanjima za svakog kandidata i pored intervjuja je trebalo uzeti u obzir i druge kriterije kako je propisano članom 22. navedenog pravilnika. Navodi da nisu poštovani kriteriji za izbor propisan navedenim Pravilnikom. Izabrani kandidati Ilija Aničić, Lejla Kurtović i Siniša Stavanović su primljeni u radni odnos na radno mjesto za koje se prijavio i tužilac i stekli veći broj bodova od tužioca iako nisu imali položeni cariski ispit, Željko Pavlović je takođe primljen na mjesto za koje se prijavio i tužilac iako je on disciplinski kažnjavan i bez carinskog ispita. Navodi da su u radni odnos na određeno vrijeme primljeni Bosančić Petar i Obrad Radovanović iako su oba ostvarili manje bodova i bili lošije rangirani od tužioca kao i Dekić Ratko i Kondić Vladimir. Kao rezultat navedenih nepravilnosti tužena je donijela i rješenje broj 01-34—2448-126 od 25.02.2005. godine kojim je tužiocu utvrđen status zaposlenika na raspolaganju od 2 mjeseca, odlučeno da mu prestaje radni odnos na dan 15.03.2005.godine uz otkazni rok od 15 dana. Rješenje je doneseno iako je tužilac bio na bolovanju od 29.12.2004. godine do 30.03.2005.godine a što je u suprotnosti sa odredbama Zakona o radu u institucijama BiH. Predlaže da se navedena rješenja ponište kao nezakonita, da se naloži tuženoj da u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude tužioca vrati na rad i rasporedi na poslove i zadatke koje je obavljao ranije ili na one na koje se prijavio po raspisanim oglasima ili na drugo odgovarajuće radno mjesto i da mu se uspostave sva prava iz radnog odnosa te da mu se naknade troškovi postupka.

U odgovoru na tužbu tužena navoda da je ista nerazumljiva jer u njoj nije kvalitativno ni kvantitativno postavljen tužbeni zahtjev niti su dostavljeni dokazi koji potvrđuju činjenične navode. Odluke tužene po okončanju postupka za izbor kandidata za popunu radnih mjesta a koje su predmet tužbe, su donesene u skladu sa odredbama članaka 30. i 31. Zakona o sistemu indirektnog oporezivanja u BiH i po postupku koji je u skladu sa kriterijima Pravilnikom o načinu zapošljavanja i odabiru službenika i zaposlenika kod tužene. Navodi da je neprecizan dio tužbenog zahtjeva za vraćanje tužioca na posao jer se ne navodi konkretno na koji posao bi se tužitelj trebao vratiti. Predlaže da se tužba odbaci odnosno odbije kao neosnovana i tužilac obaveže tuženju naknaditi troškove postupka.

U toku dokaznog postupka tužiteljica je pročitala sljedeće dokaze:
 Dopis Službenog lista BiH od 19.10.2005.godine, izvod iz personalne dokumentacije i kopiju zapisnika o radu komisije vezano za disciplinsku i krivičnu odgovornost tužioca, listu kandidata RC Banja Luka sa pojedinačnim ocjenama, akt tužene broj 01-34-6563 od 24.12.2004.godine, prigovor tužitelja na izbor kandidata, rješenje tužene broj 34-75-1 od 08-02.2005.godine, analizu odjeljenja za internu reviziju od 26.12.2004. godine sa aktom i tabelarnim prikazom, rješenje tužene broj 01-34-2445/126 od 25.02.2005. godine, obavjest tužitelja o bolovanju sa dokumentacijom, fotokopija koverta, molba udruženja bivših radnika UIO i urgencija, akt odsjeka za pružanje pravnih usluga tužene broj 02/5-1/II-34-2750/2 od 19.10.2005. godine, tabelarni pregled primljenih radnika u RC Banja Luka, spisak zaposlenika UIO na određeno vrijeme, akt tužene od 26.10.2004.godine sa prilogom Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji.

Zakonski zastupnik tužene pročitao je akt UIO o internom oglasu broj 01-34-2654 od 26.10.2004. godine sa Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji, akt sa internim oglasom broj 01-34-5098 od 01.12.2004. godine sa Pravilnikom o sistematizaciji, prijava tužitelja na interni oglas od 04.11. i 06.12.2004. godine, Odluku UIO broj 01-34-3150 od 05.11.2004. godine, odluku UIO broj 01-34-6112 od 06.12.2004. godine, zapisnik broj 01-34-3150 od 18.12.2004. godine, jedinstvena rang lista za RC Banja Luka, akt UIO broj 01.34-5035 od 30.11.2004. godine, broj 01-34-6563 od 24.12.2004. godine i broj 01-10-2835-3/06 od 04.08.2006. godine, personalnu dokumentaciju za Dekić Ratka, Kondić Vladimira, Topić Darka, Đurić Borivoja, Regoja Jelenu, Gligić Stojana i Gligović Gorana.

Na prijedlog tužitelja sud je tužitelja saslušao kao parničnu stranku pa je, nakon što je izvršio savjesno i brižljivo ocjenu svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno u smislu odredbe člana 13. Zakona o parničnom postupku pred sudom Bosne i Hercegovine (Službeni glasnik BiH broj 36/04), Sud je utvrdio sljedeće:

U ovom parničnom predmetu je među strankama sporno da li je postupak oglašavanja, rangiranja i odabira kandidata prijavljenih na interne oglase tužene za raspored u Regionalni centar Banja Luka na kojim je učestvovao i tužilac, nepravilan odnosno nezakonit kako to navodi tužba ili je u cjelosti ispoštovana procedura utvrđena zakonskim i podzakonskim aktima kako to tvrdi tuženate, odnosno da li su, nakon toga donesena rješenja tužene koja su predmet tužbe, pravilna i na zakonu zasnovana.

Tužitelj je bio zaposlenik ranije entiteske carinske uprave R. Srpske i kao i drugi kandidati po formiranju Uprave za inidrektno-neizravno oporezivanje BiH, javio se na raspisane interne natječaje od 27.11.2004 godine i 01.12.2004 godine. Tužitelj je konkurisao na radno mjesto suradnik-carinik u Carinskim ispostavama Bosanski Brod, Šamac, Orašje, Gradiška, Doboj i Teslić. Iz teksta raspisanih natječaja, Sud je utvrdio da su propisani uvjeti za zasnivanje radnog odnosa na radnom mjestu suradnik-carinik slijedeći: SSS-IV stupanj, upravnog, ekonomskog ili drugog odgovarajućeg smjera, 1 godina radnog iskustva, položen carinski i ispit za rad u organima uprave. Tužitelj ima SSS-IV stupnja, radno iskustvo na poslovima carinika 6 godina i dva mjeseca, položen carinski ispit. Tužitelj nema položen ispit za rad u organima uprave. Nakon provedenog postupka po raspisanim internim natječajima, Komisija za odabir uposlenika kod tužene, je sačinila jedinstvenu rang listu za RC Banja Luku, na koj je tužitelj rangiran na 350 mjestu sa prosječnom ocjenom 16,00. Na izbor prijavljenih kandidata, tužitelj je podnio prigovor dana 29.12.2004 godine u kojem je naveo da je uvidom u spiskove primljeni kandidata očigledno da Komisija nije postupala u skladu sa Pravilnikom o načinu zapošljavanja i odabiru državnih službenika i zaposlenika kod tužene i da su izabrani kandidati koji ne zadovoljavaju kriterije iz raspisanih internih natječaja. Tužena je donjela rješenje broj: 34-75-1/05 od 08.02.2005 godine kojim je odbijen prigovor tužitelja. U obrazloženju ovog rješenja tužena je navela da je izbor kandidata pravilno proveden i da nije bilo nedostataka u proceduri izbora kandidata. Na osnovu ukupnog dojma osposobljenosti kandidata za obavljanje poslova oglašenog radnog mjesta sačinjena je rang lista i izabrane su osobe koje ispunjavaju uvjete natječaja i koji su dobili više bodova od tužitelja. Na temelju ovog rješenja, tužena je donjela i rješenje broj: 01-34-2448-126 od 25.02.2005. godine, kojim se tužitelju utvrđuje status radnika na raspolaganju u trajanju od dva mjeseca i istovremeno utvrđuje prestanak radnog odnosa uz propisani otkazni rok sa danom 15.03.2005 godine.

Tužitelj je neposredno predao Sudu tužbu dana 28.07. 2005. godine, pa je tužba blagovremena sukladno odredbi članka 83. stavak 5. Zakona o radu u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 26/04).

Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

Pravilnikom o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine broj 02-1483 je donesen 27.09.2004.godine kada je i stupio na snagu u smislu

članka 52 tog Pravilnika. Takođe, člankom 51. Pravilnika je propisano da će se isti objaviti u Službenom glasniku BiH a što nije učinjeno kako tužbe ističe i u čemu vidi njegovu neprimjenjivost. Ovakav stav tužbe nije osnovan jer stupanje na snagu i primjena Pravilnika nije uslovljeno njegovim objavljivanjem u Službenom glasniku BiH nego je vezana za dan donošenja tj. stupio je nasnagu 27.09.2004. godine kada je i donesen.

Takođe je bez osnova prigovor tužene da se radi o nerazumljivom tužbenom zahtjevu jer je postavljeni tužbeni zahtjev precizan i konkretan a tužba sadrži i prijedlog dokaza koje treba izvesti tako da se po istom u cjelosti može postupiti.

Navedenim Pravilnikom je propisan postupak zapošljavanja i provođenja postupka izbora kandidata, popuna upražnjenih radnih mjesta, regulisan status državnih službenika i zaposlenika ranijih entiteskih carinskih uprava, njihovo proglašenje prekobrojnim i prava u slučaju prekobrojnosti. Članovima od 12. do 34. Pravilnika je propisan postupak zapošljavanja državnih službenika ranijih carinskih uprava putem internih oglasa po kojim odredbama je trebao biti proveden cijeli postupak u odnosu na tužioca. Nesumnjivo je da je tužilac učestvovao na internim oglasima od 26.10. i 01.11.2004. godine za radno mjesto saradnik-carinik. To proizilazi iz prijava tužioca od 04.11. i 06.12. 2004. godine a te činjenice ne spori ni tužena. Međutim, sam postupak utvrđivanja rang liste na osnovu propisanih kriterija nije proveden po odredbama Pravilnika. Komisija za izbor kandidata prijavljenih za interni oglas koju je u skladu sa članom 17. Pravilnika imenovao direktor tužene, nije u svemu postupila u skladu sa odredbama člana 20. do 24. Pravilnika te člana 3. i člana 7. svog Poslovnika od 07.11.2004. godine. Navedenim odredbama je propisano da će Komisija obaviti intervju sa svakim kandidatom koji je ušao u uži izbor i postavljati mu pitanja u cilju utvrđivanja njegovih radnih i stručnih sposobnosti. Članom 23. Pravilnika i članom 3. Poslovnika o radu Komisije, propisano je da se vodi intervju sa svakim kandidatom pojedinačno o čemu se vodi zapisnik u koji se upisuju postavljena pitanja i dati odgovori te vrši ocjenjivanje za ukupan dojam osposobljenosti ocjenom u rasponu od 1 do 30. Pored intervjuja Komisija je dužna primjeniti i kriterije koji se odnose na stručni i carinski ispit, posebna znanja kandidata i obuke za radno mjesto, izrečene disciplinske mjere te preporuke neposrednog starješine. Međutim, iz Zapisnika o toku intervjuja sa svakim kandidatom broj: 01-34-3150 od 18.12.2004. godine proizilazi da je Komisija sačinila jedan zbirni zapisnik o toku intervjuja u kojem su navedena pitanja koja su postavljena kandidatima po radnim mjestima a ne i date odgovore svakog kandidata na postavljena pitanja. Na taj način povređene su gore navedene odredbe Pravilnika i Poslovnika Komisije kojima je propisana obaveza vođenja

zapisnika o intervjuu sa svakim kandidatom, postavljenim pitanjima i datim odgovorima na ista. Te odredbe su razumljive i logične jer se jedino na taj način može utvrditi kvalitet datih odgovora a samim time i objektivno kasnije izvršiti ocjenjivanja i bodovanja. Zbog navedenog nije jasno kako je sačinjena Jedinstvena rang lista kandidata za Regionalni centar Banja Luka, odnosno na osnovu čega su članovi Komisije dali ocjene kandidatima u rasponu od 1 do 30 te da li su pri tom, pored ocjene o dojmu osposobljenosti za obavljanje poslova, cjenjeni i ostali kriteriji iz člana 22. stav 5, Pravilnika. I sama Komisija je u svom zapisniku od 23. 01. 2005. godine. prilikom razmatranja prigovora na na rang listu, konstatovala je da 11 raspoređenih kandidata ne ispunjavaju neke od formalnih uslova kao što su carinski i stručni ispit, radno iskustvo, disciplinska i krivična odgovornost a jedan od izabranih kandidata nije čak ni aplicirao po tom oglasu. Slično stanje je konstatovalo i Odjeljenje za reviziju tužene koje je u svom izvještaju naložilo, u cilju kompletiranja personalnih dosijea, dostavljanje nekih od obaveznih dokumenata, da uposlenici sa srednjom i višom školskom spremom polože stručni ispit te da se organizuje polaganje carinskog ispita za uposlenike koji ga nemaju, što sve upućuje na zaključak da su te nepravilnosti bile i u vrijeme izvršenja izbora tih kandidata. Takođe je naloženo ažuriranje izrečenih disciplinskih mjera.

Isto tako, iz personalne dokumentacije za osobe za koje je tužitelj tvrdio da su primljeni na rad kod tužene a neispunjavaju neki od propisanih uvjeta, Sud je utvrdio da Dekić Ratko nema odgovarajuću stručnu spremu i nema položen carinski ispit i ispit za rad u organima uprave, Kondić Vladimir nema odgovarajuću školsku spremu, Đuričić Borivoje nema položen ispit za rad u organima uprave, Regoje Jelena nema položen carinski ispit kao i Gligić Stojan i Gligović Zoran.

Zbog svega navedenog tužilac osnovano osporava ovakav način rangiranja kandidata pa je rješenje tužene broj: 34-75-1/05 od 08.02.2005. godine kojim je odbijen prigovor tužioca na izvršen izbor kandidata valjalo poništiti kao i rješenje tužene broj: 34-2448-126 od 25.02.2005. godine kao akt zasnovan na prethodno navedenom rješenju. Tužena je dužna ponovo odlučiti o prijavi tužioca na nevedene interne oglase i pri tome u cjelosti postupi u skladu sa navedenim odredbama Pravilnika i Poslovnika kako bi donijela zakonitu odluku.

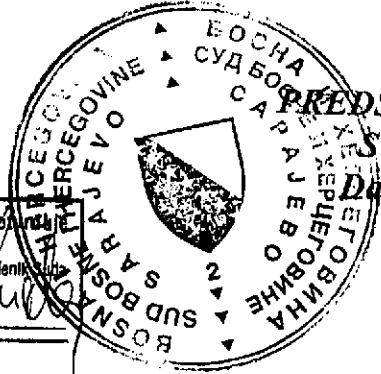
Sud nalazi neosnovanim dio tužbenog zahtjeva tužitelja kojim traži da se tužena obaveže da u roku od 15 dana po pravosnažnosti ove presude tužioca rasporedi na poslove i zadatke radnog mjesta koje je obavljao do donošenja navedenih rješenja ili na poslove na koje je aplicirao po internim oglasima ili na neko drugo radno mjesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi i radnom iskustvu. To iz razloga što je članom 30. stav 2. Zakona o

sistemu indirektnog oporezivanja u Bosni Hercegovini („Službeni glasnik BiH“, broj 44/03) propisano da je tužilac kao bivši zaposlenik carinske uprave, od 01.01.2004. godine zaposlenik države i nja nih se primjenjuju odredbe Zakona o državnoj službi u institucijama BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02), a zaposlenik tužene nije ni bio u vrijeme provođenja internih natječaja. Zaposlenici tužene su postala lica izabrana po provedenim internim oglasima pa bi taj status tužitelj mogao ostvariti tek nakon ponovnog provođenja postupka u odnosu na njega.

Odluka o troškovima postupka zasnovana je na odrebi članka 323. stav 2. Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 36/04) s obzirom na djelimičan uspjeh stranaka u postupku.

Tužitelj je tražio da mu se naknade troškovi postupka koje je imao a odnose se na putne troškove (visinu autobuske karte na relaciji Banja Luka-Sarajevo-Banja Luka) ali do okončanja glavne rasprave nije priložio u sudski spis dokaz o troškovima koje je imao i određeno tražio, pa je Sud ovu tražbinu tužitelja odbio.

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDAC
Davor Žilić**

Tačnost prepisa ovjerava - potpisuje
Ovlašteni zaposlenik suda

Pravna pouka:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana njenog uručenja (30.05.2006. godine) Apelacionom vijeću ovog suad. Žalba se podnosi u dva primjerka prvostepenom vijeću Suda.

Bosna i Hercegovina
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: Gž-114/06

Sarajevo, 16.06.2008. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u drugostepenom vijeću sastavljenom od sudija Dinke Bešlagić Čovrk, kao predsjednice vijeća, Srete Crnjaka i Medždžide Kreso, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Dokić Draška iz Banje Luke, Ul. Radovana Vulina 19, protiv tužene Bosna i Hercegovina - Uprava za indirektno oporezivanje Banja Luka, koju zastupa pomoćnik pravobranioca Bosne i Hercegovine, Sead Zukanović, radi poništenja rješenja, odlučujući o žalbama tužitelja i tužene, protiv presude Suda Bosne i Hercegovine, broj: P- 337/05 od 20.10.2006. godine, kao i o žalbi tužitelja protiv rješenja Suda Bosne i Hercegovine, broj:P- 337/05 od 23.11.2006.godine, u sjednici vijeća održanoj dana 16.06.2008. godine, donio je ovu:

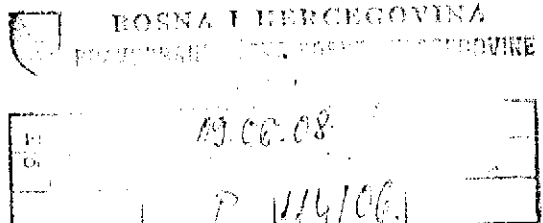
PRESUDA

Žalbe tužitelja i tužene, izjavljene protiv presude Suda Bosne i Hercegovine broj: P-337/05 od 20.10.2006.godine, odbijaju se kao neosnovane i pobijana presuda potvrđuje.

Žalba tužitelja, izjavljena protiv rješenja Suda Bosne i Hercegovine broj: P-337/05 od 23.11.2006.godine, odbija se kao neosnovana i pobijano rješenje potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom, broj: P-337/05 od 20.10.2006.godine, poništena su rješenja tužene Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, broj: 34-75-1/05 od 08.02.2005. godine i broj: 01-34-2448-126 od 25.02.2005.godine (stav I izreke). Sa viškom tužbenog zahtjeva

tužitelj je odbijen (stav II izreke). Odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka (stav III izreke).

Prvostepenim rješenjem ovog suda, broj: P-337/05 od 23.11.2006.godine, odbijen je prijedlog tužitelja za donošenje privremene mjere na osnovu koje bi tužena uspostavila tužitelju radno-pravni status do pravosnažnog okončanja parničnog postupka broj: P-337/05.

Navedenu presudu pobijaju tužitelj i tužena blagovremeno izjavljenim žalbama.

Tužitelj, takođe, blagovremeno izjavljenom žalbom pobija i navedeno prvostepeno rješenje.

Tužitelj navedenu presudu pobija u dijelu kojim je odbijen sa viškom tužbenog zahtjeva. Presudu pobija zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Pogrešno utvrđeno činjenično stanje vidi u pogrešnom zaključku prvostepenog vijeća da on, u vrijeme provođenja internog oglasa, nije bio radnik tužene, jer da su radnici tužene postala samo ona lica koja su izabrana po navednom internom oglasu, te da bi tužilac taj status mogao ostvariti tek nakon ponovnog provođenja postupka izbora, zbog čega je prvostepeno vijeće i odbilo tužitelja sa dijelom tužbenog zahtjeva za vraćanje tužitelja na posao i raspored na poslove i radne zadatke koje je obavljao do donošenja poništenih rješenja ili na poslove na koje je aplicirao po internim oglasima. Tužitelj ističe da je postao radnik tužene njenim osnivanjem dana 31.12.2003.godine na osnovu Prelaznog zakona o spajanju carinskih uprava i osnivanju Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine. Smatra da je poništenjem rješenja tužene kojim je on stavljen u status radnika na raspolaganju i kojim je utvrđen prestanak njegovog radnog odnosa, nastao pravni osnov za njegov povratak u radni odnos kod tužene a samim tim i osnov za usvajanje dijela njegovog tužbenog zahtjeva koji je odbijen presudom prvostepenog vijeća. Zbog navedenog pogrešnog zaključka prvostepenog vijeća došlo je i do pogrešne primjene materijalnog prava, u konkretnom slučaju odredbe člana 30. stav 2. Zakona o sistemu indirektnog oporezivanja kao i odredbi Prelaznog zakona o spajanju carinskih uprava i osnivanju Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine. Predložio je da apelaciono vijeće preinači pobijanu presudu i tuženu obaveže da tužitelja u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, vrati na posao i rasporedi na poslove i zadatke radnog mjesta koje je obavljao do donošenja poništenih rješenja ili na poslove na koje je aplicirao

po internim oglasima ili na drugo radno mjesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi i radnom iskustvu.

Tužena prvostepenu presudu pobija zbog povrede odredbi parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Bitne povrede odredaba parničnog postupka vidi u tome što tužitelj u tužbi nije u opšte označio vrijednost spora, te u činjenici da su tužbom, kao jedna tužena, označene i Bosna i Hercegovine i Uprava za indirektno oporezivanje BiH, koje imaju odvojen pravni subjektivitet, pa samim tim i samostalnu parničnu sposobnost. Iz navedenih razloga smatra da je tužba tužitelja neuredna, što je tužena isticala u toku postupka pred prvostepenim vijećem. Bitnu povredu odredaba parničnog postupka tužena vidi i u činjenici da između izreke presude i obrazloženja postoje kontradiktornosti i nejasnoće a obrazloženje presude ne sadrži ni razloge o odlučnim činjenicama. Nadalje, ističe da sud nije uvažio nijedan dokaz tužene i ako iz dokaza tužene nedvosmisleno proizilazi da je tužena postupak izbora kandidata po oglasu provela transparentno, da su svi kandidati tretirani na isti način i da je sve provedeno u skladu sa odredbama Zakona o sistemu indirektnog oporezivanja, Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji i Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika tužene. Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje tužena vidi i u tome što je prvostepeno vijeće iz utvrđenih činjenica izvelo pogrešan zaključak da izabrani kandidat Dekić Ratko, sa zvanjem VKV građevinski stolar, ne ispunjava uslove oglasa. Tužena ističe da je u vrijeme kada je Dekić Ratko stekao V stepen stručne spreme VKV građevinskog stolara 1983.godine, shodno propisima koji su u oblasti obrazovanja važili u to vrijeme, a prema kojima je obrazovanje za V stepen stručne spreme podrazumijevalo polaganje razlike iz prethodnog stepena. Stečeni V stepen obrazovanja sublimirao je i stečeni IV stepen obrazovanja. Nadalje, u žalbi se ističe da i drugi izabrani kandidat, Kondić Vladimir, suprotno pogrešnom zaključku suda, ispunjava uslove u pogledu tražene stručne spreme, jer iz priloženog dokaza – radne knjižice imenovanog, jasno proizilazi da imenovani ima završenu Mašinsku školu - zanimanje mehaničar mašina i postrojenja. Tužena u žalbi, takođe ističe, da prvostepeno vijeće prilikom odlučivanja nije cijnilo odredbu člana 18. Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta tužene, kojom odredbom je propisano da se radno mjesto, za koje je sistematizacijom utvrđen kao poseban uslov položen javni, carinski ili drugi ispit, može popuniti izvršiocom koji navedeni uslov ne ispunjava uz obavezu da propisani ispit položi u roku od godinu dana od dana prijema, odnosno od dana raspoređivanja na radno mjesto. Imajući u vidu navedeno, tužena i

odluku o troškovima parničnog postupka smatra neosnovanom. Predložila je da drugostepeno vijeće žalbu uvaži, ukine prvostepenu presudu i tužbu odbaci ili preinači prvostepenu presudu i odbije tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan uz obavezivanje tužitelja na naknadu parničnih troškova tuženoj ili pak da prvostepenu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Tužitelj u žalbi protiv rješenja prvostepenog vijeća ovog suda, broj: P-337/05 od 23.11.2006.godine, ističe da je navedeno rješenje doneseno na osnovu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Naime, ističe da je pogrešan zaključak prvostepenog vijeća dat u obrazloženju pobijanog rješenja da je stavom 2. izreke pobijane presude odbijen zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tužene, broj: 01-34-2448-126 od 25.02.2005.godine. Ovakav zaključak suda je suprotan stavu I izreke prvostepene presude iz koje je vidljivo da je sud poništio oba rješenja, to jest i rješenje o odbijanju prigovora tužitelja na odluku o izboru kandidata kao i rješenje o stavljanju tužitelja na raspolaganje i prestanku radnog odnosa. Višak tužbenog zahtjeva sa kojim je tužitelj odbijen stavom II prvostepene presude odnosi se na dio tužbenog zahtjeva kojim je tužitelj tražio obavezivanje tužene da ga vrati na rad u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, a ne na poništenje rješenja tužene broj: 01-34-2448-126 od 25.02.2005.godine, kako se to navodi u obrazloženju pobijanog rješenja. S obzirom da je sud prvostepenom presudom poništio kao nezakonita oba rješenja tužene, dakle i rješenje kojim je tužitelj stavljen u status radnika na raspolaganju i na osnovu kojeg mu je prestao radni odnos, tužitelj smatra da su ispunjeni uslovi za donošenje privremene mjere, u smislu odredbe člana 80. stav 3. Zakona o radu u institucijama Bosne i Hercegovine. Predložio je da sud žalbu uvaži i prvostepeno rješenje preinači tako što će obavezati tuženu da tužitelju uspostavi radno-pravni status do pravosnažnog okončanja parničnog postupka broj: P-337/05.

U odgovoru na žalbu tužene izjavljenu protiv pobijane prvostepene presude, tužitelj je osporio osnovanost navoda žalbe i predložio da sud žalbu odbije kao neosnovanu.

U odgovoru na žalbu tužitelja izjavljenu protiv pobijanog prvostepenog rješenja, tužena je osporila osnovanost navoda žalbe i predložila da sud žalbu odbije.

Shodno odredbi člana 188. Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 36/04 i 84/07),

drugostepeno vijeće je ispitalo prvostepenu presudu i prvostepeno rješenje u onom dijelu koji se pobija žalbama, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povrede odredbi parničnog postupka koje se odnose na stranačku sposobnost i zastupanje, pa je odlučilo kao u izreci iz slijedećih razloga:

Žalbe nisu osnovane.

Iz obrazloženja osporene presude proizlazi da je, shodno odredbi člana 30. stav 2. Zakona o sistemu indirektnog oporezivanja u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH“, broj: 44/03) od 01.01.2004. godine, tužitelj postao zaposlenik države do donošenja konačne odluke o njegovom statusu i budućem zaposlenju u Upravi za indirektno oporezivanje BiH, nakon provedenog postupka organizacionog restrukturiranja.

Pravilno je utvrđeno da se tužitelj prijavio na interne oglase tužene od 27.10.2004. godine i 01.12.2004. godine na radno mjesto saradnik-carinik u Carinskim ispostavama Bosanski Brod, Šamac, Orašje, Gradiška, Doboj i Teslić, za koje je propisana SSS – IV stepen, upravnog ekonomskog ili drugog odgovarajućeg smjera, 1 godina radnog iskustva u struci, položen stručni ispit za rad u organima uprave i položen carinski ispit. Tužitelj ima SSS-IV stepena-ekonomski tehničar, šest godina i dva mjeseca radnog iskustva na poslovima carinika i položen carinski ispit. Tužitelj nije primljen ni na jedno radno mjesto, ali je na radno mjesto saradnika –carinika u Carinskoj ispostavi Banja Luka, izabran kandidat Dekić Ratko, VKV građevinski stolar, koji nema položen carinski ispit niti ispit za rad u organima uprave, te Kondić Vladimir u Carinskoj ispostavi Gradiška, koji takođe, nema odgovarajuću stručnu spremu. Prigovor tužitelja na odluku o izboru kandidata je odbijen kao neosnovan osporenim rješenjem tužene, broj:34-75-1/05 od 08.02.2005.godine.

S obzirom na ovako utvrđeno činjenično stanje, koje nije dovedeno u sumnju ni žalbenim prigovorima tužene, i po shvatanju drugostepenog vijeća, osnovan je prigovor tužitelja da su na radno mjesto „saradnika-carinika“, na koje je i on aplicrao, izabrani kandidati Dekić Ratko i Kondić Vladimir, i ako nisu ispunjavali propisane uslove u pogledu stručne spreme, koji uslov je morao biti eliminatoran.

Ovaj propust prilikom izbora prijavljenih kandidata, u odnosu Dekić Ratka, je konstatovan i u Zapisniku o radu Komisije za odabir kandidata po internom oglasu za Regionalni centar Banja Luka, od 23.01.2005. godine, sačinjenom prilikom razmatranja prigovora na Spisak izabranih kandidata po internom oglasu. I u zapisniku Odjeljenja za internu reviziju Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, broj:34-3701-206/05 od

20.12.2005. godine, čiji je sastavni dio tabelarni pregled, određeno su navedeni propusti u radu Komisije za odabir kandidata, pa i u odnosu na kandidata Dekić Ratka.

Po shvatanju ovog drugostepenog vijeća, tvrdnje tužene da je i Dekić Ratko ispunjavao propisane uslove u pogledu stručne spreme, bile bi prihvatljive da iz dostavljene dokumentacije slijedi da je imenovani stekao V stepen stručne spreme (VKV građevinski stolar) poslije završene srednje škole IV stepena nekog od pomenutih smjerova, a ne po sticanju zvanja KV radnika, odnosno III stepena školske spreme. VKV radnik određene struke je stepen stručne spreme formiran po „zanatskoj liniji“ i u praksi, za VKV radnika se uglavnom polaže nakon sticanja zvanja KV radnika (što predstavlja III stepen) i propisanog iskustva na tim poslovima. Programi obrazovanja „po zanatskoj liniji“ (KV, VKV), iako imaju određeni broj opšte obrazovnih predmeta, ipak su drugačiji od programa redovnog obrazovanja po liniji srednja četvorogodišnja škola (SSS, VŠS), zbog čega se ne može prihvatiti tvrdnja tužene da posjedovanje V stepena stručne spreme, automatski samo po sebi sublimira i znači i posjedovanje IV stepena stručne spreme, pogotovo kada se to radi o različitim vrstama škola i različitim smjerovima, što je slučaj sa izabranim kandidatom Dekić Ratkom, te kandidatom Kondić Vladimirom (VKV-specijalni elektroenergetičar za upravljanje i zaštitu energetskih postrojenja). Tužena nije dokazala da kandidat Kondić Vladimir ima završenu odgovarajuću srednju stručnu spremu IV stepena. Naime, i sama tužena u žalbi ističe da je Kondić Vladimir završio Mašinsku školu i da je po zanimanju mehaničar mašina i postrojenja, što takođe govori da se radi o srednjoj stručnoj spremi III stepena.

Zato su neprihvatljive tvrdnje iz obrazloženja pobijanog rješenja broj: 34-75-1/05 od 08.02.2005. godine da prilikom izbora kandidata nije bilo nedostataka jer da su na radna mjesta na koja je aplicirao i tužitelj, izabrani kandidati koji ispunjavaju uslove internog oglasa, a koji su pri rangiranju stekli veći broj bodova.

Izborom kandidata koji nisu ispunjavali uslove oglasa tužena je povrijedila odredbu člana 8. stav 5. Zakona o radu u institucijama Bosne i Hercegovine (“Službeni glasnik BiH”, broj: 26/04), kojom je propisano da poslodavac imenuje komisiju za izbor kandidata koja razmatra prijave i ocjenjuje kandidate i utvrđuje da li ispunjavaju uslove date u oglasu. Takođe, prema članu 21. Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, zadatak Komisije za izbor je da za svakog prijavljenog kandidata izvrši kontrolu ispunjavanja uslova iz internog oglasa, da odredi uži izbor kandidata za intervju na osnovu podataka iz prijave i priloženih

dokumenata, a po potrebi i testiranje u slučaju velikog broja prijavljenih kandidata. Izborom kandidata koji nisu ispunjavali uslove oglasa u pogledu radnog iskustva, tužena je postupila i suprotno odredbi člana 3. Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika Uprave za indirektno oporezivanje BiH, kojom se tužena obavezala da će tokom procedure obezbijediti zakonitost, transparentnost, pravednost i javnost konkurencije te izbor kandidata koji posjeduju najbolje profesionalne, stručne i etičke kvalitete i sposobnosti.

Neosnovano žalba tužene ukazuje na povredu odredaba parničnog postupka koju vidi u činjenici da prvostepeno vijeće nije odlučilo o prigovoru urednosti pravilno označenog tuženog, kao i da tužba ne sadrži sve elemente iz člana 20. Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine, odnosno vrijednost spora.

Zalba ukazuje na primjenu odredbe člana 3. stav 2. Zakona o upravi za indirektno oporezivanje kojom je predviđeno da Uprava za indirektno oporezivanje ima status pravnog lica, što nije ni sporno. Međutim, stavom 1. citiranog člana navedenog zakona je propisano da je Uprava za indirektno oporezivanje samostalna upravna organizacija, pa i po ocjeni drugostepenog vijeća ovog suda, pravilno je prvostepeno vijeće odlučilo kada je prigovor neurednosti tužbe odbilo i prihvatilo tužbu kao urednu na način da je označen jedan tuženi, a da se radi o dva pravna lica.

Tužitelj je stavljanjem "Bosna i Hercegovina" ispred naziva tuženog pravnog lica Uprave za indirektno oporezivanje Banja Luka, samo označio da je Uprava za indirektno oporezivanje samostalna upravna organizacija Bosne i Hercegovine, koja ima nadležnost na cijeloj teritoriji Države Bosne i Hercegovine. Osim toga, tužitelj je naziv tužene u tužbi označio isto onako kako ga označava i sama tužena u svim svojim memorandumima, pojedinačnim i opšim aktima, odnosno isto onako kako je naziv tužene, kao donosioca osporenih rješenja, označen u tim rješenjima i na pečatu tužene. Takođe, činjenica da tužitelj u toku postupka nije označio vrijednost spora, nije od uticaja na zakonitost pobijane presude.

Odlučujući o žalbi tužitelja protiv dijela prvostepene presude kojim je tužitelj odbijen sa tužbenim zahtjevom za obavezivanje tužene da u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude tužioca vrati na rad i uspostavi mu sva prava iz radnog odnosa (višak tužbenog zahtjeva), drugostepeno vijeće je ocijenilo da je ista neosnovana.

Naime, pravilan je zaključak prvostepenog vijeća da je tužitelj u smislu člana 30. stav 2. i 4. Zakona o sistemu indirektnog oporezivanja u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", broj: 44/03), kao zaposlenik ranije carinske uprave Republike Srpske, postao zaposlenik države, dak se

ne donese konačna odluka u vezi sa njegovim statusom i budućim zaposlenjem u Upravi za indirektno oporezivanje kroz postupak organizacionog restrukturiranja iz člana 31. ovog Zakona. Tužitelj, kao zaposlenik države, učestvujući na internim oglasima nije raspoređen ni na jedno radno mjesto pa je sa danom okončanja postupka raspoređivanja, u smislu odredbi člana 45. Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika Uprave za indirektno oporezivanje BiH iz jula 2004.godine, stavljen na raspolaganje uz pravo na naknadu plate za vrijeme trajanja raspolaganja, s tim da će mu radni odnos prestati ukoliko za vrijeme trajanja raspolaganja ne bude preuzet od drugog poslodavca.

Dakle, u smislu navedenih odredbi tužitelju se mogu uspostaviti prava iz radnog odnosa samo ukoliko tužitelj, eventualno, u ponovnom postupku, nakon što je sud poništio sporna rješenja tužene, bude u zakonito provedenom postupku izabran i raspoređen na odgovarajuće poslove prema sistematizaciji radnih mjesta kod tužene. Tužitelj nikada nije ni zasnovao radni odnos sa tuženom već je kao zaposlenik bivše entitetske uprave carina, postao zaposlenik države, do okončanja postupka izbora kandidata po internim oglasima kroz postupak organizacionog restrukturiranja bivših entitetskih carinskih uprava.

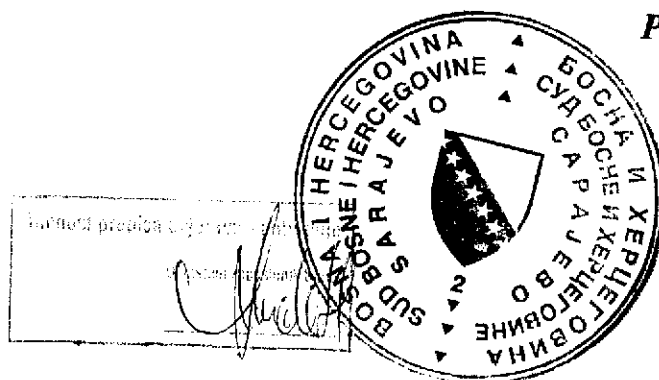
U pogledu pobijane odluke o troškovima postupka, kojom je odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka, drugostepeno vijeće ovog suda smatra da je ista zasnovana na pravilnoj primjeni odredbe člana 323. stav 1. Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine.

Neosnovana je i žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Suda Bosne i Hercegovine, broj: P-337/05 od 23.11.2006.godine, kojom je odbijen prijedlog tužitelja za donošenje privremene mjere na osnovu koje bi tužena uspostavila tužitelju radno-pravni status do pravosnažnog okončanja parničnog postupka broj: P-337/05.

Naime, presudom ovog suda, broj: P-337/05 od 20.10.2006.godine, tužitelj je odbijen sa tužbenim zahtjevom za obavezivanje tužene da u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude tužioca vrati na rad i uspostavi mu sva prava iz radnog odnosa (višak tužbenog zahtjeva). U takvoj pravnoj situaciji nije postojao ni pravni osnov za određivanje privremene mjere kojom bi se tužitelju uspostavio radno-pravni status do pravosnažnosti navedene presude. Sud donosi privremenu mjeru radi otklanjanja grubog kršenja prava i protivpravne situacije. U konkretnom slučaju prvostepeno vijeće je pravilno ocijenilo da poništenje rješenja tužene kojim je odbijen prigovor tužitelja na odluku o izboru kandidata po internom oglasu, što je za posljedicu imalo i poništenje odluke o stavljanju tužitelja na raspolaganje i

prestanku radnog odnosa, ne znači da je automatski donesena i odluka o izboru tužitelja na odgovarajuće radno mjesto na koje je on aplicirao.

Na osnovu iznesenog drugostepeno vijeće je, primjenom člana 193. i člana 202. tačka 2. Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine, odlučilo kao u izreci.

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA**

Dinka Bešliagić Čovrk

**BOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO**

Broj: I- 53/10
Sarajevo, 05.05.2010.godine

10052010
02-10-3379-18/06

02794

Sud Bosne i Hercegovine, sudija Sreto Crnjak, u predmetu izvršenja povjerioca Tome Miloševića, 76300 Bijeljina, ul. Jermenska 57 D, protiv dužnika Uprava za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, Banja Luka, odlučujući o prijedlogu povjerioca za izvršenje pravosnažnih presuda Suda Bosne i Hercegovine, broj : P-164/05 od 24.10.2006.godine i broj: P-355/08 od 10.04.2009.godine, na osnovu člana 31. i 34. Zakona o izvršnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 18/03), dana 05.05.2010.godine, donio je

RJEŠENJE

Prijedlog za izvršenje se odbija.

Obrazloženje

Povjerilac je u prijedlogu za izvršenje naveo da je pravosnažnom presudom ovog suda, broj: P-164/05 od 24.10.2006.godine poništeno rješenje dužnika – Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, broj: 34-6694-1/05 od 24.02.2005.godine, kao i da je pravosnažnom presudom ovog suda, broj: P-355/08 od 10.04.2009.godine, poništeno rješenje dužnika Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, broj: 01-34-2448-632 od 24.03.2005.godine. Povjerilac predlaže da sud donese rješenje o izvršenju u pogledu dijela izreke navedenih presuda u obimu koji se odnosi na vraćanje u stanje u kome se povjerilac nalazio prije donošenja poništenih rješenja, pod čim podrazumijeva obavezu dužnika da donese nova rješenja kojima se

usvaja prigovor na izbor kandidata po internom oglasu, te obavezu dužnika da u skladu sa zakonskom procedurom organizuje postupak intervju i bodovanja pred komisijom sačinjenom od svih njenih članova.

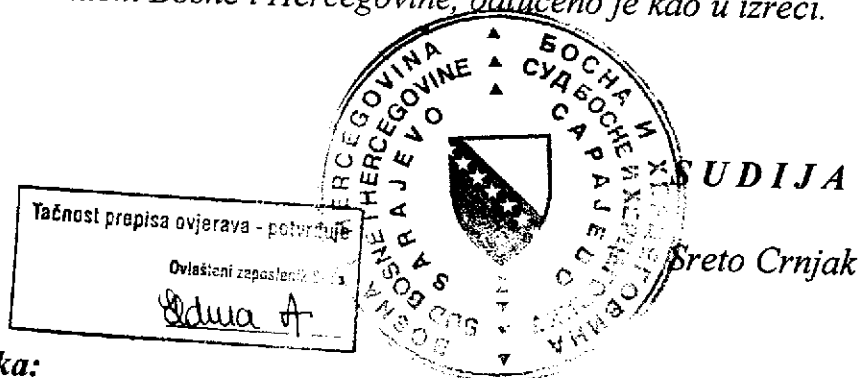
Sud je našao da prijedlog povjerioca za izvršenje nije osnovan.

U smislu odredbe člana 18. Zakona o izvršnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 18/03), sud određuje izvršenje samo na osnovu izvršne ili vjerodostojne isprave, što znači da se izvršenje sudske odluke može prinudno sprovesti samo u onom obimu koji je obuhvaćen izrekom izvršne isprave u kojoj je sadržana obaveza dužnika na neko davanje, odnosno činjenje ili nečinjenje. U konkretnom slučaju pravosnažnim presudama ovog suda, broj : P-164/05 od 24.10.2006.godine i broj: P-355/08 od 10.04.2009.godine, čje izvršenje se traži, djelimično je usvojen tužbeni zahtjev povjerioca, te poništena rješenja dužnika Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine, broj: 34-6694-1/05 od 24.02.2005.godine i broj: 01-34-2448-632 od 24.03.2005.godine.

Dakle izrekama navedenih presuda dužnik nije obavezan na donošenje novih umjesto poništenih rješenja, odnosno na davanje, činjenje ili nečinjenje, jer to tužitelj tužbom nije ni tražio.

U postupku prinudnog izvršenja sud je vezan samo izrekom presude, jer samo izreka presude stiče svojstvo pravosnažnosti i izvršnosti.

Iz navedenih razloga, a u smislu člana 34. stav 6. Zakona o izvršnom postupku pred sudom Bosne i Hercegovine, odlučeno je kao u izreci.

Pravna pouka:

Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba Vijeću Upravnog odjeljenja ovog Suda, u roku od 8 dana od dana dostavljanja rješenja.

Bosna i Hercegovina
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

BOSNA I HERCEGOVINA
PRAVOBRANILAŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO	25.10.06.		
Org. jedinica	Glavna kancelarija	Redni broj	Broj prijave
	P	143106	

Broj: P- 164/05
Sarajevo, 24.10.2006. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija: Šide Jašarspahić, kao predsjednice vijeća, te Davora Žilića i Vlade Adamovića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Tome Miloševića, sina Bože iz Bijeljine, Ulica Jermenska broj 57-B, koga zastupa punomoćnik Herbez Predrag, advokat iz Banje Luke, Ulica Veselina Masleše broj 11, protiv tužene Bosne i Hercegovine - Uprava za indirektno oporezivanje, Ulica Bana Lazarevića bb, koju zastupa Pravobranilaštvo BiH, radi poništenja rješenja, vraćanja na rad i isplate novčanog potraživanja, vrijednost spora 23.728,00 KM, nakon glavne javne rasprave održane 26.09.2006. godine, u prisutnosti tužitelja i njegovog punomoćnika te pomoćnika pravobranioca BiH, donio je dana 24.10.2006. godine, ovu:

PRESUDA

Poništava se rješenje Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine broj: 34-6694-1/05 od 24.02.2005. godine.

Odbija se tužbeni zahtjev za obavezivanje tužene da tužitelja vrati na rad i rasporedi na radno mjesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi.

Odbacuje se kao neblagovremena tužba od 12.07.2006. godine.

Svaka stranka podmiruje svoje troškove postupka.

Obrazloženje

Dana 31.03.2005. godine tužitelj je preporučenom pošiljkom podnio tužbu protiv tužene radi poništenja rješenja broj: 34-6694-1/05 od 24.02.2005. godine i obavezivanje tužene da ga vrati na rad i rasporedi na poslove koje je ranije obavljao ili druge odgovarajuće poslove.

Podneskom od 12.07.2006. godine proširio je tužbeni zahtjev i na poništenje rješenja tužene broj: 01-34-2448-632 od 24.03.2005. godine te isplatu novčanog potraživanja na osnovu izgubljene zarade u iznosu od 22.147,20 KM, naknade za regres 900,00 KM, a zahtjevao je i da tužena uplati doprinose za zdravstveno i penzijsko-invalidsko osiguranje odgovarajućim fondovima RS na iznos od 22.147,20 KM.

Rješenja, čije poništenje traži, tužitelj smatra nezakonitim jer su njima povrijeđene odredbe Pravilnika o odabiru državnih službenika i zaposlenika tužene i Zakona o radu u institucijama Bosne i Hercegovine. Nepravilan je postupak odabira kandidata jer na vođenom intervjuu sa njim nisu bili prisutni svi članovi Komisije za izbor državnih službenika i zaposlenika za Regionalni centar Tuzla. U radni odnos su primljena lica koja ne ispunjavaju uslove internog oglasa, a ostala su nepopunjena određena radna mjesta na koja je tužitelj aplicirao.

U odgovoru na tužbu tužena je istakla prigovor da ista nije sačinjena u skladu sa odredbom člana 20 Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH te da je tužbeni zahtjev neosnovan. Ukazala je i na neblagovremenost tužbe podnesene 12.07.2006. godine kojom je traženo poništenje rješenja broj: 01-34-2448-632 od 24.03.2005. godine jer se tužitelj obratio Sudu nakon isteka godinu dana od saznanja za povredu njegovog prava. Istakla je da je odabir kandidata izvršen u skladu sa važećim materijalno-pravnim propisima. Oспорila je i visinu tužbenog zahtjeva za novčano potraživanje po osnovu izgubljene zarade i regresa.

Na glavnoj raspravi punomoćnik tužitelja pročitao je sljedeće materijalne dokaze: rješenja tužene broj: 34-6694-1/05 od 24.02.2005. godine i broj: 34-2448-632 od 24.03.2005. godine, prigovore tužitelja od 06.12.2004. godine i 27.12.2004. godine, aplikacije tužitelja od 26.10.2004. godine i 01.12.2004. godine, interne oglase od 27.10.2004. godine i 01.12.2004. godine, spisak kandidata broj: 01-34-5035 od 30.11.2004. godine koji su primljeni po prvom internom oglasu, spisak kandidata broj: 01-34-6563 od 24.12.2004. godine, zahtjev tužitelja od 04.03.2005. godine,

jedinstvenu rang listu RC Tuzla od 09.06.2005. godine, akt Odjeljenja za internu reviziju broj: 34-3701-206 i personalni dosije tužitelja.

Takođe je saslušao tužitelja u svojstvu parnične stranke.

Zakonski zastupnik tužene pročitao je materijalne dokaze: Odluku o formiranju Komisije broj: 01-34-3149 od 05.11.2004. godine, Odluku o formiranju Komisije broj: 01-34-6113 od 16.12.2004. godine, Poslovnik Komisije za izbor državnih službenika i zaposlenika prijavljenih putem internih oglasa za RC Tuzla, zapisnik o provedenoj proceduri izbora kandidata od 21.11.2004. godine, akt direktora tužene broj: 01-34-5035 od 30.11.2004. godine, obavještenje o ispravci broj: 34-5452 od 06.12.2004. godine i akt broj: 01-34-6563 od 24.12.2004. godine.

U podnesku uloženom u spis na ročištu za glavnu raspravu održanom 01.09.2006. godine tužitelj je opredijelio tužbeni zahtjev na poništenje rješenja broj: 34-6756-1/04 od 08.02.2005. godine i broj 34-2448-700 od 25.03.2005. godine, obavezivanje tužene da ga vrati na rad i rasporedi na poslove na kojim je radio ili druge odgovarajuće poslove, zatim da mu na ime izostale zarade za period od 01.01.2005. godine do 01.01.2006. godine isplati iznos od 13.159,20 KM sa kamatama od dospijeća do isplate svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa od 1.096,60 KM, a za period od 01.01.2006. godine do 01.09.2006. godine iznos od 8.988,00 KM sa kamatama od dospijeća do isplate svakog mjesečnog iznosa od 1.123,50 KM, na ime regresa za godišnji odmor za 2005. godinu iznos od 900,00 KM i 2006. godinu iznos od 681,00 KM, a Fondu za zdravstveno osiguranje RS i Fondu za penzijsko i invalidsko osiguranje RS doprinose na iznos od 22.147,20 KM.

U završnoj riječi punomoćnik tužitelja predložio je da Sud u cijelosti usvoji tužbeni zahtjev jer je dokazao nezakonitost oba pobijana rješenja te osnovanost i visinu novčanih potraživanja, a zakonski zastupnik tužene da Sud odbaci tužbu kao neurednu i neblagovremenu ili odbije tužbeni zahtjev jer su postupak odabira kandidata proveli u skladu sa važećim propisima.

Nakon što je ocijenio izvedene dokaze na način iz odredbe člana 13 Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH (Službeni glasnik BiH broj 36/04), Sud je utvrdio sljedeće pravno – relevantne činjenice:

Rješenje tužene broj: 34-6694-1/05 od 24.02.2005. godine, koje je predmet tužbenog zahtjeva, tužitelj je uredno primio i postupio na način naveden u pouci o pravnom lijeku.

Tužbu je predao preporučenom pošiljkom Sudu dana 31.03.2005. godine pa je to učinio blagovremeno u odnosu na osporavanje zakonitosti rješenja broj: 34-6694-1/05 od 24.02.2005. godine, to jest u roku propisanom članom 83, stav 5 Zakona o radu u institucijama Bosne i Hercegovine.

Neprihvatljiv je prigovor tužene da je ova tužba nepotpuna i neuredna jer je sačinjena na način iz odredbe člana 20 Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine.

Nesporno je da je tužitelj ispunjavao uslove propisane internim oglasima za radna mjesta viši saradnik – carinik u Carinskom referatu Pavlovića most, Graničnom prelazu Rača, Carinskom referatu na Graničnom prelazu Aerodrom Sarajevo, Bijeljina, Brčko, Zvornik i Tuzla, jer ima višu stručnu spremu (VI-stepen ekonomskog, tehničkog, tehnološkog ili drugog odgovarajućeg smjera, dvije godine radnog iskustva u struci i položen carinski ispit te ispit za rad u organima uprave)..

Među strankama je sporno da li je izbor kandidata izvršen u skladu sa važećim materijalno – pravnim propisima, to jest Zakonom o sistemu indirektnog oporezivanja (Službeni glasnik BiH broj 44/03), Zakonom o radu u institucijama BiH (Službeni glasnik BiH broj 26/04 i 48/05), Pravilnikom o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika Uprave za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine i Poslovnikom Komisije za izbor državnih službenika i zaposlenika prijavljenih putem internog oglasa za Regionalni centar Tuzla u Upravi za indirektno oporezivanje BiH.

Tužitelj tvrdi da Komisija za izbor državnih službenika i zaposlenika tužene nije bila propisno sastavljena u vrijeme kada je s njime obavljala intervju, jer je nedostajao njen peti član Milenko Počuč.

Rad Komisije za izbor državnih službenika i zaposlenika propisan je članovima 20 do 24 Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika tužene. Članom 23 utvrđeno je da članovi Komisije vode pojedinačno zapisnik o toku intervjua za svakog kandidata za ukupan dojam osposobljenosti za obavljanje poslova određenog radnog mjesta u rasponu od 1 do 30 bodova. Na osnovu osvarenog broja bodova kandidata sačinjavaju rang listu za popunu upražnjenog radnog mjesta.

Članom 6 Poslovnika Komisije za izbor državnih službenika i zaposlenika određeno je da je za donošenje odluke potrebno da sjednici prisustvuju najmanje četiri člana Komisije, osim na intervjuu, kojim moraju prisustvovati svi članovi Komisije.

Na osnovu uvida u listu intervjuisanih kandidata, koja je prilog zapisnicima o provedenoj proceduri sačinjenim 21.11.2004. godine i 24.12.2004. godine (dokazi tužitelja broj 9 i 10) Sud je utvrdio da se tužitelj nalazi na 285 mjestu sa prosječnom ocjenom 20,50 bodova, ali da ga nisu ocijenili svi članovi Komisije jer je nedostajao Milenko Počuč.

Na osnovu iznesenog Sud je utvrdio da je tužitelj oštećen time što ga nisu bodovali svi članovi Komisije što se negativno odrazilo na konačan zbir

i prosjek njegove ocjene u odnosu na druge kandidate koji su ocjenjivali svi članovi Komisije.

Osim navedenog tužitelj je u prigovoru od 27.12.2004. godine (dokaz broj 3) konkretnim činjenicama ukazao na propuste tužene prilikom izbora kandidata i to: Krčar Milorada, Jovović Duška, Gajić Nove, Filipović Steve, Radić Draška, Mirković Željka i drugi.

Na primjer određeno je naveo da Krčar Milorad nije imao potrebno iskustvo u struci, ali tužena nije ocijenila značaj ove bitne činjenice za donošenje rješenja kojim je odbila tužiteljev prigovor kao neosnovan.

U toku ovog sudskog postupka tužena nije osporila tužiteljeve ponovljene navode iz prigovora o propustima prilikom izbora Krčar Milorada koji je primljen na mjesto višeg saradnika – carinika u Carinsku ispostavu Bijeljina, na koje je aplicirao i tužitelj. Zato je Sud prihvatio kao tačnom tvrdnju tužitelja da navedeno lice nije ispunjavalo jedan od bitnih uslova za prijem u radni odnos, a to je potrebno iskustvo u struci. I Odjeljenje za internu reviziju tužene je utvrdilo da neki izabrani kandidati nemaju potrebno radno iskustvo u struci traženo oglasima (dokaz tužitelja broj 11).

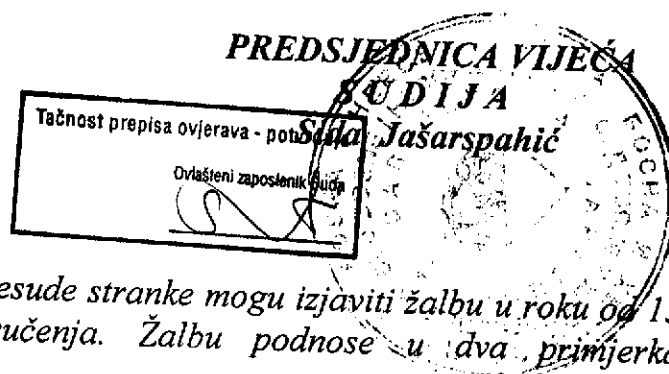
Drugog kandidata Jovović Duška bodovali su svi članovi Komisije pa je tužitelj opravdano prigovorio da je navedeno lice u povoljnijem položaju od njega.

Sud posebno ukazuje na odredbu člana 3 Pravilnika o načinu zapošljavanja i odabira državnih službenika i zaposlenika Uprave za indirektno oporezivanje BiH kojom se tužena obavezala da će tokom procedure obezbijediti zakonitost, transparentnost, pravednost i javnost konkurencije te izbor kandidata koji posjeduju najbolje profesionalne, stručne i etičke kvalitete i sposobnosti. U konkretnom slučaju tužitelj je dokazao da se tužena nije ponašala na opisani način pa je Sud poništio rješenje broj: 01-34-6694/05 od 24.02.2005. godine kao nezakonito. Međutim, Sud je odbio tužbeni zahtjev za obavezivanje tužene da tužitelja vrati na rad i rasporedi na odgovarajuće radno mjesto jer poništenje pobijanog rješenja, kojim je odlučeno o prigovoru, ne predstavlja automatski i odluku tužitelja na neko od radnih mjesta na koje je aplicirao. Ovu odluku tužena će donijeti u ponovljenom postupku, jer poništenje rješenja o odbijanju prigovora vraća situaciju u stanje prije njegovog donošenja.

Preinačenu tužbu od 12.07.2006. godine i na poništenje rješenja broj: 01-34-2448-632 od 24.03.2005. godine, kojim je tužitelj stavljen na raspolaganje, Sud je primjenom člana 34, stav 3 Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine odbacio kao neblagovremenu,

jer je podnesena van roka iz odredbe člana 83, stav 5 Zakona o radu u institucijama BiH.

O troškovima postupka odlučeno je primjenom člana 323, stav 2 Zakona o parničnom postupku pred Sudom BiH, s obzirom na djelimičan uspjeh tužitelja u ovom sporu između stranaka.

Pravna pouka: Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana njenog uručjenja. Žalbu podnose u dva primjerka prvostepenom vijeću Suda.

Bosna i Hercegovina
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: Gž-106/06

Sarajevo, 16.06.2008. godine

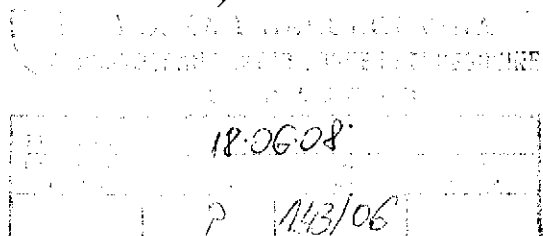
U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u drugostepenom vijeću sastavljenom od sudija: Srete Crnjak, kao predsjednika vijeća, Dinke Bešlagić-Čovrk i Medždžide Kreso, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Milošević Tome, iz Bijeljine, Ulica Jermenska broj 57-B, koga zastupa punomoćnik Herbez Predrag, advokat iz Banja Luke, protiv tužene Bosne i Hercegovine, Uprava za indirektno oporezivanje, Ulica Bana Lazarevića bb, koju zastupa Pravobranilaštvo Bosne i Hercegovine, radi poništenja rješenja, vraćanja na rad i isplate novčanog potraživanja, v.s.p. 23.728,00 KM, odlučujući po žalbama tužitelja i tužene na presudu prvostepenog vijeća ovog Suda broj: P-164/05 od 24.10.2006. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 16.06.2008. godine, donio je

PRESUDA

Žalba tužene se odbija kao neosnovana i potvrđuje prvostepena presuda u dijelu kojom je poništeno rješenje Uprave za indirektno oporezivanje BiH broj: 34-6694-1/05 od 24.02.2005 godine i odbijen tužbeni zahtjev za obavezivanje tužene da tužitelja vrati na rad i rasporedi na radno mjesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi (stav I i II izreke).

Žalba tužitelja se uvažava, prvostepena presuda ukida u dijelu kojom je odbačena kao neblagovremena tužba od 12.07.2006 godine i odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje (stav III i IV izreke).

Obrazloženje

Prvostepenom presudom poništeno je rješenje Uprave za indirektno oporezivanje broj: 34-6694-1/05 od 24.02.2005 godine i odbijen tužbeni zahtjev za obavezivanje tužene da tužitelja vrati na rad i rasporedi na radno mjesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi.

Odbačena je tužba od 12.07.2006 godine kao neblagovremena i odlučeno da svaka stranka podmiruje svoje troškove postupka.

Protiv ove presude žalbu su blagovremeno izjavili tužitelj i tužena.

Tužitelj žalbom pobija prvostepenu presudu zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, u dijelu koji se odnosi na odbacivanje tužbe od 12.07.2006 godine, kao neblagovremene, te odluke o troškovima postupka, sa prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje, odnosno preinači prvostepena presuda i predmet riješi u skladu sa žalbenim navodima, uz naknadu troškova sastava žalbe.

U žalbi navodi da je prvostepeni sud učinio bitne povrede odredbi parničnog postupka koja se ogleda u činjenici da izreka presude nije u skladu sa obrazloženjem. U izreci presude odlučeno je da se odbacuje tužba od 12.07.2006 godine kao neblagovremena, a u obrazloženju da je proširen tužbeni zahtjev.

Predmetni tužbeni zahtjev blagovremeno i u zakonskom roku proširen je i na poništenje rješenja broj 34-2448-632 od 24.03.2005 godine. Nesporno je da je tužitelj navedeno rješenje primio 04.04.2005 godine, ali od tog datuma nisu povrijeđena prava tužitelja iz radnog odnosa. Nakon protoka roka trajanja raspolaganja od 6 mjeseci, tužena je bila dužna da primjeni odredbe člana 78 i 79 Zakona o radu u institucijama BIH. Međutim, tužena je suprotno navedenim odredbama tužitelju 16.07.2005 godine uručila radnu knjižicu, pa bi rok za podnošenje tužbe počeo teći od 15.07.2005 godine, jer je od tog datuma tužitelj saznao da mu je tužena povrijedila prava iz radnog odnosa.

Prilikom odlučivanja o troškovima postupka sud je trebao primjeniti odredbu člana 323 stav 2 ZPP pred Sudom BiH, ali drugi dio koji nalaže da jedna stranka nadoknadi drugoj razmjern dio troškova postupka, imajući u vidu da su traženi troškovi postupka bili razumni, opravdani i neophodni radi vođenja parnice.

Tužena žalbom pobija prvostepenu presudu zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se žalba uvaži, i odbaci tužba, odnosno pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

U žalbi navodi, da prvostepeni sud nije primjenio odredbu člana 276 stav 3 Zakona o parničnom postupku, jer tužitelj u tužbi nije uredio ni upotpunio tužbu, jer tuženi nije pravilno označen, odnosno tužitelj kao tuženu označava dva pravna lica BIH i Upravu za indirektno oporezivanje, suprotno članu 20 citiranog zakona, pa je prvostepeno vijeće suda povrijedilo pravila parničnog postupka pogrešno cjeneći kao nebitnu i ovu apsolutnu procesnu pretpostavku.

Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje se ogleda u tome da neprisustvovanje člana komisije nije uzrok neuspjeha tužitelja u postupku izbora kandidata, nego lošija ocjena u odnosu na druge kandidate koji takođe nisu ocjenjeni od strane odsutnog člana komisije. Sud je prihvatilo kao tačnu tvrdnju tužitelja da Klačar Milorad koji je primljen na radno mjesto višeg saradnika-carinika, a nije ispunjavao jedan od uslova za prijem u pogledu potrebnog radnog iskustva, iako tužilac u toku postupka nije ukazao na Klačar Milorada i nije provodio dokaz u tom pravcu.

Komisija za izbor kandidata provela je postupak u skladu sa kriterijima navedenim u članu 22 Pravilnika o zapošljavanju državnih službenika i uposlenika u UIO BiH, ukazujući i na odredbu člana 18 Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u UIO BiH koja reguliše pitanje položenog carinskog ili drugog ispita i pruža mogućnost izbora i kandidata koji nemaju položen ispit da ga u roku od godinu dana polože, što ukazuje da kandidati koji nemaju položen stručni ispit, ne znači i da ne ispunjavaju uslove oglasa. Prvostepeno vijeće je nepravilnom primjenom materijalnih propisa, ocjenilo da neblagovremenost

tužbenog zahtjeva za poništenje rješenja kojim je tužilac stavljen a raspolaganje istovremeno utiče i na nedopuštenost prvobitnog zahtjeva.

Pobija se i odluka o troškovima postupka, obzirom da tužitelj nije uspio u tužbenom zahtjevu čija vrijednost spora je određena na 23.728,00 KM, a odluka o troškovima je da svaka stranka snosi svoje troškove.

Shodno odredbi člana 188 Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine (Službeni glasnik BiH broj 36/04 i 84/07), drugostepeno vijeće je ispitalo prvostepenu presudu u onom dijelu koji se pobija žalbom, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povrede odredbi parničnog postupka koje se odnose na stranačku sposobnost i zastupanje, pa je utvrdilo sljedeće:

Žalba tužitelja je osnovana, dok žalba tužene nije osnovana.

Prvostepeno vijeće ovog suda je za presudu kojom je usvojio tužbeni zahtjev i poništio rješenje tužene broj:34-6694-1/05 od 24.02.2005 godine u postupku proveo i pravilno ocjenio sve provedene dokaze na način iz odredbe člana 13 Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine.

Na osnovu provedenih dokaza, prvostepeni sud je pravilno utvrdio da se tužitelj prijavio na interni oglas od 26.10.2004 godine i 1.12.2004 godine na ukupno 9 pozicija u RC Tuzla i Sarajevo na radno mjesto viši saradnik-carinik. Na osnovu liste intervjuisanih kandidata od 21.12.2004 godine i 24.12.2004 godine, koja je prilog zapisnicima o provedenoj proceduri izbora kandidata, utvrđeno je da se tužitelj nalazi na 285 mjestu sa ukupno 20,50 bodova, ali da nije bodovan od strane člana komisije Počuč Milenka koji nije prisustvovao interviju.

Suprotno žalbenim navodima tužene da prvostepeno vijeće nije odlučilo o prigovoru urednosti pravilno označenog tuženog zbog čega je došlo do povrede odredaba parničnog postupka, jer se radi o dva odvojena pravna lica, naprotiv, pravilno je prvostepeno vijeće prihvatilo da je u ovom postupku pravilno označen jedan tuženi. Uprava za indirektno oporezivanje Bosne i Hercegovine jeste označen kao jedan tuženi, a ne radi se o dva odvojena pravna lica, kako žalba tužene tvrdi, jer naziv

tužene je označen isto onako kako ga označava i sama tužena u svojim aktima i odlukama, a radi se o instituciji Bosne i Hercegovine.

Neosnovano žalba ukazuje na nepotpuno i pogrešno utvrđeno činjenično stanje koju vidi u činjenici da prvostepeno vijeće nije moglo izvesti zaključak da je povredom odredbe člana 6 Pravilnika o radu komisije nezakonito rješenja tužene kojim je odlučeno o prigovoru tužitelja.

Naprotiv, Pravilnikom o radu komisije propisana je procedura koju komisija mora poštovati prilikom izbora kandidata, pa odredba člana 6 navedenog pravilnika decidno propisuje način rada Komisije tako što je prilikom intervjua obavezno prisustvo svih pet članova komisije. Utvrđena pravila i proceduru tužena je bila dužna ispoštovati, jer je to jedini način koji obezbjeđuje pošten i pravedan tretman svih kandidata.

Bez osnova su navodi žalbe koji ukazuju, da i prisustvom svih pet članova komisije tužitelj ne bi bio u povoljnijem položaju imajući pri tome u vidu broj bodova koje je osvojio nakon bodovanja od preostalih četiri člana Komisije, u odnosu na kandidate koji su izabrani sa većim brojem osvojenih bodova.

Zadatak suda u radnim sporovima, kada je u pitanju ocjena zakonitosti rješenja, da cjeni zakonitost sa procesnog i materijalnog prava. Pravilno je prvostepeni sud izveo zaključak da je tužitelja intervjuisala komisija u nepotpunom sastavu od četiri člana, čime je povrijeđena odredba člana 6 Poslovnika Komisije.

Po ocjeni drugostepenog vijeća tužitelj je doveden u neravnopravan položaj u odnosu na druge kandidate koji su ocjenjeni od svih pet članova komisije, jer se radi o relevantnoj činjenici koja je uticala ne samo na konačan zbir dobivenih bodova i prosječnu ocjenu, nego i konačan izbor kandidata. Ostali žalbeni navodi nisu od uticaja na pravilnost pobijane odluke.

S obzirom na utvrđeno činjenično stanje drugostepeno vijeće nalazi da ne stoji ni jedan od žalbenih razloga tužene, da ne postoje ni povrede parničnog postupka na koje ovaj Sud pazi po službenoj dužnosti, zbog čega je drugostepeno vijeće ovog Suda na osnovu odredbi člana 193 Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ broj 36/04), odlučilo kao u izreci ove presude (stav I i II).

U pogledu ocjene blagovremenosti proširenog tužbenog zahtjeva i na poništenje rješenja broj 34-2448-632 od 24.03.2005 godine pismenim podneskom od 12.07.2006 godine, osnovano žalba tužitelja ukazuje da je pogrešno prvostepeno vijeće odbacilo tužbu od 12.07.2006 godine kao neblagovremenu.

U prvostepenom postupku nesporno je utvrđeno da je tužitelju rješenje tužene, broj:34-2448-632 od 24.03.2005.godine, kojim je tužitelj stavljen u status zaposlenika na raspolaganju u trajanju od šest mjeseci, u periodu od 01.01. do 30.06.2005.godine, s tim da mu radni odnos, uz otkazni rok od 15 dana, prestaje dana 15.07.2005.godine, ako za vrijeme trajanja raspolaganja ne bude preuzet od drugog poslodavca, uručeno dana 04.04.2005 godine.

Navedenim rješenjem tužitelju je uslovljen prestanak radnog odnosa preuzimanjem od drugog poslodavca, za vrijeme trajanja raspolaganja.

U konkretnom slučaju, po shvatanju ovog drugostepenog vijeća, tužitelj je prijemom spornog rješenja, dana 04.04.2005.godine, mogao saznati samo za eventualnu povredu njegovog prava zbog stavljanja na raspolaganje.

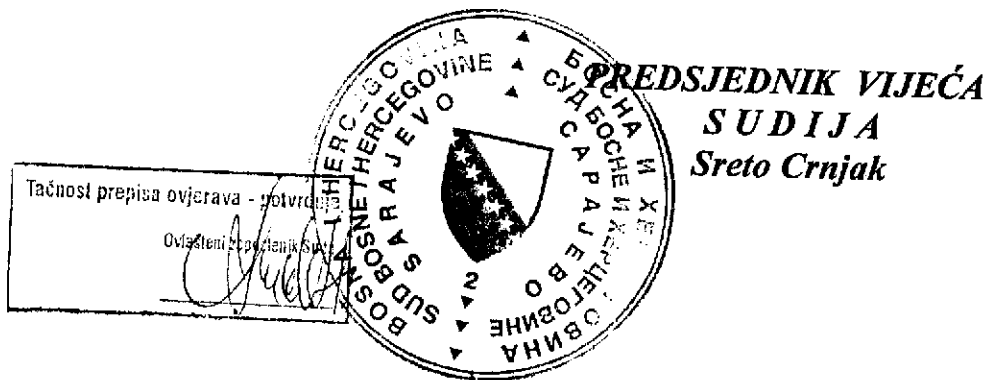
Poslodavac daje otkaz u pisanoj formi i otkazni rok počinje da teče od dana uručenja otkaza zaposleniku, u smislu odredbi članova 78 i 79 Zakona o radu u institucijama Bosne i Hercegovine, pa kako poslodavac nije nakon isteka roka za vrijeme za koje je tužitelj stavljen na raspolaganje donio posebnu odluku o prestanku radnog odnosa, to je rok za podnošenje tužbe za povredu prava zbog nepreuzimanja od strane drugog poslodavca, što za posljedicu ima prestanak radnog odnosa, tužitelj mogao saznati 15.07.2005 godine, istekom vremena određenog na raspolaganje i otkaznog roka.

Imajući u vidu navedeno, preinačenje tužbenog zahtjeva izraženo u podnesku od 12.07.2006 godine i na poništenje rješenja tužene broj 34-2448-632 od 24.03.2005 godine u smislu člana 23. Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine, učinjeno je u zakonskom roku od godine dana od dana saznanja za povredu prava, u smislu odredbi člana 83. stav 4. i 5. Zakona o radu u institucijama Bosne i Hercegovine.

Odlukom prvostepenog vijeća da se tužba od 12.07.2006 godine odbacuje kao neblagovremena, tužitelju je onemogućeno da raspravlja pred

sudom, što je bilo od uticaja na donošenje zakonite i pravilne presude, čime je prvostepeno vijeće počinilo povredu odredaba parničnog postupka iz člana 194. stav 1. tačka 2. Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine, radi čega je drugostepeno vijeće Apelacionog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine, na osnovu odredbe člana 191. tačka 2. i 3. Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine odlučilo kao u izreci ove presude, u odnosu na stav III I IV izreke pobijane presude.

U ponovnom postupku sud će odlučiti i o preinačenom tužbenom zahtjevu tužioca od 12.07.2006.godine, kao i o zahtjevu za naknadu troškova postupka u cjelini.

Broj:02-02-37-2/12
Datum, 29.11.2012. god.

BOŠNA I HERCEGOVINA - БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
UPRAVA ZA INDIREKTNO OPOREZIVANJE
УПРАВА ЗА ИНДИРЕКТНО ОПОРЕЗИВАЊЕ

PRIMLJENO/	05.12.2012
Org. jedinica	
Drž. jedinica	
Drž. broj	01/1
Drž. broj	50-2-2038/12

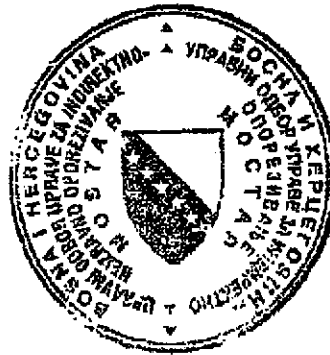
UPRAVA ZA INDIREKTNO OPOREZIVANJE
n/r direktora, dr Mire Džakule

02/11-11111111
UPRAVA ZA
INDIREKTNO OPOREZIVANJE
Upravni odbor
11.12.2012.

Upravni odbor Uprave za indirektno oporezivanje je na svojoj 127. sjednici, održanoj 26.11.2012. god. u Brčkom, donio sljedeći

ZAKLJUČAK

Kojim se zadužuje direktor Uprave za indirektno oporezivanje da ima aktivan stav prema pravosnažnim rješenjima sa suda vezano za spor sa Upravom za indirektno oporezivanje da se, tamo gdje ne postoje zakonske prepreke, vrate ljudi na posao.

Predsjedavajući UO UIO
Dr Nikola Špirić

Broj: 01-50-3-2398- 2 /12
Banja Luka, 21.12.2012.godine

UPRAVNOM ODBORU
UPRAVE ZA INDIREKTNO OPOREZIVANJE BIH
71000 S A R A J E V O
Ulica Đoke Mazalića broj 5
- n/r predsjedavajućem -

PREDMET: Obavještenje

Veza: *Zaključak Upravnog odbora Uprave za indirektno oporezivanje,*
broj: 02-02-37-2/12 od 29.11.2012.godine

Povodom Zaključka Upravnog odbora Uprave za indirektno oporezivanje, broj i datum veze, kojim je direktor Uprave zadužen da „ima aktivan stav prema pravosnažnim rješenjima suda vezano za spor sa Upravom za indirektno oporezivanje da se, tamo gdje ne postoje zakonske prepreke, vrate ljudi na posao“, dostavljamo Vam sljedeće obavještenje:

Prema sadržaju navedenog Zaključka, a imajući u vidu dosadašnje slučajeve pismenog obraćanja Upravnom odboru Uprave za indirektno oporezivanje, u vezi sa izvršavanjem pravosnažnih sudskih presuda iz radnih sporova, predmetni Zaključak odnosi se isključivo na pravosnažno okončane radne sporove, pokrenute tužbama zaposlenih iz bivših entitetskih carinskih uprava, kojima je radni odnos prestao iz razloga što nisu izabrani u postupku po internim oglasima 2004.godine, u okviru procesa organizacionog restrukturiranja.

U odnosu na Zaključkom definisano zaduženje, cijeneći to neophodnim, navodimo da **zakonski osnov vraćanja na rad** na osnovu **pravosnažne sudske presude**, predstavlja **isključivo pravosnažna sudska odluka** kojom je, **pored odluke suda o poništenju odluke o prestanku radnog odnosa, izrečena i odluka o obavezi vraćanja na rad**, te da takva odluka, nadalje, **zahtijeva primjenu pravnog instituta potpune reintegracije radnog odnosa tužitelja**.

Navedeni institut podrazumijeva **obavezu zasnivanja radnog odnosa na neodređeno vrijeme**, kao i **pravni osnov za ostvarivanje akcesornih prava tužitelja, za period u kojem on nije radio** (od dana prestanka radnog odnosa do dana vraćanja na rad), i to: **naknadu izgubljene zarade, uplatu pripadajućih poreza i doprinosa, te povezivanje radnog staža**.

Iako smo, postupajući po ranijim aktima Upravnog odbora, a povodom obraćanja punomoćnika određenog broja pomenutih lica, te u pojedinačnim sličnim slučajevima, dostavljali pismena obavještenja o posljedicama pravosnažnih sudskih odluka u svakom konkretnom predmetu, i ovom prilikom ponavljamo da **nijedna pravosnažna sudska presuda** iz predmetnih sudskih sporova **ne sadrži odluku o obavezi Uprave da tužitelja vrati na rad**, iako su pomenutim presudama poništena tužbom osporena rješenja Uprave o prestanku radnog odnosa.

Stoga, **u smislu izvršavanja predmetnog Zaključka, za vraćanje na rad** bilo kojeg tužitelja, **po osnovu pravosnažne sudske odluke**, slijedom čega i **reintegraciju** tužitelja na gore opisani, **nema pravnog osnova**, što automatski znači da za isto **postoje zakonske smetnje**.

Nadalje, vraćanjem na rad, na osnovu pravosnažne sudske odluke, ne smatra se **zasnivanje radnog odnosa** primjenom odredbi člana 9. stav 1. tačka c), te člana 16. stav 3. Zakona o radu u institucijama BiH, **putem zaključivanja i obnove ugovora o radu na određeno vrijeme**, sa licem koje je bilo zaposleno u bivšoj carinskoj upravi, a nije izabrano za rad u ovoj instituciji, pa mu je po tom osnovu radni odnos prestao, obzirom da takvo zapošljavanje **nema apsolutno nikakve veze sa pravosnažnim sudskim presudama** i ne predstavlja njihovo izvršavanje, niti je, u bilo kojem smislu, postupanje u vezi sa tim presudama.

Kao što je poznato, Uprava je u prethodnom periodu, po navedenom zakonskom osnovu, vršila ponovno zapošljavanje pomenutih zaposlenika, ali potpuno nezavisno od ishoda bilo kojeg sudskog postupka, pa među tako primljenim zaposlenicima, pored zaposlenika koji uopšte nisu vodili sudski postupak, ima i tužitelja u čijim predmetima su već bile donijete presude o poništenju rješenja o prestanku radnog odnosa, **ali bez izrečene obaveze vraćanja na rad**, kao i tužitelja čiji sporovi su još bili u toku.

Slijedom navedenih razloga, potpuno je nesporno, kako ste i dosad obavještavani, da **ne postoji nijedna pravosnažna sudska odluka prema kojoj bi direktor Uprave imao obavezu postupanja u smislu predmetnog Zaključka**.

Dostavljeno:

1. Naslovu
2. Kabinet direktora
- ③ 3. Sektor za poslovne usluge (02/2)
4. Arhiva

DIREKTOR

Dr. Miro Džakula

BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA
Generalno tajništvo

Broj: 05-50-1-1182/13
Sarajevo, 30.5.2013. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO:	03.06.2013		
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj lista
01-50	1-15	46	13

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BiH

- Zastupnički dom -

SARAJEVO

PREDMET: Odgovor na zastupničko pitanje – dostavlja se

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 51. sjednici održanoj 28.5.2013. godine, utvrdilo je Odgovor na zastupničko pitanje koje je postavila Aleksandra Pandurević, zastupnica u Zastupničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

U privitku prosljeđujemo Odgovor radi njegovog dostavljanja zastupnici.

S poštovanjem,

GENERALNI TAJNIK
Zvonimir Kutleša

**BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA**

Broj: 05-50-1-1182/13
Sarajevo, 28.5.2013. godine

Aleksandra Pandurević, poslanica u Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, na 46. sjednici Predstavničkog doma, održanoj 28.3.2013. godine, postavila je sljedeće pitanje:

Aleksandra Pandurević, poslanik u Predstavničkom/Zastupničkom domu Parlamentarne skupštine BiH, na 46. sjednici Predstavničkog doma, održanoj 28. marta 2013.godine, postavila je sljedeće poslaničko pitanje:

"Sud BiH je u slučajevima 46 bivših radnika Republičke uprave carina RS poništio Rješenja o prestanku radnog odnosa i rješenja o prigovorima na izbor kandidata po internom oglasu za popunjavanje radnih mjesta u UIO koja datiraju iz vremena organizacionog restrukturiranja (2005.god). U nekim predmetima, UIO je naložena obaveza ponovnog provođenja postupka izbora kandidata, zbog čega je Sud BiH i odbijao tužbene zahtjeve za vraćanje na posao uz obrazloženje da je UIO obavezna da ponovi postupak izbora kandidata. Šta su UO UIO i UIO učinili i šta planiraju da učine po ovim sudskim presudama i kršenju prava na rad bivših radnika Republičke uprave carina?"

ODGOVOR

"Od 46 sudskih predmeta, po tužbama bivših radnika Republičke uprave carina RS, u kojima je Sud BiH poništio određena rješenja donijeta u postupku izbora kandidata po internim oglasima za popunjavanje radnih mjesta u UIO, koja datiraju iz vremena organizacionog restrukturiranja (2005.god), pravosnažnim sudskim presudama donijetim u četiri predmeta, i to: P-45/05, P-46/05, P-338/05 i P-287/05, Upravi je, pored odluke o poništenju konkretnog rješenja, sud je izrekao i odluke o poništenju izbora određenog kandidata na određeno radno mjesto i naloženo Upravi da izvrši ponovni izbor kandidata na to radno mjesto. Izvršavajući pomenute pravosnažne sudske presude, Uprava je provela postupak ponovnog izbora kandidata, tako što je direktor Uprave donio odluke o ponovnom izboru kandidata, o kojem su pismeno obaviješteni kandidati u odnosu na koje je isti proveden, te izvršene ostale potrebne radnje.

Ostalim presudama nisu izrečene odluke suda o poništenju izbora određenog kandidata za određeno radno mjesto, niti obaveze Uprave na provođenje ponovnog postupka u bilo kojoj fazi postupka izbora kandidata, iz kojih razloga su, u predmetima u kojima su tužitelji pokrenuli izvršni postupak, rješenjima Suda BiH broj: I-58/07 i I-59/07 od 04.06.2007.godine, broj: I-164/09 od 26.01.2010.godine i Ži-12/10 od 05.05.2010.godine, te broj: I-53/10 od 05.05.2010.godine, njihovi prijedlozi za izvršenje odbijeni, uz obrazloženje izvršnog suda da presude nemaju karakter kondemnatornih sudskih odluka, te ne proizvode obavezu postupanja Uprave, a iz razloga što tužitelji nisu tužbom postavili zahtjeve da sud presudama obaveže Upravu na postupanje u tom smislu.

Ovdje je potrebno napomenuti da se u obrazloženju rješenja broj: Ži-12/10 od 05.05.2010. godine, sud izričito odredio prema navodima žalbe povjerioca (tužitelja u parničnom postupku), uložene protiv prvostepenog izvršnog rješenja, u pogledu povrede konkretno navedene odredbe člana 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava, te člana 11. stav 6. Ustava BiH.

U pogledu predmetnog pitanja, Upravni odbor Uprave za indirektno oporezivanje je, na svojoj 127. sjednici, održanoj 26.11.2012.godine, donio Zaključak kojim je direktor Uprave za indirektno oporezivanje zadužen "da ima aktivan stav prema pravosnažnim rješenjima sa suda vezano za spor sa Upravom, da se, tamo gdje ne postoje zakonske prepreke, vrate ljudi na posao."

Povodom navedenog Zaključka, Upravnom odboru je, aktom Uprave broj: 01-50-3-2398-2/12 od 21.12.2012.godine, dostavljeno Obavještenje o zakonskim razlozima, koji se odnose na posljedice izvršenja sudske presude vraćanjem na rad tužitelja, a koji predstavljaju smetnje za postupanje Uprave u skladu sa predmetnim Zaključkom.

Shodno navedenom izjašnjenju, u prilogu dostavljamo:

1. Sudske presude donijete u predmetima broj: P-45/05, P-46/05, P-338/05 i P-287/05 i odluke Uprave donijete u postupku izvršenja presuda, i to:
 - P-45/05 od 29.12.2005.godine i Gž broj: 03/06 od 30.06.2006.godine;
 - P-46/05 od 04.01.2006.godine i Gž broj: 06/06 od 18.08.2006.godine i Odluku Uprave broj: 01-34-3782/06 od 26.12.2006.godine;
 - P-338/05 od 01.10.2007.godine i Gž broj: 101/07 od 29.05.2008.godine i Odluku Uprave broj: 01-34-2051/08 od 27.06.2008.godine;
 - P-287/05 od 22.02.2008.godine i Gž broj: 17/08 od 21.11.2008.godine, te Odluku Uprave broj: 01-34-3401/08 od 17.12.2008.godine.
2. Rješenja Suda BiH, donijeta u postupku po prijedlozima tužitelja za izvršenje pravosnažnih sudskih presuda iz predmeta broj: P-51/05, P-57/05, P-337/05 i P-164/05, kojima su

poništena rješenja Uprave iz organizacionog procesa, bez izrečenih obaveza Upravi, sa predmetnim presudama:

- Rješenje broj: I-58/07 od 04.06.2007.godine, sa Presudama broj: P-51/05 od 23.01.2006.godine i Gž broj: 13/06 od 18.09.2006.godine;
 - Rješenje broj: I-59/07 od 04.06.2007.godine, sa Presudama broj: P-57/05 od 28.12.2005.godine i Gž broj: 02/06 od 24.05.2006.godine;
 - Rješenje broj: I-164/09 od 26.01.2010.godine i Ži-12/10 od 05.05.2010.godine, sa Presudama broj: P-337/05 od 20.10.2006.godine i Gž broj: 114/06 od 16.06.2008.godine, te
 - Rješenje broj: I-53/10 od 05.05.2010.godine, sa Presudama broj: P-164/05 od 24.10.2006.godine i Gž broj: 106/06 od 16.06.2008.godine.
3. Zaključak Upravnog odbora Uprave za indirektno oporezivanje broj: 02-02-37-2/12 od 29.11.2012.godine, donijet na 127. sjednici, održanoj 26.11.2012.godine i akt Uprave broj: 01-50-3-2398-2/12 od 21.12.2012.godine-Obavještenje povodom navedenog Zaključka.